William W. Hewitt

DEZVOLTAREA CAPACITĂŢILOR PARAPSIHOLOGICE

Aveţi capacităţi parapsihologice înnăscute! Folosiţi-le pentru a avea succes!

Imaginaţi-vă cât de buna v-ar deveni viaţa

- dacă aţi putea face întotdeauna alegerea corectă
- dacă aţi şti cum să reuşiţi în tot ceea ce vă propuneţi, de la rezolvarea problemelor zilnice până la dezvoltarea unor relaţii sociale dinamice
- dacă în fiecare dimineaţă v-aţi trezi ştiind că stă în puterea dumneavoastră să vă împliniţi visele

Această putere secretă - dreptul dumneavoastră din naştere -este capacitatea de medium, cel de-al 6-lea simţ. Cartea de faţă vă va arăta căile rapide şi uşoare prin care puteţi elibera această forţă impresionantă şi puteţi deveni fiinţa fericită, sănătoasă şi completă, aşa cum era sortit să fiţi.

Cele 44 de exerciţii practice vă vor face în scurt timp capabil să aveţi o serie întreagă de realizări - de la a învăţa cum să vă contactaţi ghidul spiritual, până la a fi pus în gardă în cazul unui pericol iminent, prin avertismente paranormale. Exerciţiile sunt simple, nu necesită mult timp şi permit conturarea unui program personal de dezvoltare parapsihologică şi respectarea lui într-un ritm care vă este propriu. Sunt prezentate şi 28 studii de caz ce ilustrează nebănuitele capacităţi care vă stau la dispoziţie de îndată ce vă veţi elibera potenţialul parapsihologic înnăscut.

Translated from PSYCHIC DEVELOPMENT FOR BEGINNERS

Sandrei Weschcke şi lui Nancy Mostad, pentru ajutorul, sfaturile şi prietenia lor

Cuprins

CAPITOLUL 1
Introducere

Dispunem cu toţii de anumite capacităţi parapsihologice, dar marea majoritate a oamenilor nu le folosesc şi deci nici nu le cultivă.

Nu sunt una dintre acele persoane dotate cu capacităţi paranormale despre care citiţi în revistele de mare tiraj sau pe care le vedeţi la televizor. Sunt doar un om obişnuit, ca şi dumneavoastră. Am învăţat de unul singur să îmi cultiv capacităţile paranormale înnăscute şi pot spune că în anumite privinţe am ajuns până la un nivel foarte elevat. Doresc ca prin intermediul acestei cărţi să vă pun la dispoziţie o seamă de informaţii preţioase şi anumite exerciţii mentale care să vă permită să faceţi şi dumneavoastră acelaşi lucru. În cele ce urmează vă voi împărtăşi un număr de experienţe parapsihologice pentru a vă putea forma o impresie mai clară despre ceea ce poate însemna lumea paranormală.

Veţi descoperi că aceste lucruri ce ţin de domeniul parapsihologici sunt intr-adevăr destul de simple, dar deosebit de interesante, dvs. având posibilitatea de a progresa exact atât cât doriţi.

Este o carte scrisă simplu şi la obiect, a cărei lectură nu necesită un efort exagerat sau capacităţi intelectuale ieşite din comun. Tot ceea ce vi se cere este să aveţi o minte deschisă şi puţin spirit de aventură.

Cartea este presărată cu informaţii legate de parapsihologie, ele alternând cu unele experienţe paranormale proprii, sau ale unor persoane pe care le cunosc personal, şi cu exerciţii de dezvoltare a capacităţilor specifice domeniului.

Fiecare experienţă personală şi fiecare caz relatat poartă un număr şi un titlu care ajută la identificare.

Aţi avut vreodată vreo presimţire care s-a dovedit a fi corectă? Aţi ştiut vreodată cine se află la celălalt capăt al firului *înainte* de a ridica receptorul telefonului? Aţi avut vreodată vreun impuls de a face sau de a nu face ceva anume - ulterior descoperind că ar fi trebuit să daţi ascultare acelui sentiment?

Aţi avut vreodată o experienţă care v-a lăsat impresia că aţi mai trăit-o o dată, fiind sigur în acelaşi timp că, de fapt, nu este aşa? Acest fenomen se numeşte *deja vu** şi este o experienţă paranormală în adevăratul sens al cuvântului. Ea se poate datora uneia dintre următoarele cauze:

1. Aţi avut aceeaşi experienţă sau una asemănătoare într-o viaţă anterioară. Mintea dvs. are la dispoziţie informaţii legate de o multitudine de vieţi trecute. Trecerea printr-o experienţă poate determina apariţia amintirilor legate de ea.
2. Mintea dvs. „a privit” înainte în timp şi a înregistrat experienţa.

Apoi, când aţi trăit-o cu adevărat, ea vi s-a părut a fi o reluare.

* Deja văzut (fr. orig.). (n. red.)

Dacă aţi trăit vreodată momente ca cele descrise mai înainte, dacă aţi avut o previziune sau un presentiment, aţi avut una dintre cele mai simple şi fundamentale experienţe paranormale, pe care am putea-o atribui celui de-al şaselea simţ. Această carte vă va permite ca, pornind de la acest nivel de bază, să ajungeţi să faceţi lucruri pe care nici nu le-aţi visat.

Cazul l
Groapa

în timpul primului război mondial, tatăl meu a petrecut optsprezece luni în linia întâi. Iată ce experienţă de tip paranormal a avut în timpul unei lupte:

Tata împreună cu opt tovarăşi de-ai săi erau înghesuiţi într-o imensă groapă făcută de un obuz, fiind astfel la adăpost de focurile puştilor automate ce răpăiau împânzind cerul de deasupra lor.

La un moment dat, tata s-a simţit dintr-o dată neliniştit. Simţea un impuls irezistibil de a ieşi din adăpost, chiar dacă, din punct de vedere logic, nu avea nici un sens să părăsească locul ce-i oferea siguranţă.

„Nu ieşi, Shorty”, l-au sfătuit camarazii. „Te vor omorî.”

O forţă nevăzută l-a făcut totuşi pe tata să se târască pe burtă afară din groapă. Ştia că gloanţele zburau la numai câţiva centimetri deasupra lui. S-a mai târât vreo sută de metri către o buturugă - tot ce mai rămăsese dintr-un copac falnic - şi s-a aşezat în spatele acesteia, la adăpost de focurile trase de inamic.

S-a întors să arunce o privire înapoi, spre locul de unde plecase, chiar în momentul în care un obuz al artileriei exploda în vechea pâlnie de obuz. Toţi tovarăşii săi au fot ucişi.

Tata ascultase de conştiinţa sa superioară, ceea ce l-a scăpat de la moarte.

Ţineţi seamă întotdeauna de presimţirile dvs., ascultaţi vocea interioară şi mulţumiţi pentru ceea ce vi se oferă.

Este necesar să aveţi mai multe cunoştinţe înainte de a începe exerciţiile mentale propriu-zise, care au ca scop dezvoltarea celui de-al şaselea simţ (cel parapsihologic). Este nevoie să ştiţi ceea ce sunteţi cu adevărat, să aflaţi ce posibilităţi aveţi şi ce sunt experienţele paranormale.

Sper ca această carte să vă ajute să vă treziţi cel de-al şaselea simţ înnăscut, fiindu-vă totodată de folos în dezvoltarea celorlalte simţuri, astfel încât să puteţi deveni un medium care îşi utilizează capacităţile, bucurându-vă din plin de viaţă, ca şi mine. De fapt, sper să puteţi ajunge chiar mai departe decât mine.

Ceea ce veţi face cu exerciţiile din această carte rămâne la latitudinea dvs. Nu veţi găsi teste, nici teme pentru acasă, nici note de trecere. Această carte este exact ceea ce dvs. faceţi ca ea să fie.

Puteţi face astfel ca dezvoltarea facultăţilor paranormale să devină pontru dvs. un mod de viaţă. Puteţi înfăptui multe, puţin sau nimic. Hotărârea vă aparţine!

însă opţiunile, o dată făcute, nu mai pot fi reconsiderate. Această carte este dedicată tuturor acelora care hotărăsc să-şi folosească propriile capacităţi pentru a face din lumea aceasta un loc mai bun.

Cartea vă va purta într-o nouă dimensiune, cea a conştiinţei parapsihologice, şi vă va arăta cum să o folosiţi în mod constructiv pentru a vă servi propriul interes, pe cel al altora şi, până la urmă, pe cel al întregii societăţi.

Această latură parapsihologică este extrem de puternică şi totodată folositoare. Poate fi atinsă de oricine doreşte să se autodisciplineze şi să petreacă o mică parte din timpul fiecărei zile învăţând şi punându-şi la lucru propriile capacităţi paranormale înnăscute. Ele fac parte din ceea ce s-a dat fiecăruia, un drept câştigat prin naştere. La început, vă veţi dezvolta cele cinci simţuri - văzul, auzul, mirosul, simţul tactil şi cel gustativ - şi întrucât cel de-al şaselea simţ devine mai puternic atunci când se bazează pe o mai bună sensibilitate a primelor cinci, acest fapt vă va permite să percepeţi extraordinara latură parapsihologică a minţii dvs.

Puterea parapsihologică este atât de eficientă, încât ar fi un act iresponsabil să o dezvoltaţi înainte de a afla ceva mai mult despre dvs. înşivă, despre viaţă,

despre relaţia cu ceilalţi, despre responsabilitate, opţiuni, drepturi şi multe altele. Aceste subiecte vor fi abordate treptat pentru a vă asigura succesul ca cetăţean al universului.

Nu oricine va ajunge să-şi dezvolte pe deplin capacităţile paranormale folosindu-se numai de această carte. Ar fi normal totuşi să învăţaţi suficient din ea, astfel ca să vă puteţi continua dezvoltarea capacităţilor dvs. de-a lungul întregii vieţi. Vor exista însă şi oameni care, folosind doar această carte, vor trăi experienţa unei spectaculoase creşteri a puterii parapsihologice. Acest lucru se va întâmpla pentru că pur şi simplu ei au o capacitate înnăscută atât de dezvoltată, încât sunt deja aproape de percepţia conştientă. Nu suntem cu toţii egali în ceea ce priveşte capacităţile parapsihologice cu care ne naştem. Acceptaţi ideea că orice se întâmplă - sau nu se întâmplă - depinde de *cine* sunteţi de fapt. De asemenea, cei care practică mai conştiincios au şanse să avanseze mai repede şi pot ajunge mai departe în comparaţie cu cei care practică sporadic sau deloc.

Mulţi oameni cunosc toate cuvintele „răsunătoare” asociate fenomenelor paranormale, cum ar fî clarviziune, claraudiţie, călătorie astrală, stări alterate ale conştiinţei, telepatie, psihometrie etc. Mai puţini însă înţeleg cu adevărat despre ce este vorba. Este ca şi cum ai cunoaşte preţul tuturor lucrurilor fără a cunoaşte valoarea adevărată a nici unuia.

Deşi voi oferi definiţii succinte pentru multe dintre aceste noţiuni foarte cunoscute, conţinutul cărţii se referă la valoare, nu la termenii pompoşi care pot fi folosiţi în conversaţii pentru a impresiona. Această carte are scopul de a vă permite să vă impresionaţi pe dumneavoastră, şi nu pe alţii.

Folosiţi-vă capacităţile paranormale pentru a veni în sprijinul propriei dvs. persoane şi pentru a-i ajuta pe ceilalţi, nu pentru a face impresie, pentru că ele au legătură cu viaţa - viaţa dumneavoastră - şi nu cu dorinţa de a fi în centrul atenţiei. Toate aceste capacităţi folosite în mod greşit au darul de a se întoarce cu putere împotriva celui care le-a întrebuinţat în mod eronat.

Câteva definiţii

Cu scopul de a vă înlesni înţelegerea sensului exact a ceea ce se discută, pentru termenii folosiţi în această carte, voi enunţa în continuare câteva definiţii care îmi aparţin.

Gând. Gândul creează totul. Gândul înseamnă energie, care o dată creată nu mai poate fi distrusă. O lege fundamentală a fizicii enunţă acest adevăr. Energia se poate transforma în alte forme de energie, dar nu poate dispărea, ea există întotdeauna undeva sub o formă sau alta. Ca medium, vă veţi folosi gândurile pentru a contacta alte gânduri care fac parte din conştiinţa cosmică sau le veţi folosi pentru a face ca anumite lucruri să aibă loc. Un sfat adresat celor înţelepţi: fiţi foarte atenţi la ceea ce vă veţi permite să gândiţi. Cred că vă puteţi da seama de ce.

Capacitate paranormală. Este capacitatea de a obţine accesul la informaţiile, energia sau puterea din conştiinţa cosmică şi de a folosi toate acestea.

Conştiinţă cosmică. Este inteligenţa, percepţia, creativitatea şi puterea din întregul univers, luate în ansamblu. Sunteţi o parte minusculă a conştiinţei cosmice, aşa cum este fiecare altă fiinţă care există, a existat sau care va exista vreodată. Dumnezeu ne-a oferit privilegiul de a fi o parte din „domeniul” Său, care este conştiinţa cosmică. Prin antrenarea percepţiei paranormale, putem intra în contact cu diverse inteligenţe ce fac parte din conştiinţa cosmică.

Creier. Este o parte componentă a corpului fizic, fiind, în esenţă, un Hipercomputer cu o memorie fantastică. Creierul moare împreună cu corpul. Vom discuta mai târziu despre modul în care creierul intră în relaţie cu percepţia paranormală prin intermediul funcţiilor sale.

Minte. Este inteligenţa care *vă* reprezintă, luată în ansamblu.

Mintea nu este ceva de natură fizică, nu moare niciodată şi nu se identifică cu creierul dvs. Ea se foloseşte de creier ca de un mijloc de legătură între dvs. şi celelalte inteligenţe din conştiinţa cosmică.

Conştiinţă superioară şi supraconştient. Aceştia sunt termenii pe care, de obicei, îi folosesc pentru a mă referi la acea parte a conştiinţei cosmice care acţionează ca punte de legătură - interfaţă - între mintea noastră şi conştiinţa cosmică propriu-zisă.

Subconştient. Este acea parte a minţii care înglobează o multitudine de facultăţi psihice al căror suport constă din undele cerebrale cu frecvenţe specifice. Asupra acestor lucruri vom reveni ulterior.

Entitate. Aceste termen se referă la o fiinţă inteligentă fără structură fizică, adică o minte fără corp, cum ar fi o stafie, un înger etc.

Al şaselea simţ, intuiţie, capacitate creatoare, capacitate paranormală. Folosesc aceşti termeni alternativ, referindu-mă, de fapt, la acelaşi concept.

Care este rolul dumneavoastră

Această carte se referă la dumneavoastră - de la comportamentul personal până la felul în care interacţionaţi cu ceilalţi şi cu mediul în care trăiţi -, la ambianţa în care vă puteţi construi propriul destin, la succesul sau eşecul dumneavoastră. Ea arată cum aţi putea ajunge să hotărâţi în mod deliberat să vă schimbaţi viaţa în mai bine, după care descrie modul în care puteţi face ca acea hotărâre să devină realitate.

Această carte vă vorbeşte despre posibilităţile şi acţiunile dvs., despre responsabilităţi şi puterea înnăscută de a vi le asuma.

Acesta este un manual care vă învaţă cum să vă îmbogăţiţi viaţa personală, cum să îmbogăţiţi viaţa întregii lumi.

Faptul că existaţi provoacă schimbări. Acest fapt provoacă schimbări importante, reale şi evidente, în mai bine sau în mai rău. Poate că aţi mai auzit acest adevăr, fără însă a-l înţelege. Vă va fi de folos să îl auziţi din nou, formulat cu alte cuvinte, privit dintr-o altă perspectivă şi într-un alt moment al vieţii dvs.

Ideile prezentate în această carte au menirea de a deştepta ceva aflat în adâncul dvs. şi de a vă face să luaţi o atitudine. Cu alte cuvinte, sper să vă dau acel imbold mental care să vă propulseze într-o acţiune menită să vă îmbogăţească întreaga viaţă, de la momentele cele mai banale până la cele măreţe şi esenţiale.

Această carte vă arată pur şi simplu ce trebuie făcut şi cum trebuie făcut. Punerea în practică depinde, bineînţeles, numai de dumneavoastră.

Lumea în care trăim este o societate formată din mai mulţi indivizi, iar puterea şi frumuseţea ei depind în mod direct de fiecare dintre noi. într-un fel sau altul, toţi influenţăm stabilitatea acestei lumi. în acest moment poate gândiţi:

„Pesemne că glumiţi. Sunt doar o mică doamnă în vârstă, lucrând pentru asigurările sociale. Influenţa mea e nulă!”

Sau:

„Fugi de-aici! Conduc taxiul în New York. Cea mai importantă contribuţie a

mea constă în a decide ce rută trebuie aleasă pentru a traversa Manhattan-ul.”

Ori:

„Sunt doar un elev în primul an de liceu. Nu aş fi ales nici măcar ca şef al clasei, ce să mai zic de a înfăptui ceva cu adevărat important.”

Nu, nu greşesc. Vorbesc despre TINE, mică doamnă în vârstă, despre TINE, şoferule de taxi şi despre TINE, elevule. Mă adresez fiecăruia dintre voi, oameni din lumea întreagă, indiferent de poziţia socială, gradul de inteligenţă, nivelul economic, rasa, religia, culoarea, orientarea politică sau naţionalitatea pe care o aveţi. Sunteţi cu toţii la fel de importanţi, nici unul mai mult sau mai puţin decât celălalt. Fiecare dintre voi este în posesia unei puteri care depăşeşte cea mai fecundă imaginaţie. Modul în care veţi folosi această putere - corect sau incorect - este hotărâtor, făcându-vă un om care apără lumea spre a nu fi zguduită de războaie, de foamete, crimă, suferinţă, boli, răutate, injustiţie etc. sau tocmai cauza acestor atrocităţi.

„Nu am ridicat niciodată nici măcar un deget împotriva altcuiva”, aţi putea protesta, sau mi-aţi putea spune „Nu daţi vina pe mine pentru necazurile lumii.”

Mai întâi de toate, eu nu dau vina pe nimeni. Această carte se referă la un singur lucru - la adevăr. Când este vorba de adevăr nu poate fi vorba de vină - adevărul, pur şi simplu, există.

În al doilea rând, nu este nevoie să faceţi ceva dvs. personal pentru a fi responsabil de un fapt nedorit. Ar trebui să vă asumaţi responsabilitatea pentru ceea ce se întâmplă în cazul în care vă abţineţi să faceţi ceva ce aţi putea face. Ţineţi minte această axiomă: „Tot ceea ce îi trebuie răului pentru a exista este ca oamenii buni să nu facă nimic.”

Hitler a cauzat lumii distrugeri imense pentru că, la un moment dat, milioane de indivizi nu au făcut nimic pentru a-l opri. Până la urmă, numeroşi oameni drepţi, bărbaţi şi femei, au devenit atât de revoltaţi încât au ripostat pentru a-l opri pe Hitler, cauzând astfel distrugeri şi mai mari. În acel moment, a fost un rău necesar, dar este regretabil faptul că a trebuit să se ajungă la o astfel de situaţie.

Marea majoritate a oamenilor din lume o constituie cei buni şi, de fapt, toţi oamenii ar putea fi buni, dacă ei ar hotărî să fie astfel. Şi totuşi lumea este îngrozitor de zguduită. De ce?

Deoarece aceia care pot alege să îndrepte sau să prevină problemele nu o fac. Crezându-se nepărtinitori, ei nu se implică, de fapt, din cauza ignoranţei. Nu ştiu că au dreptul şi puterea de a alege.

Vă spun pe faţă: aveţi şansa de a alege şi aveţi şi această putere. Cartea de faţă va explora alternativele şi vă va învăţa să vă antrenaţi şi să vă dezvoltaţi capacitatea de care dispuneţi.

Noi, fiinţele omeneşti, avem întotdeauna o alternativă în ceea ce priveşte calitatea vieţii noastre şi rolul nostru în societate. Deseori apar probleme deoarece noi nu ne dăm seama că avem posibilitatea de a opta şi de a acţiona pentru a ne determina propriul destin.

Aceasta este realitatea. Acesta este adevărul. Este necesar să-l recunoaşteţi cu toţii şi să vă comportaţi în consecinţă. Să urmaţi aceeaşi cale, să vă armonizaţi şi astfel să schimbaţi lumea noastră în mai bine.

Sunteţi absolut fericit? Probabil că nu. Adevărul este că nu ar trebui să fiţi nefericit.

Există ură în lume? Da. Adevărul este că nu ar trebui să existe.

Nimic din lumea aceasta nu există fără să fi fost determinat de noi, fie în mod individual, fie colectiv. Orice există poate fi corectat sau schimbat, dacă noi -

individual sau colectiv - ne-am decide să acţionăm.

A schimba lumea este destul de simplu, dar necesită angajamentul ferm al fiecărui individ. Această carte poate însemna un început, dar luarea angajamentului depinde de dvs. Vă voi purta în lumea extraordinară a conştiinţei parapsihologice şi vă voi învăţa să vă creaţi propria realitate. Vă voi arăta cum puteţi să vă schimbaţi propria viaţă, viaţa altora şi, în cele din urmă, pe cea a întregii lumii, chiar dacă într-o foarte mică măsură.

Câteva dintre experienţele pe care vi le fac cunoscute - comunicarea prin telepatie, previziunile -, ca de altfel toate celelalte care se încadrează în categoria generală a experienţelor paranormale, ţin de domeniul esotericului. Carte de faţă se referă la acest mod de folosire a minţii dvs.

Unele dintre experienţele prezentate au un pronunţat caracter practic, de exemplu, obţinerea unor avantaje cât mai mari de pe urma activităţilor curente, luarea unor decizii optime în toate împrejurările, fixarea, din punct de vedere parapsihologic, a unui scop şi deprinderea modului în care se poate realiza sincronizarea cu energia, astfel încât să apară o îmbunătăţire a vieţii în mod concret. Cel mai important este să înţelegeţi şi să luaţi în considerare faptul că ne trăim viaţa chiar acum. Din acest motiv, cartea este dedicată folosirii minţii dumneavoastră în mod practic.

Esotericul şi practicul nu sunt prea departe unul de celălalt. Sunt două noţiuni compatibile, care, aşa cum veţi vedea atunci când veţi termina cartea, pot fi combinate astfel încât să devină împreună o forţă creativă extrem de puternică.

Opţiuni

Zilnic aveţi de făcut sute de opţiuni. Aceste opţiuni se referă la o gamă variată de aspecte, de la ce pereche de pantofi să purtaţi şi ce să mâncaţi, până la hotărârea de a vă schimba sau nu serviciul, de a stabili strategia prin care să atrageţi atenţia unei persoane care vă interesează sau de a vă administra finanţele. Aceste alegeri personale vă afectează în mod direct şi, adesea, imediat. Sunteţi pe deplin responsabil de opţiunile dvs. şi sunteţi beneficiarul direct al rezultatelor. Dacă faceţi o alegere proastă, obţineţi un rezultat nedorit. Dacă alegerea este bună, rezultatul este cel aşteptat. Dumneavoastră alegeţi, dumneavoastră sunteţi responsabil.

N-ar fi frumos dacă aţi face mai multe alegeri bune şi mai puţine alegeri greşite? N-ar fi încă şi mai frumos dacă aţi face numai şi numai alegeri

corecte? N-ar fi extraordinar dacă aţi găsi o modalitate de a alege întotdeauna în favoarea dvs.?

Veşti bune! Există o cale de a aranja lucrurile în favoarea dvs. De fapt, puteţi merge chiar mai departe. Puteţi opta, iar apoi puteţi face astfel ca dorinţa să devină realitate. Nu va mai fi nevoie doar să speraţi ca lucrurile să iasă cum trebuie, acum chiar puteţi să le faceţi să iasă cum trebuie. Această carte vă va învăţa cum să procedaţi.

Unele dintre alegerile dumneavoastră vor face parte din opţiunea colectivă a unui grup de oameni care îşi direcţionează energiile lor mentale pentru a atinge un scop comun. Acest grup ar putea fi format, de exemplu, din membrii unei familii ce plănuiesc cum să-şi petreacă vacanţa împreună. În acest caz, ei se cunosc reciproc şi au un scop propriu. Rezultatul alegerii va fi resimţit imediat şi va afecta pe fiecare direct şi personal.

Mai există şi alte alegeri, acelea care se integrează în opţiunea unui grup de

indivizi pe care nici măcar nu-i cunoaşteţi. De exemplu, atunci când votaţi un anume candidat la alegerile naţionale, opţiunea dvs. este similară cu aceea a milioane de alte persoane care au votat acelaşi candidat. Bineînţeles că nu-i cunoaşteţi pe ceilalţi oameni care au optat la fel ca dvs. Modul în care vă va afecta această alegere este o problemă mult mai complexă decât aceea generată de o opţiune personală cum ar fi hotărârea de a merge sau nu la un film.

Aceste alegeri ale dvs., considerat ca membru al unei colectivităţi, sunt tot atât de importante ca şi cele individuale. Sunteţi responsabil pentru aceste alegeri, ca şi de consecinţele lor, la fel ca şi în cazul opţiunilor individuale.

Încă o veste bună este aceea că puteţi „trage sforile” în favoarea dvs. şi în cazul unei opţiuni colective. Această carte vă va deschide o poartă ajutându-vă să înţelegeţi cum este posibil acest lucru.

Dacă nu sunteţi mulţumit cu ceea ce sunteţi, de locul în care vă aflaţi, de ocupaţia pe care o aveţi sau de direcţia spre care vi se pare că vă îndreptaţi, să nu credeţi nici o clipă că altcineva este responsabil de această situaţie. Dumneavoastră sunteţi singurul responsabil. Puteţi schimba fiecare aspect al vieţii dvs. pe care vreţi cu adevărat să îl schimbaţi. Cheia este „să vrei cu adevărat”. Majoritatea oamenilor îşi doresc ca lucrurile să fie altfel, dar se limitează doar la a dori. Ei nu vor acea schimbare atât de puternic încât să o facă să devină realitate. Simpla dorinţă nu este suficientă. Vă spun şi eu cum spunea regretatul meu tată, „Pune-ţi dorinţele într-o mână şi bălegar în cealaltă. Priveşte care se umple mai întâi.” Dacă vă bazaţi doar pe „a dori”, o vă alegeţi în viaţă doar cu bălegarul, iar bălegarul o fi el bun pentru a creşte ciuperci, dar nu pentru a cultiva vieţi omeneşti, într-un capitol ulterior vă voi arăta cum să vă creaţi „un obiectiv mental” care să vă poată ajuta să obţineţi ceea ce vă propuneţi cu adevărat.

Atâta vreme cât intenţionaţi să depăşiţi stadiul de a avea dorinţe, dorinţa în sine constituie un pas pe calea progresului. Transformaţi ideea dvs. într-un vis constructiv bine conturat, transmiteţi apoi acel vis conştiinţei, după care continuaţi cu cele mai potrivite activităţi constructive pentru a face ca visul să devină realitate Păstraţi-vă întotdeauna clar în minte acel vis, pe măsură ce acţionaţi pentru a vă crea propria realitate.

Ce s-ar întâmpla dacă v-aţi pierde braţul stâng într-un accident de circulaţie şi aţi dori să îl recuperaţi? Cum puteţi transforma această dorinţă în realitate? Nu puteţi face pur şi simplu să vă crească braţul la loc, pentru că acest lucru ar fi contrar legilor fizicii. Stelei de mare îi pot creşte tentacule noi pentru a le înlocui pe cele pierdute, dar oamenilor nu. Aceasta este o lege universal valabilă. Indiferent de ceea ce doriţi să se împlinească, trebuie să ţineţi cont de legile universale şi să fiţi în armonie cu ele. Acesta este adevărul. Aşa stau lucrurile.

Ar fi posibil să obţineţi un braţ artificial pentru a-l înlocui pe cel pierdut. Sau ar fi posibil să angajaţi pe cineva să vă ajute, persoana putând fi efectiv ca un fel de braţ al dvs. Din punct de vedere fizic, nu puteţi face însă nimic pentru ca braţul să vă crească la loc. Aşa cum am spus, pentru ca dorinţele dvs. să devină realitate, ele trebuie să se conformeze unor legi universale.

Următoarele patru condiţii trebuie îndeplinite:

1. Să vă doriţi ceva (dorinţă).
2. Să creaţi un vis (vizualizare).
1. Să transmiteţi visul conştiinţei superioare (credinţă şi angajament) cât încă mai puteţi menţine vizualizarea.

2.Să iniţiaţi o acţiune constructivă (să controlaţi şi să dirijaţi visul).

Scris ca o formulă ar arăta astfel:

Dorinţă + vis + credinţă + angajament + acţiune = succes

Am pornit de la premisa că puteţi efectiv schimba orice lucru din lume pe care doriţi să-l schimbaţi şi am enunţat câteva condiţii de bază pentru a obţine rezultate.

Dimensiunea în care vom pătrunde se numeşte stare alterată a conştiinţei şi ţine de domeniul parapsihologici.

CAPITOLUL 2

Stări alterate ale conştiinţei

Hipnoza este o metodă cu ajutorul căreia puteţi să vă modificaţi starea conştiinţei pentru a atinge un anume scop. Şi prin meditaţie se poate obţine acelaşi rezultat. De asemenea, prin rugăciune. Probabil că mai există şi alte posibilităţi. Oricum s-ar numi, ele funcţionează destul de bine dacă înţelegeţi ceea ce faceţi şi practicaţi cu încredere.

Voi renunţa să mai numesc vreo metodă şi vă voi vorbi numai despre stările alterate ale conştiinţei. Veţi putea învăţa cum să ajungeţi la ele şi cum să le folosiţi în munca dvs. în domeniul parapsihologici.

Există două tipuri de stări alterate ale conştiinţei: unul dăunător şi altul benefic.

Cel dăunător este produs de alcool sau droguri. În această stare nu vă mai puteţi controla, chiar dacă aveţi impresia că puteţi. Sunteţi în pericol din punct de vedere fizic şi mental. Sănătatea vă este în pericol şi, în plus, s-ar putea, spre oroarea dvs., să ajungeţi „posedat” de o altă entitate inteligentă. Vă rog să nu încercaţi acest tip de modificare a stării mentale. Aţi avea numai de pierdut şi absolut nimic de câştigat. Această carte nu vă învaţă şi nu propovăduieşte nimic dăunător.

Vom vorbi numai despre acel tip de stare ce vă poate fi de mare ajutor. Am fost înzestraţi de către Creator astfel încât să ne putem folosi de stările alterate ale conştiinţei *spre binele* nostru. Trăim aceste stări alterate în fiecare zi a existenţei noastre şi ele se pot instala în mod spontan (vom discuta ulterior acest aspect). Vom vedea cum putem obţine o stare alterată oricând dorim, iar apoi cum putem profita de ea pentru a provoca schimbările dorite în viaţa noastră. Această stare alterată a conştiinţei pe care o considerăm având caracter benefic se obţine fără ajutorul vreunui drog sau medicament. Se obţine prin folosirea capacităţii de a controla propria minte.

Scopul acestei cărţi este de a vă permite să deveniţi mai degrabă independent, decât dependent, de a fi întotdeauna pe deplin stăpân pe propria viaţă în armonie cu alegerile dvs. Nu mai este nevoie să vă supuneţi capriciilor

şi dorinţelor altora. Nu mai este nevoie să renunţaţi la o parte din identitatea, visurile, ţelurile dvs. pentru a satisface dorinţa altuia, pentru a face ceea ce vi se impune.

V-aţi pus vreodată problema de ce unele căsnicii sunt o mare de discordie, vrajbă, nefericire şi neîmplinire, în timp ce alte căsnicii sunt armonioase, fericite şi împlinite? Fiecare om poate avea parte de o căsnicie pe deplin reuşită dacă ştie cum să procedeze. Aveţi dreptul la o viaţă fericită şi împlinită.

V-aţi pus vreodată problema de ce unii oameni nu pot ajunge niciodată să realizeze ceva în munca lor? Ei fie că urăsc ceea ce fac, fie că nu înţeleg ce li se cere, fie că funcţionează pe altă „lungime de undă” decât cea a şefului. Fiecare ar putea avea o muncă pe placul său şi pe care să o desfăşoare cu succes. Aveţi dreptul să vă bucuraţi şi să obţineţi satisfacţii în munca dvs.

V-aţi întrebat vreodată de ce unii oameni sunt mereu bolnavi? Dacă „pluteşte ceva în aer”, ei sunt cei care vor avea de suferit. Dacă este vorba de un accident de circulaţie în care sunt implicate mai multe persoane, ei sunt singurii răniţi, sau cei răniţi mai grav. Şi, în acelaşi timp, există şi oameni care se îmbolnăvesc rareori sau niciodată. Ei sunt cei care scapă nevătămaţi din accidente sau nu sunt niciodată implicaţi în accidente. Nu trebuie să vă îmbolnăviţi sau să vă răniţi, aveţi dreptul să fiţi sănătos şi teafăr.

V-aţi pus vreodată problema de ce unii oameni sunt întotdeauna în contratimp cu evenimentele? Ei se află întotdeauna într-un loc nepotrivit la un moment nepotrivit. Se urcă în liftul care coboară când, de fapt, vor să meargă la etajul de deasupra. Şi toate acestea în vreme ce alţii par să plutească printre probleme ca şi cum ar fi vrăjiţi. Aceştia din urmă se află întotdeauna în locul potrivit la momentul potrivit. Dacă prin absurd o astfel de persoană se va urca din greşeală în liftul care coboară, puteţi fi sigur că va găsi o bancnotă de douăzeci de dolari la parter. Să fiţi sau nu în armonie cu evenimentele depinde numai de dvs. Puteţi programa această armonizare. Aveţi dreptul să vă armonizaţi.

Dar v-aţi întrebat vreodată de ce unii oameni trăiesc experienţe paranormale? Aceştia pot intra în rezonanţă cu alte inteligenţe superioare, pot obţine informaţii din surse mistice sau pot comunica în mod inteligent cu persoane decedate. Ei pot face lucruri considerate deseori miraculoase. Pe de altă parte, există oameni care nu sunt în stare să meargă şi să mestece gumă concomitent, ce să mai spunem de angajarea în experienţe paranormale. Aveţi cu toţii capacitatea înnăscută de a trăi astfel de experienţe. Aveţi dreptul să pătrundeţi în lumea paranormală.

Aveţi într-adevăr capacitatea înnăscută de a face aceste lucruri, precum şi multe altele. Prin naştere v-aţi câştigat dreptul - fără a fi nevoie să cereţi consimţământul cuiva - de a fi fericiţi, împliniţi, de a avea acces la cunoaştere, de a realiza cele propuse şi aşa mai departe.

Oamenii nu se bucură de toate aceste daruri pentru că încă nu au învăţat cum să o facă. Ei continuă să înoate împotriva curentului în loc să înveţe cum să se lase duşi de el, folosindu-şi energiile naturale proprii. Ei nu sunt conştienţi de aceste drepturi şi capacităţi ale lor, astfel că renunţă la ele, având parte, în schimb, de nefericire.

Un alt factor important pentru a trăi viaţa din plin este asumarea responsabilităţii. Atunci când aveţi un drept, vi-l puteţi exercita numai dacă vă asumaţi responsabilitatea acestei exercitări. Existenţa unui drept nu ajută la nimic, dacă nu vă asumaţi responsabilitatea de a-l revendica.

Această carte vă evidenţiază drepturile şi vă arată cum să vă folosiţi de

calităţile native pentru a le putea exercita, dar responsabilitatea vă aparţine. Cum aplicaţi ceea ce învăţaţi este alegerea dumneavoastră! Astfel, în afară de drepturi şi de calităţi înnăscute, vom discuta şi despre responsabilitate şi opţiuni, toate având legătură cu domeniul experienţelor paranormale.

Deseori, se crede că hipnoza ar fi ultima cucerire în domeniul folosirii mentalului cu scopul de a rezolva diverse probleme. De exemplu, un fumător este supus hipnozei şi se lasă de fumat. O persoană este hipnotizată şi nu mai simte durerea în timpul unei intervenţii chirurgicale. Un ratat este hipnotizat şi devine un câştigător. Ce anume poate determina evenimente atât de spectaculoase ca cele menţionate?

Hipnoza este cu siguranţă un instrument uimitor de puternic. Eu însămi sunt hipnoterapeut şi cred în extraordinarele beneficii ce pot fi obţinute prin hipnoză. Totuşi cred că hipnoza este doar un instrument, nu un scop în sine. Pătrunderea în domeniul paranormalului înseamnă experienţe şi rezultate absolut ieşite din comun. După cum obişnuia să spună regretatul Al Jolson, „Şi încă n-ai văzut nimic!”

Mintea este un zgârie-nori

Un zgârie-nori este o clădire foarte înaltă din oţel, ciment şi sticlă. Are o temelie şi multe etaje. La fiecare etaj se găseşte altceva, iar un lift vă poate duce oriunde doriţi.

Mintea dumneavoastră seamănă cu un zgârie-nori, are deci o fundaţie şi multe etaje. Fiecare etaj este reprezentat de un alt nivel de percepţie - conştient, subconştient şi supraconştient -, un alt nivel de cunoştinţe şi aptitudini. Spre deosebire de oţelul, cimentul şi sticla dintr-o clădire, mintea constă în energie pură şi inteligenţă. Liftul este reprezentat de capacitatea dvs. dobândită de a ajunge la orice nivel al minţii, după bunul plac.

Exerciţiul l
Incursiune într-un zgârie-nori mental

Faceţi împreună cu mine următorul exerciţiu de imaginaţie:

- Închipuiţi-vă că staţi drept în faţa unui zgârie-nori imens ce reprezintă mintea dvs.
- Priviţi în sus. Nu puteţi vedea vârful clădirii, care dispare în nori.
- Ştiţi că mintea dvs. este la fel de vastă ca şi acest zgârie-nori.
- Intraţi în clădire, la parter, şi priviţi împrejur.
- Veţi vedea multe uşi. Pe una scrie „auto-conservare”, iar pe celelalte „hrană”, „adăpost”, „siguranţă”, „reproducere”.

Din ceea ce vedeţi vă daţi seama că parterul minţii dvs. cuprinde necesităţile cotidiene şi ceea ce are legătură cu supravieţuirea. Acest nivel vă este foarte familiar.

- De o parte şi de cealaltă a holului, tocmai în capătul lui, vedeţi două uşi de lift. Pe una scrie „Numai în sus”, iar pe cealaltă „Numai în jos”.
- Intraţi în liftul cu menţiunea „Numai în jos”.
- Coborâţi la subsol.
- Lăsaţi uşile să se deschidă, dar nu ieşiţi din lift. Priviţi doar din uşă.
- Vedeţi iarăşi uşi pe care, de data aceasta, scrie „lăcomie”, „violenţă”, „ură” sau „mândrie”. Puteţi vedea şi multe alte uşi pe care sunt înscrise alte cuvinte cu conotaţii negative. Vă daţi seama că acesta este sinele dumneavoastră inferior.

- Vă daţi seama că în trecut aţi fost la acest nivel de nenumărate ori, el vă este mult prea familiar. Nu vă place aici.
- Puteţi să simţiţi vibraţiile negative şi juraţi să nu mai călcaţi în acest loc.
- închideţi uşa liftului şi încuiaţi calea de acces spre subsol.
- Aruncaţi cheia în fanta dintre cabină şi perete. Cheia cade imediat în puţul ascensorului, de unde nu o mai puteţi recupera, întoarceţi-vă cu liftul la parter.
- Ieşiţi din ascensor.
- întoarceţi-vă şi puneţi pe uşă un lacăt mare şi solid, imposibil de forţat. Nu veţi mai folosi niciodată acest ascensor ce merge numai în jos.
- Intraţi acum în ascensorul ce merge „numai în sus” şi urcaţi la primul etaj.
- Deschideţi uşa liftului, mergeţi de-a lungul coridorului şi uitaţi-vă la ceea ce scrie pe uşile de la acest nivel. Veţi citi pe una „visuri”, iar pe cealaltă „previziuni”; ambele vă sunt familiare. Aţi mai fost pe aici şi în trecut.
- Vedeţi de asemenea multe uşi pe care nu scrie nimic; încă nu aţi aflat ce se ascunde în spatele lor.
- Luaţi iarăşi liftul şi urcaţi la etajul al doilea.
- Uşa de aici este încuiată. Nu puteţi vedea ce se află la acest nivel.
- Fixaţi-vă mental obiectivul de a găsi cheia pentru ca într-o bună zi să puteţi deschide şi această uşă.
- Intoarceţi-vă acum la parter.
- Realizaţi faptul că aveţi o conştiinţă de sine mai puternică. Ştiţi că aveţi o latură inferioară a sinelui cu care nu doriţi să mai aveţi de-a face. Ştiţi că aveţi şi conştiinţa unui sine superior. Ştiţi, de asemenea, că aveţi sute de niveluri ale sinelui superior pe care încă nu le-aţi descoperit.
- Juraţi să găsiţi o cale pentru a descuia şi explora acele niveluri superioare.
- Ieşiţi şi uitaţi-vă încă o dată cu atenţie la acest zgârie-nori pe care îl formează mintea dvs. Observaţi cât este de înalt. Ceea ce aţi făcut este doar o mică incursiune în mintea proprie; vă doriţi să ajungeţi mai departe.

Veţi recurge la exerciţii care vă vor permite „să descuiaţi” şi să parcurgeţi toate nivelurile sinelui superior după bunul dvs. plac, acest lucru dându-vă posibilitatea să vă desfăşuraţi în planul parapsihologic.

Pe măsură ce veţi ajunge la niveluri din ce în ce mai înalte în ceea ce am numit zgârie-nori mental, veţi avea experienţe din ce în ce mai sofisticate şi aparţinând de domeniul esotericului. La un anumit nivel veţi epuiza toate experienţele conştientului, iar la următorul nivel va începe subconştientul. La un nivel de percepţie şi mai avansat veţi întâlni supraconştientul şi tot aşa, singura limită în ceea ce priveşte realizările dvs. fiind cea pe care v-o impuneţi singur. Dacă nu doriţi, de exemplu, să ajungeţi dincolo de nivelul 20, atunci nu veţi ajunge. Nivelul cel mai înalt este iluminarea, cunoaşterea şi realizarea deplină.

Cum se ajunge la nivelul dorit

Pentru a atinge nivelurile superioare din acest zgârie-nori mental trebuie să învăţaţi să reduceţi frecvenţa undelor emise de creier până când veţi ajunge acolo unde doriţi. Acest lucru poate fi realizat prin tehnici simple de relaxare şi vizualizare care vor fi expuse pe larg în această carte.

Frecvenţa creierului are nenumărate variaţii în cursul unei zile, în funcţie de

necesităţi. Momentul cel mai evident şi cel mai familiar este acela când mergem noaptea la culcare, în momentul în care vă întindeţi, punând capul pe pernă şi închizând ochii, creierul emite automat unde cu frecvenţă redusă, pentru ca dvs. să vă puteţi odihni, să visaţi şi să vă refaceţi. Somnul este necesar pentru a ne menţine sănătatea şi echilibrul mental şi fizic.

în 1929, Hans Berger a descoperit cu ajutorul electroencefalografului (EEG) că atunci când o persoană închide ochii, creierul începe să genereze constant unde cu o frecvenţă cuprinsă între 8 şi 12 Hz. El a dat acestor unde cerebrale numele de unde *alfa.* Ulterior au mai fost descoperite şi alte tipuri de unde cerebrale ce au fost numite *teta, beta* şi *delta.* Este dovedit faptul că aceste unde cerebrale au o legătură directă cu diferitele funcţii mentale, inclusiv cu experienţele paranormale, în general, experţii sunt de aceeaşi părere în ceea ce priveşte undele cerebrale şi rolul lor, dar nu sunt de acord cu definirea intervalului în care se încadrează frecvenţele specifice fiecărui tip de undă. Unii definesc undele alfa ca fiind între 8 şi 12 Hz, alţii ca fiind de la 7 la 14 Hz şi aşa mai departe.

In continuare vă voi prezenta ceea ce cred eu a fi un punct de vedere general admis cu privire la aceste unde cerebrale. Cu ajutorul acestor informaţii veţi putea înţelege mai bine cum facultăţile paranormale reprezintă o parte din ceea ce primim fiecare la naştere.

Undele beta. Când suntem treji şi ne desfăşurăm obişnuitele noastre activităţi, creierul funcţionează mai ales între limitele de frecvenţă a undelor beta, adică de la aproximativ 12-15 Hz în sus, majoritatea activităţilor desfăşurându-se la o frecvenţă a undelor de aproximativ 20-25 Hz. Este acel nivel al minţii noastre pe care îl numim conştient. La acest nivel gândim, raţionăm şi ne vedem de treburile noastre cotidiene.

Undele alfa. Activitatea cerebrală caracterizată de apariţia undelor alfa se desfăşoară la o frecvenţă de 6 până la 14 Hz. La acest nivel apar visurile cu ochii deschişi şi cele nocturne. Majoritatea experienţelor hipnotice, precum şi unele experienţe paranormale au loc la acelaşi nivel, adică la nivelul undelor alfa.

Undele teta. între aproximativ 4 şi 8 Hz ne aflăm la nivelul undelor teta. Se pare că experienţele noastre emoţionale se înregistrează la acest nivel, în plus, acesta este un interval începând de la care vă puteţi angaja în experienţe paranormale.

Undele delta. Frecvenţe situate sub 4 sau 5 Hz se întâlnesc în starea de inconştienţă completă, starea undelor delta.

Ciclurile somnului. Când vă ia somnul, creierul trece rapid de la frecvenţa undelor beta, prin alfa şi teta, până la frecvenţa undelor delta, nivel la care rămâne stabil pentru scurt timp. în mod normal, trecerea de la undele beta la delta se face în 30 de minute, după care rămâneţi la nivelul delta timp de 30 până la 90 de minute. La un moment dat, frecvenţa cerebrală creşte până la nivelul teta, apoi până la nivelul alfa, timp în care veţi visa. După primul vis frecvenţa cerebrală revine la nivelul teta, apoi iarăşi creşte până la nivelul alfa, când veţi visa din nou. Pe durata unui somn de opt ore puteţi petrece 30-90 de minute în delta, 30-60 de minute în teta, iar restul timpului în alfa.

Aceasta este o ilustrare a ciclurilor ce au loc pe parcursul somnului. Ele diferă de la persoană la persoană şi, în cazul aceleiaşi persoane, chiar de la o noapte la alta.

Este important să înţelegem că stările alterate ale conştiinţei sunt de fapt fenomene naturale, care ni se întâmplă în fiecare zi.

Chiar când sunteţi în stare de veghe, creierul comută emiţând unde alfa şi teta pentru scurte intervale de timp. De exemplu, atunci când vă loviţi la deget în timp ce bateţi un cui, creierul comută pe unde alfa pentru a înregistra durerea. La fel se întâmplă atunci când învăţaţi şi încercaţi să memoraţi ceva anume: priviţi în gol pentru a înregistra informaţia respectivă, timp în care sunt emise undele cerebrale alfa.

Obţinerea stărilor alterate ale conştiinţei. Este foarte simplu. Pentru a deveni medium este suficient să învăţaţi cum puteţi face să determinaţi creierul să comute, producând astfel unde alfa sau teta şi cum să rămâneţi în această stare fără a adormi. Deşi aceste tehnici sunt uşor de descris, însuşirea lor necesită efort şi disciplină, în plus, a deveni medium înseamnă mai mult decât simpla însuşire a unor tehnici. Toate aceste subiecte vor fi abordate în paginile acestei cărţi.

Cel mai important lucru ce trebuie reţinut până în acest punct este descoperirea lui Hans Berger, şi anume faptul că undele cerebrale alfa sunt generate automat de fiecare dată când o persoană închide ochii. Acest fapt este un foarte important indiciu, semnificaţia lui fiind că nu va fi chiar atât de dificil să ajungeţi la un nivel al percepţiei paranormale — veţi închide pur şi simplu ochii şi veţi face câteva exerciţi simple de relaxare şi vizualizare.

Vizualizarea. Secretul obţinerii undelor cerebrale teta şi al folosirii stării specifice lor pentru realizarea experienţelor paranormale este vizualizarea. Cu puţin timp în urmă am efectuat împreună o incursiune vizuală în acel zgârie-nori reprezentat de mintea dvs. Ne vom ocupa în mod deosebit de acest aspect al problemei, care este vizualizarea.

Ţintaşul. Pentru a deveni un bun parapsiholog va trebui să vă folosiţi mintea ca un adevărat trăgător la ţintă.

În vestul îndepărtat, ţintaşul se antrena până când ochii, mâinile, instinctele şi arma sa se contopeau. El ajungea până acolo încât nu mai era nevoie să gândească deloc. Era ca o maşină bine reglată, el săvârşind un act cu mare precizie înainte de a apuca să gândească la ceea ce face.

Trebuie să învăţaţi să faceţi cu mintea ceea ce un trăgător de elită face cu arma sa. La un moment dat, veţi fi în stare să determinaţi modificarea stării de conştiinţă în tot atâta timp cât îi trebuie unui trăgător să-şi scoată arma. Veţi atinge nivelul mental necesar cu aceeaşi precizie cu care un trăgător de elită îşi nimereşte ţinta. Când veţi ajunge la armonia completă cu sinele, atunci vă veţi putea numi maestru. Dar nu vă aşteptaţi să ajungeţi maestru numai după ce aţi citit această carte. Aveţi de parcurs un drum lung, poate chiar unul care străbate mai multe vieţi.

Cartea aceasta vă va învăţa să fiţi un ţintaş al parapsihologiei, ca să spunem aşa, arătându-vă cum să vă perfecţionaţi simţurile în vederea obţinerii unor percepţii subtile, dar exerciţiul depinde cu totul de dvs. Dacă doriţi să deveniţi un ţintaş mental va trebui să exersaţi, să exersaţi şi iarăşi să exersaţi în fiecare zi. Exerciţiul cel mai important este vizualizarea.

Mintea. Ce anume este mintea reprezintă tocmai lucrul cel mai greu de înţeles pentru o mare parte dintre noi. Oamenii susţin adesea că mintea şi creierul ar fi unul şi acelaşi lucru. Dar este o concepţie greşită.

Creierul este un ansamblu de „componente” - celule nervoase, vase de sânge, nervi, substanţe chimice - protejate de craniul nostru. Creierul este un fel de super-computer. El poate ţine minte, poate raţiona şi poate desfăşura fel de fel de „vrăjitorii” mentale. Când „recipientul” nostru -corpul fizic - moare, creierul moare împreună cu el.

Mintea este ansamblul energiei inteligente care ne reprezintă, în timp ce creierul este adăpostit în „containerul” fizic, mintea se foloseşte de el. Mintea nu aparţine domeniului fizic, ci ţine de lumea spirituală sau parapsihologică şi nu moare niciodată.

CAPITOLUL 3

Dezvoltarea primelor cinci simţuri

Din naştere suntem înzestraţi cu cinci simţuri: văzul, auzul, pipăitul, mirosul, gustul. Lor le corespund, în ordine, următoarele organe de simţ: ochii, urechile, senzorii pielii, nasul, limba şi gura. Mai există şi un al şaselea simţ care mai poate fi numit intuiţie sau percepţie paranormală, acest simţ având ca suport mintea. Al şaselea simţ poate fi extrem de puternic, şi totuşi puţini oameni şi-l cultivă sau se folosesc de acest preţios dar de la Dumnezeu. Dacă ar fi să spuneam lucrurilor pe nume, cei mai mulţi dintre noi nu şi-au cultivat nici măcar celelalte simţuri. Ne vom ocupa acum de sensibilizarea primelor noastre cinci simţuri, întrucât cel de-al şaselea se foloseşte uneori de ele ca de un instrument în plus, în afara capacităţilor mentale.

Sugestiile care urmează au ca scop să vă ajute să deveniţi repede mai sensibili la stimulii care apar din exteriorul sau din interiorul dvs. Ceea ce vă sugerez să faceţi durează doar câteva secunde, eventual câteva minute şi trebuie practicat până când vă convingeţi că „acordarea” cu stimulii este o caracteristică înnăscută. După aceea nu va mai trebui să practicaţi în mod conştient, pentru că v-aţi „programat” deja pentru a fi sensibil în orice moment.

Vederea

Cele mai multe persoane cu capacităţi paranormale îşi folosesc mult vederea în cadrul activităţilor ce utilizează capacităţile parapsihologice. Există două tipuri de percepţii vizuale paranormale, în primul caz se percep fiinţe, scene sau imagini a căror origine se află în interiorul propriei minţi, în cel de-al doilea caz se percep imagini, scene sau fiinţe din afara minţii, cum ar fi, de exemplu, vederea unei apariţii (stafie sau entitate).

Eu însumi n-am văzut încă o entitate, deşi le-am întâlnit adesea; le simt prezenţa, comunic cu ele şi, în două rânduri, am simţit o atingere fizică, dar de văzut nu le-am văzut niciodată. Cu toate acestea, în mintea mea, văd adesea imagini proiectate pe un fel de ecran interior. Următorul caz este un exemplu excelent de percepţie vizuală paranormală.

Cazul 2
Folosirea extrasensibilităţii vizuale

Am avut două experienţe parapsihologice profunde şi spontane, la interval de câteva săptămâni, care mi-au schimbat viaţa pentru totdeauna. Prima a avut loc cam cu două luni înainte ca Statele Unite să ridice restricţia asupra preţului aurului (menţinută până atunci la 35 dolari uncia) şi s-a permis ca acesta să-şi găsească propriul nivel pe piaţa mondială, fluctuând ca şi preţul celorlalte produse de la bursă. Pe cât îmi aduc aminte, asta se petrecea la începutul anilor '70. Eram directorul publicaţiilor unei mari companii producătoare de

echipament pentru computere şi conduceam un colectiv de 47 de persoane. Lumea paranormalului nu mă interesa în mod deosebit.

Într-o zi de luni, unul dintre angajaţii mei (am să-l numesc Harry) a venit în biroul meu pentru a discuta o problemă de serviciu. Stăteam la birou şi mă ocupam de nişte documente. Când am ridicat privirea ca să-l salut am avut instantaneu o experienţă, cum nu mai avusesem niciodată. Era ca şi cum un aparat de proiecţie s-ar fi aflat în partea din spate a capului meu, iar derularea filmului ar fi avut loc îndărătul frunţii mele. Filmul îl înfăţişa pe Harry cu o zi în urmă pe când încerca să se sinucidă înghiţind mai multe pastile. L-am văzut căzând în stare de inconştienţă. Apoi soţia lui - pe care am s-o numesc Rose -, asistentă medicală, l-a găsit şi l-a dus de urgenţă la spital, unde i s-a făcut o spălătură gastrică. Rose lucra în acel spital şi a putut să treacă sub tăcere tentativa de sinucidere. Am văzut toate aceste lucruri în capul meu în numai câteva secunde. Am fost atât de surprins, încât, pentru scurt timp, am rămas pe loc uimit, privind în gol şi gândindu-mă la întreaga poveste.

În cele din urmă, am realizat că Harry îmi vorbise în tot acest timp şi că nu înţelesesem nimic din ce-mi spusese.

„Iartă-mă, Harry”, am murmurat. „Sunt absorbit. N-ai vrea să repeţi?”

Harry a început să vorbească, iar filmul a început să se deruleze din nou, oferindu-mi pe loc o reluare. Nu înţelegeam ce se întâmplă, dar părea totul prea real ca să pot ignora. M-am ridicat, m-am dus la uşă şi am închis-o. Apoi mi-am tras un scaun alături de Harry.

„Harry, ai o problemă personală pe care ar trebui s-o discutăm?”, am întrebat.

„Nu, nu. Totul e bine”, a spus el, dar nervozitatea sa evidentă m-a făcut să cred că minţea.

Apoi filmul s-a derulat din nou. Am hotărât să las la o parte precauţiile şi l-am întrebat pe Harry deschis:

„Ai încercat să-ţi iei viaţa?”

Harry s-a albit şi a început să plângă. L-am lăsat să se descarce.

„Cum de ai ştiut?” a reuşit în cele din urmă să spună. „Te-a sunat Rose, nu-i aşa?”

„Nu, nu m-a sunat Rose. N-are importanţă de unde ştiu. Important este ca...” Am fost întrerupt în mijlocul propoziţiei de un alt film.

Acest film îl arăta pe Harry folosind o armă şi executând o încercare reuşită duminica următoare. Avea un plan de neclătinat.

Mi-am terminat propoziţia întreruptă, „ ...ca tu să nu mergi până la capăt cu planul tău duminica viitoare.”

„Doamne! Cum de ai ştiut?”, întrebă el începând să tremure şi să plângă din nou.

Când şi-a revenit am început să pronunţ nişte cuvinte care-mi erau de fapt transmise. Puteam simţi efectiv informaţia sosindu-mi prin creştetul capului. Şi aveam senzaţia că eu doar o procesez şi pronunţ cuvintele.

„Harry, ştiu că simţi o mare durere şi că vrei să mori. Este viaţa ta şi poţi alege moartea dacă vrei. Ai acest drept. Dar mai ai un drept. Este dreptul de a trăi pe care nu l-ai luat niciodată în considerare cu atenţie. Am să-ţi fac o promisiune, dacă ai să-mi faci şi tu mie una. Dă-mi două săptămâni din viaţa ta. Mai aşteaptă două săptămâni, în acest timp lasă-mă să te înscriu într-un program medical. De asemenea, vreau să vii la mine în birou în fiecare zi, de la unu la trei, şi să stăm de vorbă. Dacă după două săptămâni mai vrei încă să te sinucizi, poţi să o faci. Promit să nu alertez pe nimeni şi să nu încerc să te

opresc. Nu-ţi cer prea mult. Porţi în tine această durere de 40 de ani. Poţi s-o mai suporţi încă două săptămâni."

„N-ai să spui nimănui?"

„Promit."

„Bine, sunt de acord cu aceste două săptămâni", spuse el.

L-am dus imediat pe Harry la medicul companiei, iar acesta l-a introdus într-un program de terapie. Când m-am întors în birou m-am întrebat despre ce urma să vorbesc cu Harry când va veni să discute cu mine zilnic. Nu făcusem decât să-i repet nişte cuvinte provenind de la o sursă inteligentă pe care n-o înţelegeam. Cu siguranţă nu eram dotat cu cunoştinţe care să-mi permită să rezolv o astfel de situaţie.

Neliniştile mele au încetat însă când Harry a început să vină în fiecare zi să mă vadă. De îndată ce închidea uşa şi se aşeza, sursa nevăzută îmi şoptea cuvintele. Puteam să le simt învârtindu-mi-se prin creştetul capului şi... învăţam împreună cu Harry.

După două săptămâni Harry a venit să-mi spună ce hotărâse. „Bill, a zis, greul încă n-a trecut. Mai este mult până atunci. Dar sinuciderea este ultimul lucru la care mă gândesc acum. Vreau să trăiesc. Mulţumesc că m-ai ajutat să-mi cunosc dreptul de a trăi."

Epilog. Harry este în viaţă şi este fericit. Şi-a crescut copiii până când au devenit adulţi şi a găsit un sens în viaţă. Şi toate acestea s-au întâmplat pentru că am fost de acord să funcţionez ca un canal psihic deschis informaţiilor ce veneau de la o inteligenţă superioară. Pe atunci, desigur, nu ştiam că fac acest lucru. N-aveam nici cea mai mică idee despre ce se petrecea. După ce am întors-o pe toate feţele vreo săptămână, am lăsat deoparte această experienţă, calificând-o drept o întâmplare inexplicabilă. Ce ştiam eu?

Dar conştiinţa superioară nu terminase cu mine, după cum s-a văzut în cea de-a doua experienţă paranormală spontană pe care am avut-o. Am să v-o povestesc tot în acest capitol.

Exerciţiul 2
Îmbunătăţirea percepţiei vizuale

- Noaptea, cu lumina stinsă, priviţi împrejur, studiaţi şi identificaţi formele pe care le vedeţi. Faceţi acest lucru în pat, în curte, mergând pe trotuar prin împrejurimile casei, în excursie etc. în timp ce identificaţi fiecare formă spuneţi (fie în minte, fie cu voce tare, după cum preferaţi): „Aşa arată... (şi spuneţi numele obiectului) pe întuneric, îmi îmbunătăţesc simţul văzului pentru a percepe obiectele cu acurateţe, oricare ar fi gradul de iluminare.
- În timpul zilei, în orice loc sau moment, acordaţi-vă câteva secunde pentru a putea observa ce se află împrejur.
- Repetaţi mental ceea ce vedeţi şi spuneţi: „îmi antrenez percepţia parapsihologică pentru a observa cu acurateţe mediul înconjurător în orice moment."
- Mai spuneţi: „îmi comand subconştientul pentru a fi întotdeauna receptiv la tot ceea ce trebuie să văd pentru binele şi protecţia mea, pentru a putea funcţiona la întreaga mea capacitate parapsihologică."

Procedeul de mai sus este ilustrativ. Puteţi să-l folosiţi ca atare sau vă puteţi crea propriul exerciţiu pentru a dobândi aceeaşi condiţionare a facultăţilor paranormale. Acesta este tipul de exerciţiu pe care ar trebui să-l practicaţi în fiecare zi timp de câteva momente, pentru că el vă sporeşte foarte mult capacitatea de conştientizare a ceea ce se află în mediul înconjurător,

dezvoltându-vă totodată capacităţile paranormale. Veţi fi uimit să descoperiţi cât de multe lucruri există în jurul dvs., lucruri de care nu eraţi conştient. Un bun spirit de observaţie este o mare calitate. Vom practica foarte multe vizualizări ce vor fi descrise în capitolele următoare, pentru a vă îmbunătăţi şi mai mult percepţia vizuală, dându-vă astfel posibilitatea de a avea viziuni paranormale. Vizualizarea este probabil cea mai puternică dintre capacităţile necesare punerii în practică a activităţilor paranormale.

Auzul

Când auziţi ceva cu ajutorul percepţiei paranormale, trăiţi un fenomen numit claraudiţie. Claraudiţia este capacitatea de a auzi mesaje auditive provenind de la altfel de surse decât cele normale. Iată o relatare detaliată a unicei mele experienţe de claraudiţie. A fost o experienţă spontană şi foarte benefică.

Cazul 3
Folosirea extrasensibilităţii auditive

La câteva săptămâni după experienţa mea cu Harry, mă aflam singur în biroul meu ocupându-mă cu veşnicele hârtii. Harry nu mai ocupa loc în gândurile mele conştiente. Cineva a spus: „Vinde-ţi toate acţiunile companiei acum.” Mesajul a fost rostit încet, dar cu autoritate. M-am uitat în preajmă să văd cine intrase în birou. Nu era nimeni. Am dat din umeri şi m-am întors la treabă.

„Vinde-ţi toate acţiunile companiei acum!” De data aceasta vocea era mai puternică şi se auzea mai de aproape.

Tot nu era nimeni în preajmă. M-am ridicat şi m-am uitat pe hol. Nici acolo nu era nimeni.

M-am aşezat şi timp de câteva momente am studiat mesajul. M-am gândit că era o prostie să vând acţiunile. Le cumpărasem acceptând să mi se reţină din salariu timp de aproape optsprezece ani. Valoarea pachetului era acum destul de mare, fiind aproape 400 de dolari fiecare acţiune, şi erau considerate printre cele mai puternice acţiuni de pe piaţă. Din nou m-am întors la hârtiile mele.

„Vinde-ti toate acţiunile acum!” De data aceasta era o comandă.

„Nu!” am ripostat mental.

„Am avut dreptate în legătură cu Harry, nu-i aşa?” a bubuit vocea. Mi s-a făcut părul măciucă. Fără să ezit am ridicat receptorul şi am format numărul unui prieten care era agent de bursă. „Don, vinde-mi toate acţiunile”, i-am transmis.

Don a încercat timp de douăzeci de minute să mă convingă să nu vând. N-avea nici un sens să vând acţiunile. Urmau să urce în continuare.

Am ţinut-o pe-a mea şi până la urmă a spus: „Bine, Billy. Am să plasez un ordin de vânzare, dar să-i spui soţiei tale că eu am fost împotrivă. Nu vreau să mi se suie în cap.”

„Şi acum, a continuat el, spune-mi ce vrei să fac cu banii?” Vocea a spus: „Reinvesteşte-i.” Aşa că i-am repetat lui Don: „Reinves-teşte-i.”

„în ce?”, a întrebat Don. M-am oprit pentru a aştepta ca vocea să-mi spună în ce, dar n-am mai auzit nici o voce. M-am simţit ca un prost. Nu ştiam nimic despre piaţa bursieră.

Ca să nu par complet idiot i-am spus: „Prezintă-mi câteva posibilităţi.”

Don a început să vorbească, dar nici una dintre posibilităţile pe care mi le oferea nu-mi spunea nimic. Apoi a menţionat în treacăt o ofertă despre care nu

mai auzisem niciodată şi vocea a spus: „Cumpăr-o pe asta.”
„Reinvesteşte toţi banii în asta”, am spus.
„Bill, ţi-ai ieşit din minţi. Aceasta este o ofertă foarte riscantă. Poţi să pierzi totul cât ai clipi.” A mai petrecut douăzeci de minute încercând să mă descurajeze, în cele din urmă a cedat şi a plasat un ordin de cumpărare. Acţiunile erau ale unor mine de aur sud-africane.
Epilog. Două zile mai târziu acţiunile pe care le vândusem cu aproape 400 de dolari bucata au scăzut brusc ajungând până la 190 de dolari într-o singură zi. Vândusem atunci când valoarea era maximă. Stocul şi-a revenit complet abia după câţiva ani.
La câteva zile după aceea, guvernul american a ridicat restricţia asupra preţului aurului şi acesta a început să urce rapid. Acţiunile mele în aur au crescut, s-au triplat şi au continuat să crească.
Cam la şase luni după aceea, în timp ce eram la birou, vocea mi-a spus: „Vinde.” Fără ezitare am vândut iarăşi şi am obţinut un profit frumuşel.
Apoi, pe neaşteptate, după optsprezece ani de muncă, am fost nevoit să părăsesc compania datorită unor reorganizări şi unor aranjamente politice.
Profitul meu din speculaţii bursiere mi-a permis să trăiesc în următorii patru ani, timp în care am călătorit, am studiat, am devenit hipnoterapeut, am devenit un profesionist în domeniul astrologiei, mi-am cultivat calităţile parapsihologice, am început să practic citirea semnelor parapsihologice şi m-am angajat pe calea care urma să facă din mine un autor şi un conferenţiar de succes. Astfel, viaţa mea a fost complet redirecţionată de conştiinţa superioară. De atunci, la fiecare pas am avut parte de ghidare spirituală şi am trăit cele mai incredibile experienţe, în această carte vă împărtăşesc câteva dintre ele pentru a vă ajuta să învăţaţi, dar cartea este numai vârful aisbergului. Habar n-am cum se dezvoltă capacitatea de a auzi voci şi oricum nu v-aş spune, chiar dacă aş şti, şi vă voi spune imediat de ce. Cred totuşi că adevăratele experienţe de claraudiţie sunt rare şi întotdeauna spontane.
Există anumite boli mintale care îi fac pe oameni să audă voci, dar aceasta nu are nici o legătură cu claraudiţia. Ar fi foarte greu să se facă diferenţa, de aceea nu v-aş învăţa cum să procedaţi, chiar dacă aş şti.
O regulă de bază - dacă auziţi voci care încearcă să vă determine să faceţi lucruri distructive, înseamnă că este vorba de o afecţiune şi nu de o revelaţie auditivă. Nu ucideţi şi nu faceţi rău niciodată unei persoane sau fiinţe pentru că o voce v-a spus s-o faceţi. Revelaţiile autentice, reale, oferă întotdeauna informaţii importante care nu sunt dăunătoare nimănui.
Vocea externă care mi-a ordonat să vând acţiunile şi sa-mi reinvestesc banii în minele de aur africane nu aparţinea unei fiinţe umane. Era o voce venită de undeva din conştiinţa cosmică şi am auzit-o efectiv ca şi cum o persoană în carne şi oase ar fi stat lângă mine şi mi-ar fi vorbit.
Auzul poate fi un instrument parapsihologic eficient, deşi nu cred că acest lucru se petrece prea des. Cu toate acestea, trebuie să vă sensibilizaţi auzul, în continuare iată câteva sugestii legate de modul în care aţi putea-o face.

Exerciţiul 3
Îmbunătăţirea percepţiei auditive

- Când mergeţi seara la culcare, staţi întins şi liniştit timp de câteva minute, în timp ce ne odihnim, majoritatea sunetelor nu le receptăm, excepţie fac acelea care sunt atât de puternice şi supărătoare încât suntem obligaţi să le auzim. De această dată, din contră, trebuie să vă concentraţi asupra tuturor

sunetelor pe care le auziţi şi să încercaţi să le identificaţi.

Ascultaţi cu atenţie. Aţi putea auzi motorul frigiderului care porneşte ciclic sau un alt zgomot din casă.

- Poate că un vehicul cu motor trece pe stradă; este o maşină, un camion, o motocicletă?
- Poate veţi auzi un avion; este oare cu reacţie, poate un elicopter sau un avion cu elice?
- S-ar putea ca nişte voci să pătrundă de afară; sunt voci de adulţi sau de copii?

Înţelegeţi ce vreau să spun: identificaţi sunetele nopţii, oricare ar fi ele, inclusiv sunetul propriei respiraţii şi al bătăilor inimii sau sunetele produse de partenerul de viaţă, în caz că există. Nu treceţi nimic cu vederea. Antrenaţi-vă auzul pentru ca el să fie sensibil la toate sunetele, în special la cele slabe, care pot fi aproape mascate de altele mai puternice. Atunci când vi se comunică ceva ce trebuie perceput cu ajutorul extrasensibilităţii, vocea care vă vorbeşte este adesea stinsă şi ar putea să se piardă dacă nu sunteţi sensibil şi nu distingeţi toate sunetele.

- Dimineaţa petreceţi, de asemenea, câteva minute ascultând cu atenţie. Sensibilizaţi-vă auzul pentru a percepe toate sunetele caracteristice dimineţii.
- Auziţi poştaşul aducând ziarul? Zgomotul traficului? Păsările ciripind? O sirenă în depărtare?
- În timpul zilei încercaţi să ascultaţi sunetele din jur - un televizor sau un radio funcţionând undeva, un telefon care sună, un tren în depărtare, un câine lătrând.
- Fiţi conştient de toate sunetele, oriunde aţi fi.

Dacă aţi practicat acest exerciţiu de câteva ori şi aţi devenit mai sensibil, veţi realiza că un sunet din exterior nu vă distrage decât dacă este util să fiţi conştient de el.

Dacă am fi conştienţi de fiecare sunet, probabil am înnebuni. Trebuie să fim capabili să neglijăm sunetele pe care nu este necesar să le auzim, pentru a ne menţine sănătatea mentală şi a ne putea concentra asupra a ceea ce facem, dar subconştientul nostru trebuie să rămână sensibil la toate sunetele pentru ca atunci când apare un sunet important, el să ne alerteze, semnalându-ne prezenţa lui.

Relatam în cazul precedent cum, concentrat fiind asupra lucrului la birou, am fost alertat de subconştient care îmi atrăgea atenţia asupra vocii ce îmi spunea să vând toate acţiunile şi să reinvestesc banii.

Pentru a vă asigura că veţi auzi sunete numai atunci când este important, programaţi-vă subconştientul..Pentru a vă da o idee, iată un model de program, îi puteţi aduce modificări pentru a vi se potrivi mai bine.

Începeţi prin a vă întinde pe pat cu ochii închişi şi ascultaţi sunetele nopţii.

- Spuneţi-vă: „Ascult acum sunetele nopţii” (eu rostesc întotdeauna cu voce tare, în afară de cazul când este mai prudent să vorbesc în gând).
- „Sunetele pe care le aud sunt...” (numiţi sunetele pe care le auziţi: zgomot de motocicletă în trecere, sforăitul unui coleg etc.).
- „Ascult şi identific aceste sunete pentru a-mi sensibiliza auzul, pentru a fi mai eficient în practicarea parapsihologici.”
- „îmi programez subconştientul astfel ca el să mă alerteze la orice fel de sunete pe care trebuie să le aud pentru siguranţa sau binele meu şi pentru a-mi îmbunătăţi comunicarea de natură parapsihologică cu toate inteligenţele din conştiinţa cosmică.”

Folosiţi o procedură similară ori de câte ori exersaţi pentru a vă sensibiliza auzul.

Nu trebuie să vorbiţi cu voce tare dacă nu vreţi. De fapt, sunt momente când este mai potrivit să vorbiţi numai în gând, de exemplu, când mergeţi cu autobuzul la muncă.

Ori de câte ori este posibil, închideţi ochii în timpul exerciţiului, pentru că, de obicei, rezultatul este mai bun decât atunci când staţi cu ochii deschişi, într-un alt capitol, veţi învăţa să vă dezvoltaţi capacitatea de a vă programa subconştientul pentru ca el să vă permită să vă modificaţi starea de conştiinţă cu ochii deschişi. Pentru moment, vă recomand să închideţi ochii în timpul efectuării exerciţiilor ori de câte ori acest lucru este posibil. Asta nu înseamnă că nu veţi reacţiona conform programării şi atunci când sunteţi cu ochii deschişi; înseamnă doar că va trebui, probabil, să practicaţi mai asiduu pentru a obţine aceleaşi rezultate. Nu vă poticniţi în această problemă - faceţi-vă programarea cât de bine puteţi, în orice fel de condiţii, şi ea va funcţiona. Puteţi chiar să stabiliţi anumite instrucţiuni de programare despre care credeţi că vi se potrivesc mai bine. Exemplele pe care vi le dau în această carte pot fi adaptate conform cu necesităţile dvs. Desigur, dacă doriţi, puteţi folosi întocmai exemplele pe care vi le ofer.

Un lucru pe care îl veţi descoperi pe măsură ce veţi progresa pe calea dezvoltării capacităţilor parapsihologice este acela că trebuie să daţi dovadă de flexibilitate în ce priveşte metodele pe care le folosiţi. Cu cât învăţaţi şi experimentaţi mai mult, cu atât veţi realiza că puteţi schimba şi simplifica modul de lucru pe care-l folosiţi pentru a vă pune în valoare percepţia paranormală.

Simţul olfactiv

În următorul studiu de caz voi relata o experienţă pe parcursul căreia capacităţile mele extrasenzoriale s-au manifestat, atenţia fiindu-mi atrasă asupra unei situaţii paranormale prin perceperea unui puternic miros de trandafiri. Am citit despre experienţe similare în care o persoană a fost atenţionată printr-un miros puternic.

Cazul 4
Folosirea extrasensibilităţii olfactive

În martie 1980, iarna din Colorado era mai rece şi mai mohorâtă ca oricând, cu temperaturi sub limita de îngheţ şi cu un covor de zăpadă ce acoperea totul. M-am urcat în maşină pentru a mă duce la serviciu, unde lucram ca antreprenor, redactând documente tehnice pentru o firmă axată pe producţie.

Tocmai când începusem să dau cu spatele pe aleea din faţa casei, maşina s-a umplut deodată de un puternic parfum de trandafiri. M-am oprit neîncrezător şi am inspirat adânc de câteva ori. Nu era nici o îndoială, se simţea parfumul a sute de trandafiri. Dar cum ar fi putut fi adevărat? Nu exista nici un trandafir în maşina mea, iar afară, unde era zăpadă şi frig, nici atât. Din cauza experienţelor paranormale pe care le avusesem în anii precedenţi, ştiam că se petrecea ceva ce scăpa înţelegerii mele. Mi-am modificat starea de conştiinţă şi am întrebat cu voce tare: „Ce se întâmplă?” Imediat am putut conştientiza răspunsul. Era prezentă răposata mea cumnată, care murise cu doar două săptămâni în urmă. îmi mulţumea pentru că folosisem hipnoza pentru a-i uşura suferinţa în timpul ultimelor săptămâni de viaţă şi voia să ştiu că acum e bine. Am zâmbit şi am spus „Te iubesc”, iar parfumul de trandafiri s-a risipit încet-

încet.

Contactarea persoanelor apropiate care au decedat, aşa cum mi s-a întâmplat mie în acest caz, este o manifestare a capacităţilor paranormale ce aduce mari satisfacţii. Chiar dacă nu întotdeauna este vorba de un fenomen paranormal, simţul olfactiv deschide totuşi o cale către informaţia parapsihologică şi ar trebui să petreceţi ceva timp pentru a-l determina să devină mai sensibil.

Exerciţiul 4
Dezvoltarea simţului olfactiv

- *•* Relaxaţi-vă pentru câteva secunde şi, oriunde v-aţi afla, adulmecaţi aerul pentru a descoperi mirosurile care vă înconjoară.
- Încercaţi acest exerciţiu într-un restaurant sau în propria bucătărie. Deschideţi câteva borcane cu condimente cum ar fi cel de scorţişoară, chimen sau busuioc şi mirosiţi-le. Mirosiţi mâncărurile pe care le aveţi în frigider.
- Adulmecaţi aerul când faceţi plinul la maşină.
- Când recunoaşteţi ceva, numiţi în gând mirosul. Spuneţi o frază de genul: „îmi sensibilizez simţul olfactiv pentru a-mi fi de folos în dezvoltarea capacităţilor mele parapsihologice, iar acum eu miros...” (şi spuneţi numele mirosului respectiv).

Veţi fi probabil uimit de numărul mare de mirosuri mai fine sau mai puternice cu care vă întâlniţi în fiecare zi.

Simţul tactil

După toate probabilităţile, vă veţi folosi de simţul tactil (percepţia fizică prin intermediul pielii) în scopuri paranormale în cazul în care vă veţi întâlni cu o entitate. De asemenea, senzaţiile fizice ale pielii îşi au rolul lor în cazul tratamentelor de natură parapsihologică.

In cazul pe care îl voi relata în continuare este vorba de o senzaţie de căldură puternică ce s-a făcut simţită în mâinile mele în timpul unei şedinţe de vindecare prin metode parapsihologice.

Cazul 5
Folosirea extrasensibilităţii tactile

Ceea ce vă voi relata în continuare reprezintă una dintre cele mai ieşite din comun experienţe paranormale dintre cele pe care le-am trăit.

Pe vremea când s-a petrecut întâmplarea, soţia mea lucra o jumătate de normă ca agent de vânzări pentru unii comercianţi de bunuri alimentare. Intr-o zi, în timp ce muncea, a întâlnit o femeie (pe care o voi numi Nancy) al cărei soţ aflase în acea zi de la doctor că mai avea două luni de trăit. Soţul (îl voi numi Tom) avea un fel de infecţie localizată la intestin, care practic îi otrăvea organismul şi care era considerată o boală incurabilă. Partea de intestin afectată putea fi îndepărtată chirurgical, dar doctorul spusese că Tom, datorită condiţiei fizice precare, nu ar putea suporta intervenţia şi cu siguranţă ar muri pe masa de operaţie. Operaţia salvatoare l-ar fi ucis, iar fără operaţie urma să moară. Ce mai alegere!

Dee, soţia mea, a fost atât de impresionată de povestea lui Nancy, încât, atunci când s-a întors acasă în seara aceea, m-a întrebat: „Bill, de ce nu îl ajuţi pe acel om?”

„Ce pot face? Dacă doctorul spune că nu mai sunt speranţe, nu văd ce aş mai putea face eu să fie mai bine.”

„Te-am văzut ajutându-i pe oameni. Ai un fel de a vorbi cu ei care-i face să se simtă mai bine. Sun-o pe Nancy şi roag-o să treacă pe la noi în seara asta, împreună cu Tom. Am numărul lor de telefon."

Dee mi-a întins o bucată de hârtie cu un număr de telefon. „Dar nu-i cunosc pe aceşti oameni", am spus. „Nu ştiu ce să fac."

„Sună-i doar. Vei găsi ce să le spui."

N-aş fi putut să-i refuz soţiei mele nimic, aşa că am sunat şi i-am invitat la noi pe Nancy şi pe Tom. în paranteză fiind spus, am aflat mai târziu că soţia mea îi spusese lui Nancy că urma ca eu să-i sun pentru a-i invita. Astfel se explică faptul că erau pregătiţi şi mi-au bătut la uşă după mai puţin de jumătate de oră.

Aspectul lui Tom era groaznic. La statura lui de peste un metru optzeci, cântărea mai puţin de cincizeci de kilograme. Părea să nu-i mai fi rămas nici un pic de carne pe el, doar pielea palidă întinsă direct pe oase. Ochii păreau goi şi morţi şi abia mai putea merge, târşâindu-şi doar picioarele prea vlăguite pentru a-l mai susţine. Umerii îi erau căzuţi. Ambele braţe erau pline de răni sângerând de la zecile de injecţii făcute. Organismul său nu mai avea resurse nici măcar pentru a vindeca înţepătura făcută de un ac. Am înţeles cu uşurinţă de ce doctorul a spus că Tom ar muri pe masa de operaţie. Mi-a trecut prin minte faptul că am văzut cadavre arătând mult mai „sănătoase".

Ne-am aşezat toţi patru în sufragerie să stăm de vorbă. Dee ne-a servit cu ceai. Habar n-aveam ce să fac sau ce să spun. Aveam o vagă idee cum că l-aş putea hipnotiza, dar după aceea?

Ideea de a-l hipnotiza a căzut de îndată ce am început să vorbesc cu el. Era aproape surd de ambele urechi. Dacă stăteam drept în faţa lui vorbindu-i tare şi rar, el nu putea prinde decât un cuvânt din trei-patru rostite. Ce era de făcut? Nu ştiam cum poate fi hipnotizat cineva care nu te aude şi cu siguranţă nu puteam face aşa ceva prin scris.

Aşa că am făcut ceea ce fac întotdeauna când nu ştiu încotro s-o apuc. M-am întins pe spate, m-am relaxat, mi-am modificat starea de conştiinţă intrând în teta. Am rostit mental un singur cuvânt către conştiinţa superioară - „Ajutor!"

Şi „ajutorul" a pătruns în conştiinţa mea ca un tunet. Am primit lămuriri complete despre ceea ce aveam de făcut. Sincer să fiu, ceea ce mi se „spusese" să fac nu avea nici un sens pentru mine, dar învăţasem de mult să nu mai pun la îndoială instrucţiunile primite de la conştiinţa superioară. Pur şi simplu le execut.

L-am condus pe Tom într-o cameră alăturată şi l-am pus să se aşeze pe şezlongul nostru. I-am scris pe o foaie de hârtie următorul mesaj: „Lasă-te pe spate şi relaxează-te. închide ochii şi nu-i deschide până când nu-ţi ating fruntea." S-a conformat.

Mi-am pus apoi palmele de o parte şi de alta a capului său, fără însă a-l atinge - cam la un centimetru. Am început să-mi cobor mâinile în jos, de-a lungul corpului. Aproape instantaneu, palmele mi s-au încălzit de parcă ar fi fost scufundate în apă fierbinte. Pe măsură ce timpul trecea, şi palmele mele deveneau tot mai fierbinţi, înroşindu-se şi umflându-se. Mi-am plimbat mâinile de-a lungul corpului său timp de aproximativ zece minute. Apoi mâinile mele s-au răcit brusc şi au revenit la aspectul normal. Am ştiut că am terminat, aşa că i-am atins fruntea pentru a-l anunţa să deschidă ochii.

Tom a sărit din şezlong. „Dumnezeule, ce ai făcut? Am simţit ca un foc, dar nu m-a durut. Mă simt excelent."

Pielea îşi revenise la culoarea normală şi ochii îi străluceau, iar când ne-am întors la soţiile noastre mergea în pas zglobiu.

Tot restul serii a vorbit fără întrerupere. Când ne adresam lui vorbeam pe un ton normal şi el putea auzi fiecare cuvânt.

Dee a pregătit o gustare pe care a devorat-o cu poftă. Soţia a spus că nu mai mâncase mâncare solidă de mai multe zile.

În următoarele câteva săptămâni s-a refăcut atât de bine, încât doctorul a spus că ar putea supravieţui intervenţiei chirurgicale. Operaţia a reuşit.

L-am vizitat pe Tom la spital după operaţie. Braţele mai erau încă acoperite de cruste. Se pare că energia care l-a vindecat a fost în totalitate direcţionată acolo unde era mai multă nevoie, rănile rămânând nevindecate.

„Bill, nu poţi face ceva şi cu astea?” m-a întrebat Tom, arătându-mi rănile.

Am repetat procedeul folosit în urmă cu câteva săptămâni.

În dimineaţa următoare Tom mi-a telefonat să-mi spună că toate crustele au căzut în timpul nopţii, locurile respective fiind pe deplin vindecate.

A fost externat cu o săptămână mai devreme decât prevăzuse doctorul.

Pe parcursul următoarelor săptămâni l-am văzut pe Tom sau am discutat cu el la telefon. Dintre toţi oamenii pe care-i întâlnisem, el avea cea mai negativistă atitudine şi cea mai proastă imagine despre sine însuşi. I-am spus că aceasta este cauza adâncă a problemelor sale. L-am învăţat să se autohipnotizeze şi i-am arătat cum să procedeze pentru a produce o restructurare mentală. Apoi l-am lăsat pe cont propriu, cu sfatul de a-şi asuma responsabilitatea pentru propria sa viaţă. Nu putea să trăiască prin mine, iar eu nu puteam să stau zi şi noapte la dispoziţia sa şi să trăiesc în locul lui. I-am spus că dacă revine la starea sa de spirit negativă, se va întoarce de asemenea la starea de boală.

Atunci nu i-am cerut nici un ban şi nici el nu s-a oferit să mă plătească. Am simţit atunci şi încă mai simt şi acum că aceasta a fost o responsabilitate şi o ocazie pentru mine de a fi de folos şi de a învăţa. Nu mi-a spus nici „mulţumesc”. Totuşi soţia lui mi-a mulţumit. Mi-a spus că, din câte ştie ea, Tom nu a spus niciodată „mulţumesc” în viaţa lui.

Vreme de câţiva ani Tom a practicat cu intermitenţe ceea ce l-am învăţat şi s-a menţinut în formă, dar până la urmă s-a lăsat să alunece înspre vechiul tipar. A încetat să se mai ajute singur. Şi-a transformat propria viaţă într-un calvar, de asemenea pe a soţiei, ca şi pe a tuturor celor cu care intra în contact.

Când am aflat eu, Tom era deja cu un picior în groapă pentru a doua oară. De această dată renunţase, se pare că îşi dorea să moară. Nu se mai putea face nimic. A murit, dar după ce câştigase cel puţin cinci ani de viaţă, având astfel posibilitatea de a învăţa şi de a evolua spiritual. Este păcat că a ales să nu înveţe şi să nu evolueze, dar i se va mai ivi o şansă vreodată, undeva.

Cu toţii vom avea şansa de a învăţa, de a evolua, cu toţii vom trăi tot ceea ce este necesar pentru a ajunge la împlinirea de sine. Vom continua să o luăm de la capăt iarăşi şi iarăşi atâta timp cât va fi nevoie.

Dar cu cât ne însuşim cunoştinţele mai repede, cu atât mai bine. Luaţi acum această hotărâre şi acţionaţi în consecinţă pentru a ajunge să faceţi lucruri mai importante şi mai bune.

Sunt două tipuri de exerciţii pe care vi le recomand pentru a vă dezvolta simţul tactil.

Exerciţiul 5
Dezvoltarea simţului tactil cu ajutorul diferenţei de temperatură

Adesea, o persoană dotată cu capacităţi paranormale poate simţi prezenţa unei entităţi datorită diferenţei termice dintre un loc şi altul. De obicei, zona din apropierea entităţii este în mod evident mai rece.

- Luaţi în mână un cub de gheaţă, în acelaşi timp, luaţi în mână ceva cald.
- Închideţi ochii şi sesizaţi diferenţa de temperatură.
- Spuneţi-vă în gând că sensibilizaţi corpul pentru a sesiza fizic diferenţele de temperatură.

Obiectul cald poate fi o felie de pâine proaspăt prăjită sau un cartof mic încălzit uşor într-un cuptor cu microunde. Fiţi atent să nu fie obiecte prea fierbinţi care v-ar putea arde. Folosiţi-vă imaginaţia pentru a găsi alte obiecte potrivite pentru a evidenţia diferenţa dintre cald şi rece.

Exerciţiul 6
Dezvoltarea simţului tactil cu ajutorul texturilor

Pentru acest exerciţiu veţi atinge o multitudine de obiecte sau suprafeţe în timp ce numiţi mental ceea ce atingeţi, în plus, spuneţi ceva de genul: „Acum îmi dezvolt simţul tactil pentru a-mi fi de folos în cultivarea capacităţilor mele paranormale.”

- Atingeţi orice aveţi la îndemână, inclusiv mâncarea din frigider, pereţii casei dumneavoastră, trotuarul, mobila, vasele de sticlă şi aşa mai departe. Folosiţi-vă imaginaţia şi resursele.
- Concentraţi-vă pe felul în care se prezintă fiecare suprafaţă la pipăit (aspră, fină, netedă, cu asperităţi etc.) şi amintiţi-vă că vă sensibilizaţi simţul tactil în scop parapsihologic.

Gustul

Am citit relatări ale unor persoane cu capacităţi paranormale care simţeau un gust amar, dulce sau acru în timpul experienţelor lor parapsihologice. Eu încă n-am avut parte de aşa ceva, dar ar putea să vi se întâmple dumneavoastră.

Exerciţiul 7
Dezvoltarea simţului gustativ

- Opriţi-vă o clipă în timp ce mâncaţi sau beţi şi savuraţi gustul a ceea ce aveţi în gură. Repetaţi în minte numele aromei pe care o simţiţi şi spuneţi-vă în sinea dvs. ceva de genul: „Acum savurez gustul... (numiţi mâncarea) şi îmi dezvolt acest simţ pentru a-mi fi de folos în dezvoltarea capacităţilor mele parapsihologice.”

CAPITOLUL 4
Obţinerea nivelului parapsihologic de bază

Acest capitol conţine patru exerciţii mentale care vă vor permite să ajungeţi la acel nivel la care au loc primele manifestări ale capacităţilor paranormale. Pornind de la acest nivel pe care îl vom considera de bază, puteţi avea un şir

aproape nesfârşit de experienţe paranormale.

De acum înainte, toate exerciţiile prezentate sunt concepute special pentru a aduce la suprafaţă şi a dezvolta capacităţile paranormale şi creative înnăscute, în aşa fel încât să puteţi începe să vă manifestaţi în acea dimensiune a realităţii pe care o numim parapsihologică.

Mai întâi ne vom ocupa de vizualizarea celor şapte culori ale spectrului: roşu, oranj, galben, verde, albastru, indigo şi violet. Folosesc aceste culori deoarece fiecare dintre ele este caracteristică uneia dintre chakrele corpului dvs. Chakrele sunt nişte centri energetici speciali, dar o explicaţie mai detaliată în legătură cu acest subiect depăşeşte scopul acestei cărţi. Veţi dori probabil ca în viitor să aflaţi mai multe despre chakre, acum nu este însă nevoie să ştiţi ceva despre ele pentru a vă putea folosi capacităţile parapsihologice. Pur şi simplu acceptaţi ideea că atunci când vizualizaţi cele şapte culori ale spectrului solar, în mod automat, de acest fapt profită întregul dvs. organism.

Exerciţiul 8
Culorile de bază (1)

- Aşezaţi-vă calm într-un loc în care nu veţi fi deranjat. Dacă există un telefon prin preajmă, deconectaţi-l atunci când efectuaţi acest exerciţiu de vizualizare. Exerciţiul durează de fapt doar câteva minute, dar îl puteţi prelungi dacă doriţi.
- Închideţi ochii.
- Respiraţi adânc de trei ori pentru a vă relaxa.
- Vizualizaţi-vă pe dvs. înşivă ţinând în mână de câte o sfoară şapte baloane: unul roşu, unul oranj, unul galben, unul verde, unul albastru, unul indigo şi unul violet.
- Daţi drumul baloanelor, unul câte unul. Lăsaţi-le să se ridice încet până când ies din raza vederii mentale. Le puteţi da drumul în orice ordine doriţi.
- După ce le-aţi dat drumul la toate, deschideţi ochii. Repetaţi exerciţiul de câte ori doriţi.

Dacă întâmpinaţi dificultăţi la vizualizarea culorilor, nu vă frământaţi din acest motiv. Etichetaţi baloanele cu cuvintele roşu, oranj, galben şi aşa mai departe şi spuneţi-vă că acestea sunt culorile.

Dacă aveţi dificultăţi cu vizualizarea în sine, presupuneţi pur şi simplu că ţineţi baloanele. Spuneţi în minte culorile şi numiţi-o apoi pe fiecare în momentul în care daţi drumul balonului.

Pe viitor, dacă întâmpinaţi dificultăţi cu vizualizarea, amintiţi-vă ceea ce v-am sfătuit mai înainte, adică limitaţi-vă la a presupune. Procedaţi cu fiecare exerciţiu ca în exemplul de mai sus, făcând doar adaptările necesare în ce priveşte detaliile. Până la urmă veţi începe să vizualizaţi. Este adevărat, pentru unii oameni este mai greu şi durează o vreme până să înveţe.

Următorul exerciţiu este ceva mai provocator.

Exerciţiul 9
Culorile de bază (2)

- Închideţi ochii.
- Faceţi să apară o minge roşie în partea dreaptă a câmpului vizual mental. Faceţi astfel ca mingea să se mişte, traversând câmpul vizual şi dispărând apoi în partea lui stângă.
- Faceţi acelaşi lucru cu o minge oranj. Continuaţi aşa, fiecare minge având

următoarea culoare din spectru.

- Aduceţi după aceea mingile înapoi în ordine inversă şi facându-le să se mişte dinspre stânga spre dreapta câmpului vizual mental.

Aceste prime două exerciţii sunt foarte importante. Aţi învăţat:

1. Să creaţi cele şapte culori de bază.
2. Să creaţi forme (de balon şi de minge).
3. Să creaţi şi să controlaţi mişcarea pe verticală în sus şi mişcarea transversală.

Să vă relaxaţi rapid şi simplu, permiţând creierului să genereze unde alfa, adică undele necesare unei bune vizualizări creative.

Următorul exerciţiu vă va învăţa o metodă simplă de relaxare profundă, care generează puternice unde alfa şi chiar unde teta în scopul unor mai bune performanţe parapsihologice.

Exerciţiul 10

Relaxarea profundă

- Aşezaţi-vă într-un loc liniştit, unde nu veţi fi deranjat. Dacă în preajmă se află vreun telefon, deconectaţi-l.
- Închideţi ochii şi vizualizaţi soarele sprijinit pe creştetul capului. Vizualizaţi cifra 3 în centrul soarelui.
- Faceţi ca soarele să coboare prin corpul dumneavoastră, încălzindu-l şi relaxându-l.
- Simţiţi căldura şi relaxarea.
- Când soarele ajunge în degetele de la picioare, lăsaţi-l să dispară.
- Vizualizaţi apoi un alt soare ce are înscrisă pe el cifra 2. El se sprijină de asemenea pe creştetul dvs.
- Faceţi ca soarele cu numărul 2 să coboare prin corpul dvs. şi să iasă prin degetele picioarelor, ca şi soarele cu numărul 3.
- Simţiţi căldura şi relaxarea.
- Vizualizaţi apoi un alt soare având cifra l în centru şi stând sprijinit pe creştetul capului.
- Faceţi ca soarele cu numărul l să coboare prin corpul dvs. şi să iasă prin degetele de la picioare ca şi ceilalţi doi sori.
- Simţiţi acum o relaxare totală.
- Spuneţi în sinea dvs.: „De acum înainte tot ceea ce trebuie să fac pentru a atinge acest nivel de relaxare caracteristic stărilor paranormale este să închid ochii şi să număr în minte de la trei până la unu.
- Deschideţi ochii.

În această şedinţă aţi realizat câteva lucruri importante. V-aţi programat mintea în aşa fel încât de fiecare dată când închideţi ochii şi număraţi invers de la trei la unu să atingeţi un nivel al relaxării care, din punct de vedere parapsihologic, este satisfăcător. De asemenea, aţi trăit experienţa vizualizării concomitent cu percepţia (aţi perceput căldura şi relaxarea).

Tot acum aţi învăţat şi mecanismele programării minţii dvs. -vizualizarea asociată cu instrucţiunile adresate subconştientului.

Veţi învăţa în continuare cum să atingeţi un nivel al relaxării mai adânc şi totodată mai eficient din punct de vedere parapsihologic. Vă veţi deprinde să atingeţi acest nivel într-un interval de timp scurt (aproape instantaneu), stând fie cu ochii deschişi, fie închişi. Astfel veţi putea fi un parapsiholog şi mai eficient.

Vizualizarea necesară atingerii unui anumit nivel este ceva mai complexă decât ceea ce aţi încercat până acum, dar trebuie să ajungeţi să fiţi în stare să stăpâniţi activităţi mentale complexe pentru a vă putea dezvolta capacităţile paranormale.

Citiţi acest exerciţiu de câteva ori înainte de a-l executa, pentru a fi sigur că l-aţi înţeles şi vi l-aţi fixat în minte.

Exerciţiul 11
Obţinerea nivelului parapsihologic de bază

- Relaxaţi-vă într-un loc liniştit, ca şi în exerciţiile precedente.
- Închideţi ochii.
- Vizualizaţi o scară în spirală, cu zece trepte, ce coboară la parter.
- Vizualizaţi-vă în picioare, în capul scărilor.
- Coborâţi până la a noua treaptă şi spuneţi în minte: „o treaptă spre un nivel parapsihologic profund”.
- Coborâţi până la a opta treaptă şi spuneţi-vă: „o treaptă spre un nivel parapsihologic mai profund”.
- Coborâţi în continuare rostind aceeaşi frază.
- Când ajungeţi la treapta cea mai de jos, spuneţi-vă: „Acum mă aflu la un nivel în care puterile parapsihologice sunt foarte mari şi pe care-l pot folosi pentru performanţe deosebite în domeniul paranormalului. Pot ajunge la acest nivel oricând doresc, fie că am ochii închişi sau deschişi, dorindu-mi pur şi simplu să fiu aici şi numărând de la trei la unu.”
- Deschideţi ochii.
- În continuare repetaţi exerciţiul de mai sus cu ochii deschişi. Vă recomand să repetaţi acest exerciţiu cel puţin o dată pe săptămână, timp de o lună.

Aţi învăţat aşadar cum să ajungeţi la un remarcabil nivel parapsihologic prin simpla dorinţă de a ajunge acolo şi numărând invers de la trei la unu. Acest lucru vă ia doar vreo două secunde. Mie personal, în timpul efectuării exerciţiului, imaginea scării îmi apare întotdeauna în minte, dând exerciţiului o şi mai mare forţă. Aţi putea face astfel ca imaginea scării să fie prezentă şi în mintea dvs., când faceţi numărătoarea inversă 3-2-l.

În exerciţiile care vor urma, vă voi da doar indicaţia să ajungeţi la nivelul parapsihologic de bază, lucru pe care îl veţi realiza prin numărătoarea inversă 3-2-l învăţată în această lecţie.

Acesta va fi numit nivelul de activitate parapsihologică de bază. Mai târziu veţi învăţa să ajungeţi şi la un nivel parapsihologic mai profund, dar pentru a-l atinge va trebui întotdeauna să plecaţi de la cel de bază.

Aproape toate experienţele parapsihologice pot avea loc la nivelul de bază. Nivelurile parapsihologice mai profunde sunt deseori necesare pentru activităţi speciale, cum ar fi regresia în vieţile anterioare, progresia în viitor sau comuniunea mai strânsă cu conştiinţa cosmică.

Veţi învăţa mai multe despre aceste lucruri într-unul dintre capitolele următoare.

În cazul în care nu este specificat un alt nivel, studiile de caz din această carte au fost realizate la nivelul parapsihologic de bază care îmi este propriu.

În fiecare zi veţi întâlni practic zeci de ocazii de a folosi nivelul parapsihologic de bază, într-un mod concret şi simplu, pentru a veni în ajutorul dvs. sau al celorlalţi.

Iată un singur exemplu.

Cazul 6
Schimbarea orientării profesionale

Cea mai mică dintre fiicele mele, Eileen, era în ultimul an de liceu şi se pregătea să urmeze o facultate. Toate cursurile pe care le urmase în liceu aveau legătură cu economia şi afacerile şi, în plus, lucra la o firmă ca secretară-contabilă. De mai mulţi ani, îşi anunţase intenţia de a obţine o diplomă în domeniul marketingului.

Într-o zi, mi s-a părut că era tulburată şi nesigură. Am întrebat-o ce problemă are. Mi-a spus că nu ştie.

„Atunci hai să aflăm”, i-am spus. M-am aşezat chiar atunci direct pe podea cu picioarele încrucişate, mi-am indus nivelul de bază şi i-am făcut o „citire” parapsihologică. Informaţiile dorite mi-au parvenit rapid.

„Nu îţi doreşti cu adevărat să lucrezi în domeniul afacerilor”, i-am spus. „Recunoşti că este o meserie bună şi sigură, dar ţi se pare lipsită de satisfacţii şi consideri că te-ar stimula prea puţin.”

„Este adevărat”, mi-a confirmat.

„Cel mai important dar al tău este capacitatea de a-i învăţa pe copii, în special pe cei foarte mici, având o mare dragoste pentru ei.”

„Nu m-am gândit niciodată la asta, mi-a spus. Nu cred că pedagogia mi se potriveşte, dar îmi plac copiii mici.”

„Eu îţi spun doar care sunt calităţile tale naturale aşa cum le văd eu.

Gândeşte-te, dar nu face nimic doar pentru că îţi spun eu. Hotărăşte de una singură şi în funcţie de ceea ce simţi tu.”

Am deschis ochii şi am revenit la starea normală. „Citirea” parapsihologică se încheiase.

Eileen a început să citească, informându-se în legătură cu pedagogia. A început de asemenea să stea de vorbă cu diverşi profesori despre ceea ce înseamnă o astfel de carieră. Ceva dinăuntrul său a fost atins, o coardă a vibrat.

În cele din urmă şi-a terminat studiile de pedagogie şi a obţinut o licenţă care îi permite să-i înveţe pe „cei mici”, adică pe preşcolari, copii de grădiniţă şi pe cei din clasele întâi, a doua şi a treia. Ea este foarte mulţumită de hotărârea pe care a luat-o.

După ce veţi începe să lucraţi în domeniul parapsihologici, va trebui să urmăriţi aceste ocazii zilnice de a vă folosi propriile facultăţi. Vă veţi face dumneavoastră înşivă precum şi altora un foarte bun serviciu şi vă veţi păstra în formă din acest punct de vedere. Dacă doriţi să deveniţi un expert în folosirea propriei minţi, trebuie să o puneţi la treabă cât mai des cu putinţă. Expresia „Practica duce spre perfecţiune” ar trebui să devină crezul dvs.

Probabil că vă întrebaţi chiar în acest moment: „Cum faceţi o «citire» parapsihologică?”

Ceea ce fac în acest caz este să-mi induc nivelul parapsihologic şi să vizualizez în minte persoana respectivă. Apoi pun în sinea mea întrebări cum ar fi: „Ce te deranjează?”, „Cum te simţi?” Sau îi cer, bineînţeles tot în gând: „Povesteşte-mi despre tine.”

Pe scurt, pun întrebările pe care le-ar pune orice detectiv pentru a obţine informaţii, întrebările le pun la nivelul parapsihologic şi informaţia o obţin direct de pe nivelul parapsihologic al minţii persoanei în cauză. Se obţin astfel informaţii pe care nici măcar persoana în cauză nu le poate conştientiza.

Amintiţi-vă că mintea fiecăruia face parte din conştiinţa cosmică. Acest lucru este ceea ce permite „citirea” la nivel parapsihologic.

Uneori informaţiile sunt recepţionate pe cale vizuală. Alteori am o senzaţie, ori mi se pare că nişte cuvinte se revarsă în mintea mea, sau recepţionez unele impresii mentale pe care le interpretez. De obicei interpretarea înseamnă că pur şi simplu mă întreb: „Ce înseamnă asta?”, după care înţeleg mult mai clar.

Şi dvs. veţi ajunge să trăiţi astfel de experienţe în felul propriu. Totul se obţine cu puţin timp, răbdare şi foarte multă practică.

CAPITOLUL 5

Scutul parapsihologic

Cu toţii ne supunem Legilor Universale. Una dintre aceste legi poartă numele de „Legea existenţei”.

Conform cu *Legea existentei*, orice vi se întâmplă şi orice vă înconjoară va fi în armonie cu conştiinţa dvs. şi cu nimic altceva. Orice există în conştiinţa dvs. trebuie să aibă loc, oricât ar încerca cineva să împiedice acest fapt. Orice lucru care nu există în conştiinţa dumneavoastră este imposibil să se întâmple.

Acest lucru înseamnă pur şi simplu că ceea ce este programat în mintea dvs. va crea o realitate proprie dvs. şi că nimic nu vi se poate întâmpla dacă nu este programat în minte. Aşadar este evidentă utilitatea programării dvs. prin obiective şi gânduri bune şi folositoare.

Având în vedere că minţile noastre mai pot fi programate şi de către surse externe, iar noi nu putem împiedica derularea programului, este evident că trebuie să luăm măsuri pentru a ne apăra pe cât posibil de a fi programaţi din exterior.

Uneori programarea minţilor noastre de către surse externe poate fi folositoare pentru noi şi nu am vrea să eliminăm ceea ce este bun. De exemplu, un înger păzitor care încearcă să vă atragă atenţia asupra unui pericol este o sursă externă pozitivă.

Ţinând cont de afirmaţiile de mai sus, de acum înainte vă veţi proteja mintea cu ajutorul unui fel de scut parapsihologic cu rolul de a exclude toate programările negative provenind din surse externe.

În lumea non-fizică (lumea paranormală) ceea ce se aseamănă se atrage. Cu alte cuvinte, energiile pozitive atrag alte energii pozitive, iar energiile negative atrag alte energii negative.

Dacă în interiorul dvs. aţi creat energii negative, atunci veţi capta alte energii negative din exterior, deoarece aţi permis acestor energii să fie atrase de dvs.

Soluţia este aceea de a crea un puternic scut de lumină pozitivă care va atrage numai energii pozitive şi le va respinge pe toate cele negative.

De asemenea, va fi programat în mintea dvs. un factor conştient, astfel încât atunci când veţi crea energie negativă, să o puteţi anihila, evitând ca ea să fie eliberată în univers, unde ar putea face rău. Fiind tot timpul conştienţi de energiile negative pe care le creaţi şi anihilându-le, acestea nu vor mai produce o karma negativă cu care să aveţi de-a face fie în viata aceasta, fie într-una viitoare.

In următorul capitol vom discuta mai pe larg despre energiile negative,

despre demoni şi planuri astrale inferioare. Scutul dvs. parapsihologic vă va ajuta în toate situaţiile, întrucât un scut parapsihologic este atât de important, aş vrea să-l creaţi pe al dumneavoastră chiar acum, deşi nu cunoaşteţi încă toate motivele pentru care faceţi aceasta. Fiind capabil acum să atingeţi nivelul parapsihologic de bază, aveţi nevoie de protecţie.

Exerciţiul 12

Crearea propriului scut parapsihologic

- Aşezaţi-vă într-un loc confortabil şi liniştit. Deconectaţi telefonul.
- Stând cu ochii închişi, induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Faceţi astfel ca în minte să vă apară imaginea corpului dvs.
- Creaţi o lumină benefică, strălucitoare şi puternică şi lăsaţi-o să vă înconjoare corpul în întregime.
- Spuneţi-vă: „Această puternică lumină pozitivă este scutul parapsi hologic care mă protejează.”
- „Această lumină va respinge toate energiile negative care m-ar putea influenţa.”
- „Această lumină va permite numai energiilor pozitive să mă influ- enţeze.”
- „Acest scut parapsihologic va fi întotdeauna cu mine de acum înainte.”
- „De acum înainte voi fi foarte atent la toate gândurile negative pe care le-aş putea avea.”
- „Îmi voi anihila gândurile negative spunând mental sau verbal «NU! Nu îmi doresc acest gând». Energia gândului negativ va fi anihilată de o energie pozitivă menită să contrabalanseze.”
- Deschideţi ochii.

Vă recomand ca a doua zi după această programare să vă întoarceţi la nivelul parapsihologic de bază şi să vă chemaţi mental corpul împreună cu scutul său parapsihologic, în cazul în care corpul dvs. va apărea împreună cu un scut de lumină, spuneţi: „Acesta este ceea ce am dorit. Mulţumesc.” Deschideţi ochii. Nu va mai trebui să reprogramaţi scutul energetic, cu excepţia situaţiei în care acesta este distrus de un exemplu tipic de gândire negativă.

Oricum, dacă scutul nu apare atunci când vizualizaţi corpul, repetaţi exerciţiul 12 pentru a-l reface.

Din momentul în care corpul şi scutul vă apar în vizualizarea mentală nu va mai fi nevoie să faceţi o nouă programare. Va trebui reprogramat doar în cazul în care scutul nu mai însoţeşte corpul în timpul vizualizării.

Obişnuiţi-vă să spuneţi „Nu” de fiecare dată când creaţi un gând negativ şi să faceţi imediat un efort pentru a gândi ceva pozitiv.

O cale bună de a vă induce un gând pozitiv este memorarea unui citat pozitiv pe care să-l folosiţi în astfel de ocazii. Alegeţi citatul care vă place cel mai mult şi pe care să-l aveţi la îndemână pentru a vă anihila gândirea negativă.

Eu personal am câteva citate preferate pe care mi le repet în fiecare zi pentru a-mi păstra armonia şi un cadru mental pozitiv. Aţi putea şi dumneavoastră să faceţi la fel.

Iată cazul unui tânăr care aproape că s-a autodistrus pentru că din neştiinţă a permis să fie influenţat din exterior de factori negativi. L-am putut ajuta deoarece scutul meu parapsihologic m-a ferit de puternicele forţe negative care erau emanate de el şi prin el.

Cazul 7

Un om care s-a crezut posedat de diavol

Cam pe la ora zece seara a sunat telefonul. La celălalt capăt al firului se afla un om scos din minţi.

„Nu mă cunoaşteţi, îmi spuse, dar eu am auzit de dumneavoastră. Simt că îmi ies din minţi şi s-ar putea să mă omor, dar nu-mi doresc lucrul acesta.” Vorbea cu ceea ce am crezut eu că ar fi un accent asiatic. Soţia mea este chinezoaică şi deşi ea nu vorbeşte cu accent, acesta este perceptibil la alte rude ale ei, aşa că îmi este familiar.

„Cum vă numiţi?” l-am întrebat.

„Johnny Kim.”

„Unde locuiţi?”

Mi-a dat o adresă care se afla într-unul dintre cele mai rău famate cartiere ale oraşului.

Am discutat o vreme şi m-am convins că omul avea într-adevăr o problemă serioasă şi că aş fi putut să-l ajut. I-am spus că voi fi acolo cam într-o jumătate de oră.

„Eşti nebun!”, mi-a spus soţia. „Cartierul acela nu este sigur nici măcar în timpul zilei, ce să mai vorbim noaptea, la ora asta. Ar putea să te jefuiască sau să te omoare. Nici măcar nu-l cunoşti. Nu-i eşti dator cu nimic. Dacă te omoară, eu ce-o să mă fac? Mie îmi eşti dator mai mult decât unei voci ciudate de la telefon.”

Înţelegeam de ce îi era teamă, dar totodată ştiam şi ce înseamnă viaţa, şi ce înseamnă să fii implicat. Nu poţi să nu fii implicat. Toţi suntem implicaţi prin naştere, fie că vrem, fie că nu. Mulţi aleg să ignore responsabilitatea. Eu nu o pot ignora. De asemenea, respect toate rasele şi culturile, iar membrii multora dintre acestea se află în dificultate, aşa că îi ajut, dacă pot. Dar nu era momentul să discut cu ea despre această problemă.

Mi-am pus la centură revolverul meu calibrul 38. Purtam arma de dragul soţiei mele, pentru ca ea să fie mai puţin îngrijorată. Nu-mi făceam probleme pentru că aveam încredere deplină în scutul meu parapsihologic.

„O să-mi fie bine, dragă. Nu-ţi face griji, te rog. Ştiu ce fac.”

Am plecat apoi la întâlnire.

Apartamentul lui Kim era ceea ce pe vremuri fusese podul unei clădiri cu trei etaje, construită pe la începutul secolului. M-a condus în camera de zi ce părea să aibă cam şase metri. Cu excepţia unui balansoar vechi în mijloc, era complet nemobilată. Soţia lui stătea în balansoar legănându-şi copilul; ambii păreau prost hrăniţi. Din tavan atârna un singur bec ce lumina slab. La salutul meu a dat din cap şi a zâmbit uşor. într-un colţ îndepărtat, două saltele ţineau loc de pat. Câteva cutii de carton aliniate ţineau loc de perete. Bănuiesc că în ele se aflau puţinele lor haine şi bunuri.

Un perete separa bucătăria de restul spaţiului de locuit, dar nu puteam vedea prea bine. Era luminată tot de un singur bec slab, ce atârna din tavan. Aveau o masă pliantă ponosită, alături de care se aflau două scaune de bucătărie cu spătar ce păreau cumpărate la un târg de vechituri, în loc de aragaz exista o plită electrică cu două ochiuri. O chiuvetă „de epocă” şi un dulap improvizat completau peisajul. Nu am văzut nici un frigider. Bănuiesc că aveau şi o toaletă, dar nu am observat-o.

Kim a aprins o lampă cu kerosen şi m-a condus într-un fel de hol mic şi strâmt unde urma să aibă loc consultaţia. A pus lampa pe podea. Cămăruţa era complet goală. A adus cele două scaune de bucătărie şi ne-am aşezat pe ele.

Începu să-mi relateze un caz ciudat. Vorbind domol, pentru a fi sigur că-l înţeleg, Kim îmi dezvălui în linii mari situaţia în care se afla. Se pare că lucra ca paznic de parcare. Salariul său era cu mult sub limita minimă legală, dar el nu ştia acest lucru. Ar fi întrunit condiţiile pentru a primi de la ajutorul social mai mulţi bani, dar din mândrie nu şi-ar fi permis să solicite acel ajutor atâta vreme cât putea să muncească. Având o nevoie disperată de bani pentru a-şi putea întreţine soţia şi copilul la limita subzistenţei, începuse să „ciupească” câte un bănuţ de la bonurile zilnice de parcare.

Lua numai cât îi era strict necesar, iar în săptămâna în care a făcut acest lucru a reuşit să adune doar vreo cincizeci de dolari cu totul. Era însă o persoană foarte cinstită şi conştiinţa îi dădea mare bătaie de cap. Se temea că ar putea fi prins şi azvârlit în închisoare. Ce ar fi făcut atunci soţia şi copilul său? Dar dacă n-ar fi continuat să fure, cum ar mai fi putut să aibă grijă de familia lui?

Acestea erau gândurile care-l sfâşiau atâta pe dinăuntru, încât ajunsese pe punctul de a înnebuni de teamă şi deznădejde. Kim era ateu, dar a crezut că-l va ajuta discuţia cu un preot, în mod normal, aceasta ar fi putut fi o hotărâre înţeleaptă şi ar fi putut avea rezultate, dar, din păcate, s-a nimerit ca preotul din apropiere, la care a fost Kim, să fie el însuşi dezechilibrat. Preotul l-a umplut de ocară, numindu-l păcătos şi necurat. A spus despre Kim că este sortit iadului acum şi întotdeauna, că este posedat de diavol şi că nu mai era nici o speranţă.

Kim s-a întors acasă atât de zguduit, încât era hotărât să se sinucidă. Era absolut convins că este posedat de diavol. Numai vederea soţiei şi a copilului - pe care îi iubea - l-a făcut să caute ajutor în altă parte. Şi-a adus aminte de un mic anunţ pe care îl citise într-un ziar împrumutat, aşa că m-a sunat.

Era clar că aveam două lucruri de făcut. Mai întâi să-l fac pe Kim să-şi învingă teama, iar în al doilea rând să-l ajut să obţină un ajutor financiar.

Mi-am modificat starea de conştiinţă până la nivelul de bază şi am trecut la „citirea” parapsihologică. Am dat piept imediat cu un puternic zid format din energii negative, zid care se datora temerilor şi care era dificil de străpuns. Aşa că mi-am îndreptat atenţia asupra preotului şi i-am spus lui Kim ce am putut afla. Preotul era, de fapt, un bătrân plin de amărăciune deoarece fusese trimis la această parohie dărăpănată pentru a-şi petrece ultimii ani. I se părea că ar fi meritat mai multă recunoştinţă din partea bisericii. Era şi oarecum dezechilibrat psihic, pe de o parte datorită sănătăţii şubrede, pe de alta datorită atitudinii sale negative. Era un tradiţionalist de modă veche, care vedea lucrurile fie în alb, fie în negru şi vedea răul în orice. Avea, de asemenea, o doză considerabilă de intoleranţă rasială.

I-am transmis preotului dragoste, curaj şi pace. Apoi mi-am îndreptat iarăşi atenţia către Kim. După ce a auzit ce aflasem despre preot, zidul lui de teamă a devenit mult mai şubred, aşa că am putut stabili cu el un contact la nivel parapsihologic.

Foarte repede am înţeles că era un om bun, care încerca să facă totul cât mai bine cu putinţă, fără a şti prea bine cum. Era foarte naiv, needucat şi cu un comportament destul de simplu. Conştiinţa superioară m-a informat de asemenea că el credea cu adevărat că este posedat de diavol.

În realitate nu era posedat de nimeni, deşi era convins de contrariu. Conştiinţa superioară m-a îndrumat să exorcizez răul din el pentru a-l face să se simtă iarăşi echilibrat şi curat.

Nu ştiam nimic despre exorcism, dar conştiinţa superioară m-a îndrumat,

arătându-mi cum să procedez.

Nu voi menţiona în această carte procedeul de exorcizare pe care l-am folosit. Astfel de informaţii v-ar putea crea necazuri, iar în anumite situaţii ar putea fi chiar periculoase. Nu este ceva de care aţi putea avea nevoie vreodată şi nu vreau să fac experienţe cu dvs. Dacă veţi avea nevoie să ştiţi ceva despre exorcism, voi lăsa aceasta pe seama propriei dvs. experienţe, iar conştiinţa dvs. superioară vă va îndruma.

După şedinţa de exorcism, Kim s-a simţit bine. Ştia că acum nu mai era nimic în neregulă cu el. Ulterior l-am hipnotizat şi l-am îndrumat cu ajutorul imaginilor şi sugestiilor în scopul de a-l ajuta să-şi formeze o bună imagine despre sine însuşi.

Apoi am discutat cu el sugerându-i să solicite bonuri alimentare şi să se înscrie pentru ajutor social. I-am dat adresele a două agenţii pe care să le contacteze. L-am convins că nu este o ruşine să ceri ajutor, în fond, acesta era scopul agenţiilor. Mi-a spus că va lua legătura cu ei în dimineaţa următoare.

Deoarece încă îl mai deranja furtul banilor, i-am propus un plan. Nu trebuia să spună nimic despre furt, deoarece nimeni nu ar fi înţeles, în schimb, trebuia să ia câte patru dolari zilnic din propriul salariu şi să-i adauge la încasări până când înapoia întreaga sumă sustrasă. Mi-a spus că aşa va face şi părea să fie mulţumit de sine şi de viitorul său.

M-am întors apoi acasă, mulţumit că, prin intermediul meu, conştiinţa superioară dăduse iarăşi sens vieţii unui om.

CAPITOLUL 6

Cum puteţi deveni o persoană cu capacităţi paranormale

Aţi învăţat cum să vă atingeţi nivelul parapsihologic de bază, putând avea astfel un număr nelimitat de experienţe în calitate de persoană care practică parapsihologia. Pe măsură ce vă cultivaţi şi vă dezvoltaţi aceste capacităţi, practic dispare orice limită a ceea ce aţi putea face şi experimenta.

A deveni un profesionist în domeniul parapsihologici constituie un angajament foarte serios. Acest lucru nu va fi posibil dacă nu daţi dovadă de integritate şi dacă nu vă angajaţi cu dăruire şi având o dorinţă sinceră de a vă îmbogăţi spiritual, atât dumneavoastră, cât şi toţi cei cu care intraţi în contact.

Toate exerciţiile din această carte sunt concepute cu grijă, pentru a vă trezi şi dezvolta propriile capacităţi paranormale înnăscute, întrucât nu există două persoane identice, nu există garanţii în ceea ce priveşte rezultatele obţinute de fiecare în urma practicării acestor exerciţii, înainte de a trece la alte exerciţii mai avansate, există câteva lucruri în legătură cu lumea paranormală pe care este nevoie să le cunoaşteţi.

Lumea paranormală

Ca profesionist în domeniul parapsihologici veţi trăi uneori întâmplări uimitoare. Pe măsură ce veţi căpăta experienţă, vă veţi putea descurca cu

uşurinţă în orice situaţie, dar pentru început unele situaţii ar putea fi de-a dreptul supărătoare. Vreau să vă avertizez în legătură cu acest lucru deoarece este posibil să vi se întâmple lucruri neobişnuite şi nu vreau ca ele să vă înspăimânte şi să constituie ulterior o piedică în calea cultivării capacităţilor dvs. paranormale. Iată o astfel de experienţă.

Cazul 8
Un copil foarte bolnav

În februarie 1972, pe când eram încă la începutul activităţii mele, am fost rugat de cineva să mă acordez la nivel parapsihologic cu nepoata sa în vârstă de opt ani, care locuia în alt stat. Nu eram încă pregătit din punct de vedere emoţional pentru ceea ce avea să urmeze.

Mi-am modificat starea de conştiinţă şi, când am ajuns la nivelul parapsihologic de bază, am invocat mental imaginea fetiţei. Aceasta a apărut, şi în câteva secunde am văzut-o „ofilindu-se" şi murind. Am văzut apoi un sicriu cu un calendar deasupra ce indica data de 2 mai 1972. Puternic zguduit emoţional de moartea frumosului copil, am început să plâng.

NOTĂ. Probabil că mă aflam la acel nivel la care creierul emite unde teta, deoarece aici sunt înregistrate emoţiile noastre.

Am rămas în acea stare şi am examinat copilul din punct de vedere fizic. Astfel am aflat că avea leucemie. Am încercat să o tratez pe cale parapsihologică sperând să o vindec. Am spus că „am încercat" deoarece am fost oprit aproape instantaneu de conştiinţa superioară care îmi cerea să nu mă implic în acest caz. Moartea era necesară din motive care nu mă priveau. Acest lucru m-a făcut să plâng necontrolat. Aveam faţa udă toată, iar lacrimile îmi picurau pe piept.

Rămânând în teta, am îndreptat către fetiţă sentimente de dragoste, curaj şi pace, vorbind cu voce tare în timp ce îi păstram imaginea în minte. Am spus ceva de genul „Eu te iubesc şi Dumnezeu te iubeşte, iar El îţi trimite prin mine dragoste şi pace." Când am simţit că ea a primit într-adevăr şi a acceptat ceea ce îi oferisem, am ieşit din teta şi am deschis ochii, încă mai plângeam. A trecut cam un minut înainte de a mă putea controla şi de a putea vorbi.

Unchiul ei se albise la faţă. îşi dădea seama după reacţia mea că nu era bine deloc. I-am povestit totul. Mi-a confirmat apoi că şi el se temuse că se întâmplă ceva cu copilul, şi din acest motiv venise la mine. Se pare că îşi vizitase fratele şi cumnata cu o săptămână în urmă. Fetiţa nu se simţea bine, dar părinţii refuzau să o ducă la doctor. Mi-a spus că atât fratele, cât şi cumnata erau îngrozitor de zgârciţi, în ciuda situaţiei financiare bune. Aşa cum spuneau ei, nu aveau de gând să „arunce banii mergând la doctor pentru un fleac de răceală".

L-am sfătuit să ducă imediat copilul la doctor. Mi-a spus că va lua avionul înapoi spre Texas a doua zi de dimineaţă şi că va duce el însuşi copilul la doctor, plătindu-i consultaţia din buzunarul său.

După câteva săptămâni, acea persoană a luat legătura cu mine şi mi-a spus că a făcut întocmai cum promisese. Părinţii l-au lăsat să o ducă pe fetiţă la doctor atâta vreme cât era de acord să suporte toate cheltuielile. Diagnosticul a fost necruţător. Copilul era bolnav de leucemie şi se afla în stadiu terminal.

În mai, am fost contactat din nou şi astfel am aflat că fetiţa murise pe data de 2 mai.

Din relatarea acestui caz trebuie să învăţaţi mai multe lucruri:

1. Este posibil să trăiţi momente zguduitoare. Acumulând experienţă şi

având o pregătire psihologică corespunzătoare, veţi ajunge să vă descurcaţi în orice situaţie. Aşadar nu lăsaţi astfel de situaţii să stea în calea progresului dvs., împiedicându-vă să practicaţi.

2. Nu sunteţi întotdeauna în stare să fiţi de folos altora aşa cum v-aţi propus. Am fost împiedicat să practic terapia parapsihologică de către o putere superioară care avea o înţelegere mai bună a cazului decât mine.
3. Puteţi transmite întotdeauna dragoste, curaj şi pace oricui, oriunde şi oricând, fără nici o restricţie, iar acest lucru implică atragerea către dvs. înşivă a dragostei, curajului şi păcii din conştiinţa cosmică. Vă recomand din inimă să vă cultivaţi acest obicei de a trimite zilnic astfel de energii către ceilalţi şi chiar către dvs.
4. Uneori „vedeţi” lucrurile exact aşa cum sunt, iar alteori vă apar simboluri care concentrează în ele situaţii şi evenimente, în acest caz au apărut ambele situaţii. Acea ofilire rapidă reprezenta ceea ce urma să se întâmple în următoarele luni. Sicriul simboliza moartea. Calendarul indica exact momentul morţii.

Trebuie să interpretaţi cu atenţie simbolurile, în acest caz, eu am interpretat corect sicriul ca însemnând moarte fizică. După câţiva ani, pe când efectuam o proiecţie în viitor, am văzut o persoană şi un sicriu. Am interpretat din nou ca fiind vorba de moartea fizică a acelei persoane, dar mă înşelam. Ceea ce s-a întâmplat de fapt a fost „moartea” negativismului profund al acelei persoane şi a gândirii sale autodistructive. Dacă aş fi fost mai atent şi aş fi efectuat mai în amănunt investigarea parapsihologică a acelei persqane, aş fi descoperit adevărul. Nu am procedat astfel, în schimb am tras pripit o concluzie greşită pentru că o dată sicriul indicase corect moartea fizică. Am învăţat o lecţie valoroasă. Din fericire, nu menţionasem cuvântul „moarte” nimănui, aşa că problemele au fost evitate.

Învăţaţi şi dvs. din greşeala mea - fiţi atent, priviţi în amănunt şi fiţi întotdeauna reţinut în ce priveşte pronunţarea verdictului de moarte. De atunci am adoptat regula de a nu mai menţiona niciodată nimic despre moartea fizică, în afara cazurilor excepţionale în care acest lucru este imperios necesar. Până acum însă nu am găsit suficiente motive să o fac.

V-am vorbit despre întâlnirea cu moartea. Acum vreau să vă avertizez în legătură cu un alt fel de întâlnire, o întâlnire ce poate fi pe cât de neaşteptată, pe atât de înspăimântătoare. Pentru cei mai mulţi oameni astfel de întâlniri nu sunt cu adevărat periculose, ei se aleg doar cu o sperietură zdravănă. Există un mod de a rezolva astfel de situaţii.

Voi descrie acum un exerciţiu care se potriveşte bine în contextul discuţiei. Sper să nu aveţi nevoie niciodată să-l folosiţi, dar citiţi-l pentru orice eventualitate.

Exerciţiul 13

Cum să vă feriţi de demoni sau de energii nedorite

- Este foarte probabil să vă aflaţi deja la nivelul parapsihologic de bază atunci când întâlniţi un demon sau o entitate negativă.
- Dacă nu, induceţi-vă acest nivel.
- Arătaţi cu degetul şi apoi pocniţi din degete în direcţia formei de energie (sau a demonului) care vă ameninţă.
- De fiecare dată când arătaţi şi pocniţi din degete spuneţi totodată „Micşorează-te” până când forma de energie se va micşora cu cincizeci la sută.
- Continuaţi să indicaţi şi să pocniţi într-un ritm rapid zicând mereu

„Micşorează-te” până când energia va dispărea.

Ca o paranteză, vreau să vă spun că acesta este un exerciţiu excelent pentru copii, ajutându-i să scape de coşmaruri. Copiii se află la nivelul parapsihologic de bază aproape tot timpul, aşa că nu este nevoie să-i învăţaţi cum să şi-l inducă. Frecvenţa cerebrală la copii este predominant în domeniul undelor alfa şi din acest motiv ei învaţă atât de repede şi bine.

Am spus că „cei mai mulţi” oameni nu au de suferit de pe urma unor astfel de întâlniri. Asta înseamnă că unii pot avea de suferit. Pericolul este ca una dintre aceste energii să intre corpul dvs. şi să-l domine. Acest lucru se poate întâmpla numai în câteva situaţii:

1. Aţi pierdut controlul datorită alcoolului sau drogurilor.
2. Datorită ignoranţei, practic, invitaţi energia negativă să vă stăpâ nească.
3. Datorită fricii, sunteţi intimidat şi permiteţi energiei să vă domine.
4. Aveţi o aură afectată din cauza unei boli grave cum ar fi schizofrenia, care generează tulburări de personalitate.

În primul caz lucrurile pot fi uşor rezolvate. Nu folosiţi droguri şi nu exageraţi cu alcoolul. Dacă sunteţi sub influenţa alcoolului sau a drogurilor, acest lucru nu înseamnă că sunteţi posedat, înseamnă doar că acest lucru s-ar putea întâmpla. Nu merită să riscaţi.

Dacă vă încadraţi în cea de-a doua situaţie, atunci puteţi rezolva lecturând această carte şi având grijă să fiţi mereu informat. Ştiţi că energia nu vă poate stăpâni dacă nu îi permiteţi, aşa că nu o invitaţi înăuntru. Este atât de simplu!

Situaţia a treia poate fi rezolvată tot cu ajutorul acestei cărţi, dacă efectuaţi toate exerciţiile cuprinse în ea. Scutul parapsihologic creat de dvs. în capitolul anterior vă va fi de mare ajutor, protejându-vă de energiile negative. Exerciţiul pe care tocmai vi l-am explicat mai înainte vă oferă o metodă de a scăpa de un demon. Vă spun încă o dată, nu permiteţi accesul energiilor nedorite. Dumneavoastră aveţi controlul, nimeni şi nimic nu are dreptul să vă intimideze. Veţi fi intimidat numai în cazul în care permiteţi ca acest lucru să aibă loc.

În ceea ce îi priveşte pe cei aflaţi în cea de-a patra situaţie, pe ei nu îi pot ajuta cu nimic. Oamenii din această categorie se află cu mult mai mult în pericolul de a fi posedaţi comparativ cu toţi ceilalţi, luaţi la un loc, şi nu ştiu cum să previn o astfel de situaţie decât sfătuindu-i pe toţi cei care suferă de vreo gravă afecţiune psihiatrică să nu practice nici un fel de „excursie” parapsihologică.

Să continuăm să discutăm despre energiile negative, dar dintr-o altă perspectivă.

Fiecare persoană din lume este o masă de energie. Acest lucru înseamnă că fiecare posedă atât energie pozitivă, cât şi negativă. Energiile negative nu vă pot dăuna decât în cazul în care le permiteţi. Scutul dvs. parapsihologic vă va apăra împotriva răului din exterior.

De interes mai mare este energia negativă pe care o generaţi chiar dvs. Dacă generaţi o astfel de energie, aceasta se va întoarce până la urmă tot la dvs. Nu vă puteţi apăra împotriva propriei dvs. energii negative. Aţi creat-o, sunteţi posesorul ei şi, mai devreme sau mai târziu, va trebui să daţi piept cu ea într-un fel sau altul.

Înainte de a intra în panică, lăsaţi-mă să vă spun că există câteva metode eficiente de a contracara energia negativă pe care o generaţi, pentru a nu trebui să suportaţi din plin lovitura atunci când se va întoarce.

Vă pot spune că, în esenţă, trebuie să alternaţi energia negativă cu o imensă cantitate de energie pozitivă.

Iată un exemplu simplu. Vorbiţi nedrept despre o persoană şi îi creaţi probleme, ceea ce înseamnă că aţi generat karma cu energie negativă, şi astfel apare necesitatea unei energii (karma) pozitive pentru a o atenua. Dacă nu faceţi nimic, karma negativă se va întoarce la dvs. într-un fel sau altul - probabil că veţi fi înşelat sau poate că vi se va întâmpla altceva neplăcut. *Legea înzecirii* este valabilă atât pentru karma negativă, cât şi pentru cea pozitivă, aşa că foarte bine puteţi primi înapoi de zece ori mai mult. Oricum, dacă e vorba de ceva negativ, acest lucru nu trebuie să se întâmple. Puteţi îndepărta karma negativă dând naştere unei karme pozitive care să o anihileze, în acest caz, aţi putea urma etapele următoare:

1. Modifîcaţi-vă starea conştiinţă.
2. Iertaţi-vă pe dvs. înşivă şi cereţi iertare celui nedreptăţit. Cereţi aceasta prin intermediul conştiinţei superioare, care vă cuprinde pe amândoi.
3. Trimiteţi dragoste, curaj şi pace persoanei pe care aţi nedreptăţit-o.
4. Îndreptaţi în întregime situaţia celui nedreptăţit. Vizualizaţi-l cu reputaţia refăcută, primind respectul crescând al celor din jur şi aşa mai departe.
5. Programati-vă în aşa fel încât să vă puteţi da seama imediat atunci când sunteţi pe cale de a crea energie negativă, astfel ca să o puteţi opri în mod conştient. Cereţi conştiinţei superioare să vă dea puterea de a vă controla mai bine.

Va trebui să repetaţi etapele l, 2 şi 3 o perioadă care va dura câteva zile, în funcţie de gravitatea situaţiei pe care aţi cauzat-o. Pentru „infracţiuni” minore, va fi suficient să treceţi prin aceste etape o singură dată.

Desigur, în cazul în care este necesar să corectaţi ceva şi din punct de vedere concret, va trebui să o faceţi. De exemplu, dacă aţi furat trusa de scule a vecinului, ori i-o daţi înapoi, ori îi trimiteţi anonim, prin poştă, o sumă de bani corespunzătoare. Trebuie să faceţi acest gest şi, în plus, să parcurgeţi etapele de mai sus.

Folosindu-vă energia pozitivă, puteţi reduce la minim şi uneori chiar puteţi elimina efectul negativ pe care trebuie să-l suportaţi ca urmare a unei acţiuni imprudente.

Atenţie! Nu folosiţi această metodă a echilibrării pentru a face tot ceea ce vă trece prin cap gândindu-vă că oricum puteţi să vă sustrageţi consecinţelor. Un astfel de comportament poate avea urmări teribile.

Capacităţile dvs. paranormale sunt un dar, iar folosirea incorectă şi persistentă poate crea o karma ce nu va mai putea fi evitată şi pe care va trebui să o suportaţi. Capacitatea paranormală trebuie folosită dând dovadă de responsabilitate şi integritate, în caz contrar, va trebui să învăţaţi o lecţie foarte dură. Nu lăsaţi ca acest lucru să vi se întâmple. Ţineţi minte că întotdeauna puteţi alege. Faceţi o alegere înţeleaptă.

Conceptul de dezvoltare parapsihologică

În momentul de faţă ar trebui să aveţi o idee destul de clară referitor la ceea ce înseamnă lumea paranormală şi ce trebuie să faceţi pentru a putea pătrunde în ea. Recapitulând, iată câteva repere importante:

1. Gândul este o energie ce nu poate fi distrusă şi el este cel ce creează totul. Veţi învăţa să folosiţi puterea gândului pentru a obţine rezultatele dorite şi pentru a comunica cu conştiinţa cosmică.
2. Pentru a face apel la capacitatea paranormală a minţii, va trebui să vă modificaţi starea de conştiinţă (ceea ce înseamnă să vă reduceţi frecvenţa undelor cerebrale).

3. Hans Berger a descoperit că se poate reduce frecvenţa cerebrală închizând, pur şi simplu, ochii.
4. Experimente ulterioare evidenţiază faptul că vizualizarea mentală dezvoltă în mare măsură capacităţile paranormale.
5. Fiecare are anumite capacităţi paranormale înnăscute.
6. Tot ceea ce s-a întâmplat şi se va întâmpla este înregistrat undeva în conştiinţa cosmică.

Pe scurt, dacă vă reduceţi frecvenţa cerebrală închizând ochii, vă puteţi folosi mintea şi capacităţile de vizualizare pentru a fi un adevărat parapsiholog.

Desigur, nu se reduce totul la închisul ochilor. Trebuie să vă condiţionaţi simţurile şi mintea pentru a le determina să facă ceea ce doriţi. Acest lucru va fi posibil prin repetarea exerciţiilor până când mintea dvs. ajunge să înţeleagă că într-adevăr vreţi să cultivaţi şi să folosiţi toate resursele paranormale de care dispuneţi. Atunci ea va face ca acest lucru să se întâmple, iar dvs. veţi deveni un adevărat medium.

Pentru unii dintre dvs., acest lucru se va întâmpla relativ repede pentru alţii va dura mai mult. Secretul este insistenţa şi hotărârea în practicarea exerciţiilor mentale care au ca scop antrenarea minţii.

Aveţi un fel de mecanism încorporat care vă ajută să vă condiţionat: mintea pentru ca ea să poată funcţiona la nivel parapsihologic. Acest „mecanism” se numeşte subconştient, în Capitolul 1 am dat o scurtă definiţie a ceea ce înseamnă subconştient şi am spus că vom discuta despre nceasta mai târziu. Acum a sosit momentul potrivit pentru discuţie.

Subconştientul dvs. are nişte proprietăţi cu totul speciale. Domeniul de activitate a undelor cerebrale alfa este considerat a fi nivelul la care operează subconştientul. Nu uitaţi că, atunci când închideţi ochii, creierul începe să genereze unde alfa, ceea ce înseamnă că acesta este momentul nmd aveţi acces deosebit de bun la subconştientul dvs.

Subconştientul nu gândeşte, nu raţionează şi nu deosebeşte binele de mu. Subconştientul doar face ceea ce i se spune. Ca un servitor supus, nresta doar urmează ordinele, fără a pune la îndoială vreodată ceva.

Dacă v-aţi spune suficient de des că sunteţi un idiot, un prost şi un nepriceput, subconştientul ar interpreta acest lucru ca pe un ordin ce trebuie îndeplinit şi veţi începe să vă comportaţi ca atare.

Dacă, dimpotrivă, vă spuneţi de suficient de multe ori că aţi putea fi un bun medium şi că asta vă doriţi, subconştientul va interpreta aceasta lot ca pe un ordin, şi dvs. veţi deveni un medium.

Este remarcabil ce impact pot avea cuvintele asupra oamenilor. De exemplu, un copil pedepsit adesea de părinţi pe motiv că nu este bun de nimic va creşte şi va deveni un adult care într-adevăr nu va fi bun de nimic. Mintea copilului va face ca acest lucru să se întâmple.

Pe scurt, tot ceea ce are legătură cu dezvoltarea parapsihologică se reduce la o alegere. Vă programaţi mintea astfel ca ea să vă permită să funcţionaţi la un nivel parapsihologic oricând doriţi. Atunci când aţi realizat scutul parapsihologic deja v-aţi programat subconştientul să ignore orice programare din exterior şi să urmeze numai programarea pe ni re o faceţi dvs. personal.

Seriile de exerciţii mentale simple, ca şi cele vizuale incluse în această nirle - exerciţii care pot fi executate în câteva minute (uneori secunde), oricând şi oriunde - vă vor permite să realizaţi atât de mult cât meritaţi. Prin „merit”, vreau să spun că fiecare, cu cât este mai hotărât şi mai insistent, cu atât realizează mai mult.

Nu există nici o regulă strictă pe care să o urmaţi în practicarea exerciţiilor din această carte. Dacă doriţi, puteţi să le faceţi pe toate. Puteţi alege doar unele dintre ele, iar pe altele nu. Alegerea vă aparţine.

Această carte este menită să vă conducă la un nivel de competenţă parapsihologică, dacă faceţi toate exerciţiile cuprinse în ea. Când veţi termina cartea, veţi selecţiona probabil câteva exerciţii care v-au plăcut în mod deosebit. Probabil că veţi crea şi unele exerciţii proprii, bazate pe ceea ce aţi învăţat.

Nu se cunoaşte nici o cale optimă pentru dezvoltarea capacităţilor parapsihologice. Ceea ce vă ofer în această carte este doar o metodă care va funcţiona, în încercările mele, am descoperit multe modalităţi de a pătrunde în domeniul paranormalului, iar unele dintre ele sunt extrem de simple pentru cei ce au ajuns la un anumit nivel de performanţă. Sunt convins că veţi găsi propriile metode atunci când veţi începe să vă folosiţi regulat capacităţile paranormale.

Până la urmă, a deveni o persoană ce practică parapsihologia înseamnă a putea rezolva fie problemele personale, fie pe ale celorlalţi. Toate studiile de caz din această carte arată modul în care s-a rezolvat câte o problemă. Am menţionat frecvent capacitatea de a transmite mental dragoste, curaj, pace şi ajutor celorlalţi. Acest lucru se poate face pur şi simplu trecând pe propriul nivel parapsihologic, vizualizând apoi ceea ce trebuie făcut şi pronunţând intenţia fie mental, fie cu voce tare. Pentru a trimite dragoste propriei mame, de exemplu, vizualizaţi-o mental atunci când vă aflaţi la nivel parapsihologic şi spuneţi: „Te iubesc, mamă, şi canalizez către tine iubirea din conştiinţa cosmică.”

Iată un caz în care mai multe persoane şi-au reunit forţele pentru a canaliza iubire şi ajutor către o altă persoană. Acesta este un nou exemplu despre ceea ce puteţi face în fiecare zi, dacă ajungeţi să practicaţi parapsihologia.

Cazul 9
O intervenţie chirurgicală

Acest caz ilustrează posibilitatea unui grup de a-şi folosi energia în vederea atingerii unui scop comun.

În 1983, nepotul meu, Sean, avea opt ani şi urma să suporte o operaţie la ochi. Se întâmplă frecvent ca postoperator, timp de câteva zile, să apară sângerări, tumefierea şi învineţirea zonei din jurul ochilor, în plus, o stare de disconfort minoră, dar persistentă, şi, probabil, tulburări de vedere temporare, în noaptea dinaintea operaţiei şi în dimineaţa respectivă, am coborât la nivelul parapsihologic şi i-am trimis lui Sean dragoste, curaj şi linişte. I-am spus, de asemenea mental, că totul va fi bine şi că se va vindeca rapid şi complet. Sean şi-a petrecut noaptea dinaintea operaţiei la mine acasă cu Dee şi cu mine. Fiica noastră mai mare, Jeane, mama lui Sean, a stat şi ea cu noi, aşa că el a beneficiat de prezenţa a trei aure pozitive, iubitoare.

Jeane şi Dee sunt amândouă capabile să se armonizeze cu puternica energie pozitivă. Ele împreună cu mine, fiecare în felul său, am transmis energie benefică, dragoste şi curaj lui Sean, încă din noaptea dinaintea operaţiei.

Am fost cu toţii alături de Sean înainte, în timpul şi imediat după operaţie, trimiţându-i permanent energie benefică. Când Sean s-a întors în camera lui după operaţie, mi-am indus nivelul parapsihologic şi am exercitat asupra lui terapia parapsihologică, vizualizându-l complet vindecat, zâmbitor, energic şi

fericit. Am îndepărtând mental orice dificultate pe care am simţit-o ca fiind posibilă.

Rezultatele au fost spectaculoase. N-a avut nici un fel de umflătură sau vineţeală, nu au apărut sângerări, nu a avut senzaţia de disconfort şi nici probleme cu vederea. Aparent, era greu de dovedit că fusese operat. Nici măcar nu a fost deranjat la stomac din cauza anesteziei. Anestezia a trecut complet cam în două ore, după care s-a ridicat şi a spus: „Vreau acasă.” A fost imediat externat şi am mers acasă, unde a început să se joace ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Cu cât puteţi aduna mai mulţi oameni dispuşi să-şi folosească energia parapsihologică urmărind acelaşi scop, în acelaşi timp, cu atât sunt mai spectaculoase rezultatele. Puterea energiilor cumulate pare să crească exponenţial. De exemplu, dacă X reprezintă puterea unei persoane, două persoane care fac un efort comun par să genereze puterea X2, trei persoane X4, patru persoane X8 şi tot aşa. Fiecare persoană care îşi adaugă forţele la efortul comun pare să provoace dublarea exponentului anterior. Munca în comun este foarte eficientă. Posibilităţile ei sunt uimitoare.

Dacă marea majoritate a oamenilor de o anumită rasă consideră că sunt în vreun fel inferiori celor de altă rasă, ei cu siguranţă se vor comporta (colectiv) astfel încât vor fi percepuţi şi trataţi ca inferiori şi de către cei din afară. Acei câţiva care nu subscriu la concepţia „de inferioritate” se vor remarca, vor avea realizări şi vor deveni conducători. Dacă aceşti câţiva lideri îşi folosesc cumva puterea parapsihologică pentru a-i convinge pe ceilalţi reprezentanţi ai rasei că nu sunt inferiori, veţi putea observa rezultatele. Pe măsură ce valul de energie psihică se mişcă într-o direcţie pozitivă, răspândindu-se printre membrii rasei respective, încep să se petreacă schimbări nu numai în cadrul acelor comunităţi, dar şi în lume. Se vor elibera de complexele de inferioritate şi îşi vor ocupa locul meritat în societate, pe plan de egalitate cu ceilalţi. Vă spune ceva acest lucru? Istoria, inclusiv istoria contemporană, este plină de dovezi ale acestei puteri.

O persoană este aşa cum gândeşte ea despre sine. Lumea este aşa cum o concep grupurile de indivizi, începeţi aşadar să înţelegeţi cum vă puteţi folosi puterea parapsihologică? Vedeţi cum poate fi obţinută pacea mondială? Vedeţi cum foametea nu este o prezenţă obligatorie în lume? Vedeţi cum puterea parapsihologică cuprinde totul, de la a vindeca o mică tăietură şi până la a vindeca o lume? De la a avea o căsătorie fericită la a avea o societate fericită? De la a obţine o promovare în muncă la a promova armonia printre oameni?

Spre sfârşitul acestei cărţi va trebui să începeţi să vedeţi, să auziţi, să simţiţi ce este puterea parapsihologică.

Dacă totuşi nu veţi simţi, vă sugerez să recitiţi cartea. La prima lectură veţi fi învăţat cum să vă dezvoltaţi şi daţi frâu liber puterilor paranormale. Este de la sine înţeles că trebuie să obţineţi o minimă cunoaştere de sine înainte de a vă folosi de această putere.

CAPITOLUL 7

Vizualizarea

Exercițiile din acest capitol vă oferă noi ocazii de a trece la nivelul parapsihologic de bază şi de a vă dezvolta capacitatea de vizualizare. Aceste exerciţii se bazează pe de o parte pe memoria dvs., iar pe de altă parte pe vizualizarea propriei persoane. Ele constituie doar începutul unui efort mai amplu pe care va trebui să-l depuneţi în viitor.

Exerciţiul 14
Tabla şi creta

- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază.
- Vizualizaţi o tablă precum cele de la şcoală. Observaţi că există un burete şi câteva bucăţi de cretă.
- Luaţi o bucăţică de cretă şi desenaţi pe tablă un cerc mare.
- Scrieţi-vă iniţiala numelui în interiorul cercului.
- Acum ştergeţi iniţiala din interiorul cercului, fără a şterge cercul.
- Spuneţi-vă în minte: „Pot vizualiza orice doresc, oricând doresc."
- Ştergeţi cercul şi deschideţi ochii.

Acest exerciţiu v-a permis să creaţi ceva din nimic şi apoi să modificaţi mental ceea ce aţi creat. De asemenea, v-a oferit posibilitatea unei programări pozitive a subconştientului ca să puteţi face acest lucru oricând doriţi.

Iată un caz în care am creat un atelier de reparaţii pentru maşina mea, pentru ca familia mea şi cu mine să putem scăpa dintr-o situaţie periculoasă.

Cazul 10
Necazuri cu motorul maşinii

Mă întorceam împreună cu soţia, fiica mea cea mică şi câinele ei dintr-o excursie de o zi, cu rulota, în Munţii Stâncoşi. Era seara târziu şi destul de întuneric. Eram la treizeci de kilometri de următorul oraş. Urcam pe un drum abrupt de munte, când motorul s-a oprit. Eforturile mele de a-l porni au fost zadarnice. Nu puteam rămâne acolo din cauza pericolului evident şi nu puteam lăsa rulota să alunece înapoi pe serpentinele drumului întunecos de munte, pentru că ar fi fost sinucidere curată. Singura soluţie acceptabilă era să repar ceea ce se stricase, să pornesc apoi motorul şi să plecăm. Nu aveam prea mult timp la dispoziţie ca s-o fac. Ba, mai rău, nu ştiam aproape nimic despre maşini, în afară de cum să le conduc. Soţia mea era foarte neliniştită şi câinele la fel. Trebuia să fac ceva.

Am cerut soţiei şi fiicei mele să facă linişte pentru câteva minute. Am închis ochii şi mi-am modificat starea de conştiinţă. Am vizualizat mental rulota şi un grup de mecanici. Le-am spus acestora să repare motorul astfel încât să putem ajunge în siguranţă în următorul oraş. Le-am acordat două minute, timp în care i-am vizionat schimbând piese şi punând rapid totul în ordine.

Apoi am deschis ochii şi am răsucit cheia în contact. Motorul a pornit imediat şi am condus până la următorul oraş. Tocmai când voiam să opresc la un service, motorul a murit, iar service-ul se închidea. Le-am explicat problema şi mecanicul s-a uitat puţin la motor, dar nu l-a putut porni. Mi-a dat voie să rămân peste noapte în faţa benzinăriei lui, urmând ca a doua zi să investigheze mai amănunţit. A doua zi mecanicul i-a dat de capăt. Alternatorul era complet distrus. Tot ce se afla înăuntrul lui se făcuse praf. Mecanicul mi-a arătat ce mai rămăsese din el, spunând: „O astfel de stricăciune nu se putea petrece doar în câteva clipe. Nu v-aţi fi putut porni motorul cu un astfel de alternator."

I-am spus cum îl pornisem şi de unde venisem cu o noapte înainte.

„Este imposibil”, mi-a răspuns.

Vor fi momente în viaţa dvs. când va trebui să faceţi „imposibilul”, aşa cum am făcut eu în noaptea aceea întunecată pe drumul de munte. Folosiţi-vă capacitatea parapsihologică în acest scop.

Exerciţiul 15
Cum să scrieţi pe cer

- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază.
- Vizualizaţi un avion care zboară.
- Avionul lasă o urmă albă pe cer.
- Lăsaţi avionul să vă scrie numele pe cer cu dâra pe care o lasă în urmă.
- Priviţi-vă numele scris cu litere albe şi vaporoase.
- Acum lăsaţi vântul să şteargă încet numele, purtându-l în univers, acolo unde dvs. existaţi ca fiinţă cu capacităţi parapsihologice.
- Spuneţi-vă mental: „Devin un parapsiholog din ce în ce mai bun ori de câte ori exersez o vizualizare.”
- Deschideţi ochii.

Acest exerciţiu stabilizează acel program introdus deja în subconştient, care vă spune că practicaţi cu succes parapsihologia.

Exerciţiul 16
Vizualizarea propriului corp

- Mergeţi la nivelul parapsihologic de bază.
- Vizualizaţi mental propriul dvs. corp. Examinaţi-vă corpul în detaliu, din faţă şi din spate.
- Descrieţi mental ceea ce vedeţi. De exemplu: „Păr lung şi blond. Aluniţă mică pe obrazul stâng. Picioare subţiri.” Fiţi explicit.
- Examinaţi-vă corpul până când vă veţi fi familiarizat pe deplin cu aspectul său exterior.
- Spuneţi-vă mental: „Pot vizualiza mental orice fiinţă pur şi simplu cerând să îmi apară.”
- Când aţi terminat, deschideţi ochii.

In viitor, veţi lucra probabil cu oamenii şi va trebui adesea să îi vizualizaţi mental pentru a putea comunica cu ei.

Sugerându-vă să vă vizualizaţi propriul trup, vă pregătesc pentru ca să puteţi studia corpul uman fără reţinere.

Dacă vizualizaţi mental o persoană, nu înseamnă că îi violaţi intimitatea. De fapt, astfel stabiliţi o cale de comunicare parapsihologică cu acea persoană. Persoana (fiinţa cu corp fizic sau entitatea) respectivă nu trebuie să arate obligatoriu ca într-o fotografie. De altfel, imaginea poate fi neclară sau poate doar să sugereze că e vorba despre o persoană, fiinţă sau entitate. Este posibil să vedeţi doar o siluetă neclară. Când chemaţi pe cineva sau ceva în viziunea mentală, orice imagine obţinută este bună, pentru că nu faceţi decât să stabiliţi o cale de comunicare. Amintiţi-vă ce v-am spus într-un capitol precedent: „Imaginaţi-vă şi atât. Veţi vedea că merge.”

Pentru a-i ajuta pe alţii sau pentru a efectua vindecarea parapsihologică a unei persoane sau a oricărei alte fiinţe, cel mai eficient este să v-o aduceţi în minte. Iată cum am făcut acest lucru cu un câine.

Cazul 11

Takra

Takra, câinele samoed al mezinei mele, suferea de o infecţie anală care îi ameninţa viaţa. Eforturile susţinute ale veterinarului nu reuşiseră timp de câteva săptămâni să îmbunătăţească starea lui Takra.

În cele din urmă, doctorul a spus că problema era prea serioasă pentru a continua să îl tratăm cu medicamente, având în vedere că starea câinelui nu se îmbunătăţea deloc. Takra, de obicei un animal energic, zăcea fără vlagă. Nu voia să mănânce sau să bea. Doctorul a spus că era necesară o operaţie urgentă. Ne-a spus că şansele de supravieţuire erau de 50%.

Fiica mea s-a împotrivit. Se temea că animalul va muri din cauza anesteziei şi nici nu voia să fie tăiat. Spera într-un miracol.

A venit la mine plângând: „Tată, nu îl poţi ajuta pe Takra? Te-am văzut cum îi ajuţi pe oameni, de ce nu şi un câine?”

„Am să fac tot ce pot”, am promis.

M-am aşezat pe podea cu picioarele încrucişate, am închis ochii şi am intrat în nivelul parapsihologic de bază. Am comandat mental vizualizarea lui Takra. I-am examinat întregul corp pe dinăuntru şi pe dinafară şi am corectat toate anomaliile pe care le-am identificat. Regiunea anală arăta ca o masă de puroi şi sânge.

Când mă aflu la nivel parapsihologic, posed tot ceea ce îmi trebuie pentru a corecta orice problemă, deoarece creez mental ceea ce îmi este necesar. Pentru a scăpa de puroi am creat un instrument puternic de absorbţie - ceva asemănător cu cel folosit de dentişti - pe care l-am introdus mental în zona respectivă. Am extras tot puroiul. Am curăţat toată zona infectată cu un burete aspru şi am spălat zona cu o soluţie medicamentoasă pe care îmi imaginam că există eticheta „Vindecă tot”. Ea se afla în dulăpiorul meu mental de medicamente. Am trecut tot sângele căţelului printr-un dispozitiv de purificare şi am reintrodus sângele curat în vasele de sânge ale animalului. Am pulverizat peste zona în cauză o culoare pentru ca totul să arate normal şi sănătos. Apoi am luat un ac ce purta eticheta „Putere şi energie” şi i-am făcut o injecţie. Bucuros că Takra redevenise sănătos, am deschis ochii.

Fiica mea a intrat imediat în camera în care până atunci zăcuse Takra. L-a găsit pe picioare, întinzându-se ca după un somn lung. Takra a sărit la ea cu chef de joacă. Ea l-a examinat şi a văzut că dispăruseră toate urmele bolii. Arăta şi se purta absolut normal.

A doua zi l-a dus la spital, unde a primit un certificat de sănătate.

„Medicamentul trebuie să-şi fi făcut efectul cu întârziere, a spus veterinarul. Nu am mai văzut niciodată aşa ceva, dar ce altceva s-ar fi putut întâmpla?”

Într-adevăr, ce altceva?

Lucrurile pe care le-am descris aici le puteţi face şi dvs. Următorul capitol vă va iniţia în acest domeniu printr-un exerciţiu de examinare mentală a interiorului propriului dvs. corp.

În timpul unei vindecări parapsihologice trebuie să faceţi în mod simbolic tot ceea ce simţiţi nevoia să faceţi pentru a corecta problema. De exemplu, percepeţi că un rinichi bolnav prezintă nişte protuberante. Puteţi curăţa „umflăturile” cu un şmirghel şi puteţi picta rinichiul pentru a-l readuce la culoarea naturală. Puteţi trata leucemia răspândind milioane de piranha care, înotând prin sânge, devorează celulele bolnave. Un intestin blocat poate fi curăţat cu un burghiu. Un nerv distrus poate fi înlocuit printr-o sârmă fină şi sensibilă. O foarte bună imaginaţie şi puterea de a vizualiza, ambele exercitate

la nivelul parapsihologic de bază, dau posibilitatea capacităţii dvs. paranormale să se manifeste practic. Dacă vă imaginaţi un burghiu care curăţă un blocaj, mintea dvs. împreună cu cea a pacientului traduc corect această imagine şi începe o acţiune naturală de vindecare.

CAPITOLUL 8

Vindecarea parapsihologică

Să fii un instrument de vindecare parapsihologică este, fără îndoială, din punctul meu de vedere, cel mai mare serviciu pe care îl poţi face ca parapsiholog. Mai multe dintre cazurile prezentate până acum au conţinut şi elemente de vindecare parapsihologică. Modul de a învăţa vindecarea parapsihologică este acela de a o practica cu credinţa că ceea ce faceţi va avea efect dacă serveşte interesului comun - al dumneavoastră şi al pacientului. Puteţi găsi sute de ocazii în fiecare zi: citiţi în ziar că cineva a fost rănit într-un accident, un prieten este rănit sau bolnav, un membru al familiei este supărat sau suferind, un animal are nevoie de ajutor. Examinaţi mental situaţia şi corectaţi-o. Dacă sunteţi de faţă, puteţi să folosiţi, de asemenea, puterea aurei şi a mâinilor dvs. (vezi Cazul 5 din Capitolul 3).

Ajutaţi întotdeauna când sunteţi rugat. Dacă persoana nu vă poate ruga, presupuneţi că ar dori să vă roage şi oferiţi-vă sprijinul. Singura capacitate de vindecare pe care o posedaţi personal este aceea de a vă autovindeca. Nu sunteţi, de fapt, sursa vindecării nimănui. Orice vindecare vine de la Sursa Supremă - care este Dumnezeu - şi din puterea de autovindecare existentă în fiecare fiinţă prin voia Sursei Supreme.

Ca vindecător parapsiholog sunteţi un instrument care activează capacitatea înnăscută de autovindecare a oricărei fiinţe spre care vă direcţionaţi energiile. Funcţionaţi ca un canal prin care Dumnezeu oferă energie pozitivă.

Următoarea analogie v-ar putea ajuta să înţelegeţi ce înseamnă a deveni un vindecător parapsiholog. O veioză are câteva fire, un bec şi un întrerupător. Astfel, veioză are, prin construcţie, capacitatea de a face lumină. Există şi un generator electric aflat la mulţi kilometri depărtare, care este sursa de energie a veiozei. Totuşi veioză nu va lumina până când dvs. nu apăsaţi pe întrerupător.

Acum consideraţi că generatorul electric este Dumnezeu, sănătatea este becul incandescent, iar întrerupătorul este puterea de autovindecare. Ca vindecător parapsiholog, rolul dumneavoastră este acela de a apăsa pe întrerupător. Acest lucru îl faceţi printr-un proces mistic pe care probabil că nu îl veţi înţelege niciodată. Ceea ce ştiu sigur este că nici eu nu-l înţeleg.

Când acţionez ca vindecător parapsiholog, aşa cum am descris în această carte, pur şi simplu mă ofer să fiu un fel de „intermediar” care apasă pe acel întrerupător. Eu mă ofer voluntar, iar Sursa Supremă face restul.

Dacă nu sunteţi cadru medical calificat, nu încercaţi să daţi sfaturi medicale sau să acţionaţi ca şi cum aţi fi medic. De curând, soţia mea s-a aflat într-o situaţie critică, viaţa fiindu-i în pericol (mai târziu, doctorul ne-a spus că atunci când am adus-o la spital nu îi mai rămăseseră mai mult de trei ore de trăit).

Atunci când a început să se simtă rău, am dus-o imediat la un medic foarte bun, neîncercând să o vindec prin mijloace paranormale. I-am oferit totuşi ajutor prin intermediul aurei mele şi prin prezenţa mea, în timp ce o transportam la medic. De îndată ce medicul a început să se ocupe de ea, am folosit vindecarea mentală parapsihologică. Mai târziu, când am rămas singur cu ea, am folosit şi vindecarea parapsihologică prin atingere cu mâinile. Metoda mea de vindecare paranormală a sprijinit munca medicului, dar nu a înlocuit-o. Soţia mea a reuşit să scape cu viaţă. Finalul a fost fericit.

Când realizezi că eşti o parte dintr-un proces miraculos de vindecare, trăieşti o experienţă copleşitoare. Recunoşti că tu însuţi nu ai acea putere. Mai mult, nici nu ştii exact ce ai făcut. E un proces mistic, care totuşi are loc. Cunosc personal un medium (mai precis un fost medium) al cărui ego s-a exacerbat într-atât, încât a început să creadă despre sine că este o sursă grandioasă de putere mistică, având capacitatea de a face posibile astfel de lucruri. Şi atunci, şi-a pierdut întreaga capacitate, total şi definitiv. Continuă să aibă un ego atât de exagerat încât nu recunoaşte că, după câte ştiu eu, n-a mai obţinut nici măcar un singur succes în domeniul parapsihologici de mai bine de cincisprezece ani. în schimb, trăieşte din poveştile gloriosului său trecut. Ce trist!

Vă încurajez să încercaţi să practicaţi vindecarea parapsihologică de câte ori veţi avea posibilitatea şi să o faceţi cu credinţa şi inocenţa unui copil. Atunci veţi reuşi.

Uneori, atunci când vă folosiţi de puterile paranormale pentru a ajuta o persoană bolnavă sau rănită, este posibil să simţiţi nevoia de a arunca o privire în interiorul organismului său pentru a simţi dacă există anomalii sau leziuni, dorind apoi să le vindecaţi la nivel parapsihologic. Acest proces implică să-i trimiteţi dragoste şi energie benefică persoanei în cauză, ajutând totodată la declanşarea puterilor de auto vindecare.

Reţineţi - NU VĂ JUCAŢI DE-A DOCTORUL! Bineînţeles, dacă nu cumva sunteţi chiar medic. Rolul dvs. în vindecarea parapsihologică este să sprijiniţi tratamentul propus de medic. NU SFĂTUIŢI NICIODATĂ O PERSOANĂ SĂ FACĂ CEVA CE AR FI ÎMPOTRIVA SFATURILOR MEDICULUI!

Înainte de a face exerciţiul din acest capitol ar trebui să fiţi conştient de ceea ce înseamnă organismul uman: vase de sânge, muşchi, ţesuturi, diverse organe (inimă, ficat etc.), structuri osoase, tendoane, nervi etc. Dacă nu aveţi destule cunoştinţe în domeniu, luaţi o carte de anatomie de la bibliotecă. Studiaţi ilustraţiile şi citiţi suficient material pentru a vă forma un bagaj de cunoştinţe în legătură cu funcţionarea organismului uman.

Puteţi, de asemenea, să recitiţi Cazul 11 din capitolul precedent pentru a vedea cum am tratat câinele Takra. Acest studiu v-ar putea stimula propria creativitate, aşa încât să fiţi capabil de a cerceta corpul oricărei fiinţe şi de a repara orice credeţi că nu este în ordine.

Nu vă pot spune cu exactitate ce înseamnă „aspect anormal”, deoarece fiecare dintre noi percepe anomalia fizică într-un mod diferit. De exemplu, un rinichi bolnav ar putea apărea cuiva ca fiind umflat, iar altuia ca fiind zbârcit. Ar putea arăta plin de găuri, de crăpături sau cu o culoare nesănătoasă, în astfel de situaţii va trebui să vă bazaţi pe propria intuiţie.

Modul de rezolvare a unei probleme este iarăşi o chestiune personală: puteţi înlocui organul, să-l peticiţi sau să turnaţi pe el un medicament bun la toate. Va trebui să vă folosiţi imaginaţia pentru a face faţă situaţiei.

Exerciţiul 17
Examinarea propriului corp

- Intraţi în nivelul parapsihologic de bază.
- Invocaţi prezenţa corpului dvs. într-o viziune mentală proprie. Examinaţi-vă corpul pe dinăuntru cu ajutorul percepţiei parapsihologice. Uitaţi-vă atent la tot ce vedeţi: inimă, ficat, stomac, intestine, organe sexuale, rinichi splină, vase sanguine, plămâni, sistem nervos, creier, structură osoasă, ochi, muşchi şi aşa mai departe.
- Nu vă grăbiţi. Lucraţi temeinic.
- Corectaţi anomaliile, dacă simţiţi că există, folosindu-vă creativitatea parapsihologică.
- Când v-aţi terminat examinarea, spuneţi: „Acum sunt sănătos” şi deschideţi ochii.

Cazul 12
Întrebaţi conştiinţa superioară

Odată, în timpul examinării parapsihologice, în viziunea mea, imaginea persoanei studiate avea un ochi drept care pulsa aşa cum pare să pulseze lumina unei stele pe cer. Acest lucru m-a mirat, şi atunci mi-am întrebat conştiinţa superioară ce însemna acea sclipire. Mi s-a răspuns că omul era orb şi că avea instalat un ochi artificial în locul ochiului drept. Am aflat mai târziu că era adevărat.

Vă relatez această poveste pentru a vă atrage atenţia că tot ceea ce trebuie să faceţi în timpul unei şedinţe parapsihologice este să întrebaţi conştiinţa superioară şi să-i cereţi ajutorul când sunteţi în încurcătură. Când ajutaţi o persoană pe cale parapsihologică, nu este nevoie să îi spuneţi ce faceţi. De fapt, adesea o puteţi ajuta chiar mai bine dacă nu îi spuneţi, pentru că atunci nu va opune o rezistenţă conştientă eforturilor dvs.

Puteţi ajuta şi persoane pe care nu le cunoaşteţi. De exemplu, citiţi în ziar că cineva are o arsură gravă în urma unei explozii. La nivel parapsihologic, proiectaţi asupra respectivului sentimente de dragoste, dorinţa ca el să fie sănătos, vindecat, să aibă curaj şi încredere etc. Nu vă costă decât câteva minute din timpul dvs., dar ceea ce faceţi poate fi de foarte mare ajutor.

În plus, câştigaţi şi dvs.. Mai întâi, pentru că astfel aţi acţionat ca un cetăţean al universului iubitor şi responsabil, şi, în al doilea rând, pentru că de fiecare dată când vă folosiţi capacităţile paranormale, ele devin mai puternice şi mai eficiente.

Faceţi-vă un obicei din a trimite imediat ajutor, concentrându-vă, fie şi numai pentru câteva secunde, către fiecare persoană despre care aflaţi că este în nevoie.

CAPITOLUL 9
Cupa cu obiective parapsihologice

Veţi avea acum posibilitatea de a vă folosi nivelul parapsihologic de bază pentru a stabili şi îndeplini diverse obiective.*

* Cea mai mare parte a acestui capitol a fost extrasă dintr-un articol pe care l-am scris pentru revista FATE şi este retipărit aici cu aprobarea respectivei publicaţii şi a firmei Llewellyn Worldwide Ltd.

Stă în firea omului să aibă diferite dorinţe, cum ar fi aceea de a plăcea celorlalţi. Nu este neobişnuit nici ca cineva să aibă o dorinţă foarte mare, cum ar fi aceea de a învăţa din nou să meargă după un accident grav care l-a lăsat infirm. Există un număr infinit de dorinţe pe care le poate avea o persoană, de la cele mai simple până la cele mai profunde.

Unii oameni reuşesc să-şi realizeze cu mult succes dorinţele, alţii nu reuşesc deloc. Există oameni care au şi succese, şi insuccese. Ce-i face pe unii oameni să aibă mai mult succes decât alţii în îndeplinirea dorinţelor lor?

Cei care au succes îşi transformă dorinţele în scopuri şi apoi îşi programează conştiinţa superioară cu instrucţiuni menite să determine atingerea acestor obiective.

Cei fără succes îşi transformă dorinţele în vise. Dacă îţi pui toate visele într-o mână şi o grămadă de gunoi în cealaltă, mâna cu gunoi se va umple mult mai repede. Cu alte cuvinte, simplul vis va produce o grămadă de gunoi, şi nu o serie de obiective atinse.

Avem cu toţii capacitatea de a duce la îndeplinire ceea ce ne propunem, dacă ştim cum să punem problema. Totul este să comunicăm eficient cu conştiinţa superioară, arătându-i exact ce aşteptăm de la mintea noastră.

Să nu credeţi că viaţa vă este condusă de capricii ale soartei asupra căreia nu aveţi nici un control. Vă creaţi propria soartă prin ceea ce faceţi, sau nu faceţi, cu propria conştiinţă paranormală.

Vă puteţi programa conştiinţa superioară cu balast şi veţi avea o viaţă ca atare. Puteţi refuza să vă programaţi conştiinţa superioară, şi atunci alţii o vor programa în locul dvs., oferindu-vă astfel o viaţă care nu vă aparţine, ea fiind, mai degrabă, viaţa unei păpuşi care dansează după cum îi cântă alţii. Sau puteţi hotărî să vă asumaţi responsabilitatea şi să vă programaţi conştiinţa parapsihologică într-o manieră constructivă, pentru a dobândi, pe cât posibil, propriul succes şi propria fericire. Alegerea vă aparţine şi soarta vă este în propriile mâini.

Pentru ca să puteţi alege succesul şi fericirea în locul grămezii de gunoi, vă voi arăta acum o metodă simplă, eficientă şi oarecum neobişnuită de a vă programa conştiinţa superioară în scopuri benefice.

Am numit-o „Metoda cupei cu obiective parapsihologice”.

Cazul 13
Conceptul de „cupă cu obiective”

La începutul anilor '70 am luat o cupă dintr-un set vechi pe care nu-l mai foloseam şi am etichetat-o „Cupa cu obiective parapsihologice a lui Bill Hewitt”. Am aşezat cupa în sertarul de sus al noptierei de lângă patul meu.

De câte ori aveam un obiectiv de îndeplinit îl scriam pe o bucăţică de hârtie şi adăugam data. Stând în pat înainte de a stinge lumina pentru a mă culca, citeam obiectivul şi îmi spuneam în minte că ceea ce scrisesem pe hârtie era ceea ce doream să realizez cu ajutorul conştiinţei mele paranormale. Apoi împătuream hârtia, o puneam în cupă şi închideam sertarul.

În timp ce adormeam, îmi recapitulam obiectivul pentru a mi-l fixa în minte. Primul obiectiv pe care l-am pus în cupă a fost: „Vreau să-mi dezvolt capacităţile paranormale înnăscute.” în câteva săptămâni, umplusem cupa cu foarte multe obiective, dintre care unele nu erau foarte importante. Din cauza numărului mare de obiective, le uitasem pe cele mai multe dintre ele, iar atenţia mi se disipase. Era evident că aveam nevoie de o metodă mai bună.

Conştiinţa mea parapsihologică începuse să se dezvolte şi să mă îndrepte spre drumul cel bun.

Urmând indicaţiile propriei mele conştiinţe parapsihologice, am luat toate hârtiuţele cu obiective şi le-am înlocuit cu una singură pe care am scris un singur obiectiv. Acesta era: „Vreau să găsesc o metodă eficientă cu ajutorul căreia să-mi pot fixa nişte obiective semnificative, progra-mându-mi conştiinţa superioară, astfel ca ea să-mi permită să rămân concentrat pentru a avea succes.” La numai două zile după aceea, ideea mi-a străfulgerat prin minte ca un arc electric, chiar când eram gata să adorm. Am pus-o imediat în practică, şi de atunci am folosit-o întotdeauna cu succes. Aş putea spune că este vorba de un concept, pe care încă îl mai numesc „cupa cu obiective parapsihologice”, chiar dacă nu mai are nimic de-a face cu obiectivele scrise pe bucăţi de hârtie şi puse într-un vas de porţelan. Iată metoda pe care v-o ofer ca mecanism de programare a obiectivelor parapsihologice în conştiinţa dvs. superioară.

Mai întâi am luat o foaie de hârtie şi am desenat un cerc cât am putut de mare. L-am împărţit în opt secţiuni, ca pe o pizza, după cum puteţi vedea în fig. 1.

Figura cuprinde astfel opt tipuri de obiective, câte unul pentru fiecare secţiune. Acestea nu sunt neapărat obiectivele mele, ci doar nişte exemple pentru a putea ilustra conceptul de „cupă cu obiective”. Vă voi spune pe scurt cum să vă programaţi mintea folosindu-vă de ea. Pentru moment, consideraţi fig. l ca fiind un fel de mecanism prin care puteţi comunica mai eficient cu conştiinţa dvs. superioară.

Doresc să găsesc un

„Cupa cu obiective” are câteva elemente caracteristice. Deasupra trebuie să scrieţi numele dvs. şi data la care aţi creat-o. Observaţi că mai trebuie scris: „De la Sursa Infinită” şi „Care nu face rău nimănui”, două afirmaţii care sunt extrem de importante.

Expresia „care nu face rău nimănui” relevă faptul că nu doriţi ca prin realizarea obiectivelor dvs. să faceţi rău altcuiva, pentru că aceasta ar însemna atragerea unei karme negative nedorite. Vă voi da un exemplu pentru a ilustra această situaţie.

De la Sursa Infinită
Care nu face rău nimănui

Cupa cu obiective a lui... (Numele dumneavoastră) (Data)

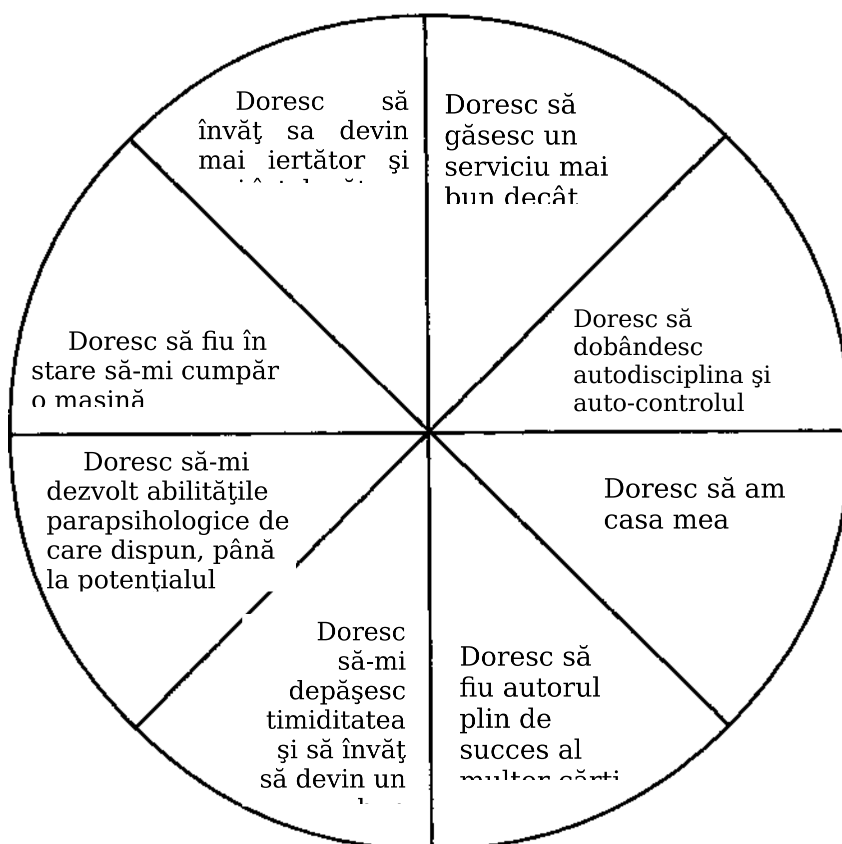

Fig. 1 Model de „cupă cu obiective parapsihologice”

Cazul 14
Un obiectiv greşit ales

In urmă cu câţiva ani, un tânăr a ajuns din cauza jocurilor de noroc să datoreze unor răufăcători suma de zece mii de dolari. Neputând plăti datoria, aceştia i-au fixat un termen limită, urmând ca în caz contrar să-l ucidă.

În disperarea sa, tânărul s-a rugat zi şi noapte. El a meditat invocând

Doresc să
fiu autorul
plin de

conştiinţa superioară. Până la urmă totul se reducea la „Am nevoie de zece mii de dolari înainte de termen. Te rog, ajută-mă să-i găsesc.” Atât. A repetat această cerere cu voce tare sau mental de sute de ori, programându-şi mintea pentru atingerea acestui unic obiectiv, adică obţinerea rapidă a celor zece mii de dolari. După câteva zile, şi-a atins scopul. A fost implicat într-un accident de circulaţie şi şi-a pierdut un braţ şi un picior. Asigurarea i-a plătit câte cinci mii de dolari pentru fiecare membru pierdut. A avut cei zece mii de dolari, dar a plătit foarte scump. Ar fi trebuit ca alături de obiectivul propus să fi adăugat „şi să nu facă rău nimănui”. Morala este: Fiţi atent cu ceea ce cereţi, deoarece este foarte posibil să obţineţi. Fiţi deştept, adăugaţi întotdeauna clauza „să nu facă rău nimănui”.

Expresia „de la Sursa Infinită” implică recunoaşterea existenţei unei puteri inteligente care este superioară dvs. ca individ şi în faţa căreia vă prosternaţi atunci când cereţi ajutor pentru atingerea unui obiectiv.

„Cupa” dvs. cu obiective poate conţine atât imagini cât şi cuvinte, în fig. l, de exemplu, aţi putea include o imagine cu tipul de casă sau maşină la care râvniţi. „Cupa” poate conţine fie numai imagini, fie numai cuvinte, fie o combinaţie de schiţe desenate de mână, imagini şi cuvinte. Comunicaţi obiectivele dvs. conştiinţei superioare în acel mod pe care îl consideraţi dvs. ca fiind mai eficient. Deseori o combinaţie între imagine şi cuvinte vă poate ajuta să vă concentraţi mai puternic asupra obiectivului. Recomand folosirea imaginilor cât mai mult cu putinţă.

Cupa nu trebuie neapărat să se împartă în opt secţiuni, ca în fig. 1. Puteţi avea un cerc în care să fie înscris un singur obiectiv sau două. Puteţi împărţi cercul în oricâte secţiuni doriţi, dar nu este nevoie să le completaţi pe toate de la început, unele obiective pot fi adăugate mai târziu.

Mai întâi, gândiţi-vă bine la obiectivul sau obiectivele pe care doriţi să le atingeţi. Ele pot fi obiective pe termen lung sau pe termen scurt. Cel mai important lucru este ca, în sinea dvs., să doriţi cu adevărat şi să fiţi convins de faptul că ceea ce doriţi vă este de folos şi nu face rău nimănui, încercaţi să nu fiţi trivial sau frivol în sinea dvs.

Exerciţiul 18
Crearea „cupei cu obiective”

- După ce v-aţi decis care vă sunt obiectivele, desenaţi o diagramă asemănătoare cu cea din fig. 1. Dacă puteţi găsi o imagine potrivită sau dacă puteţi desena una pentru a vă ilustra obiectivul, puneţi-o într-una dintre secţiuni împreună cu câteva cuvinte care să definească exact ceea ce doriţi. Fiţi cât mai explicit posibil.

- După ce aţi completat o secţiune, citiţi-o de câteva ori. Fixaţi-vă obiectivul în minte.
- Închideţi ochii, treceţi la nivelul parapsihologic de bază şi vizualizaţi obiectivul.
- Rostiţi cu voce tare ceea ce vă doriţi. De exemplu, „Vreau să devin managerul departamentului în care lucrez” sau „Vreau un Jeep Cherokee nou”.
- Deschideţi ochii şi completaţi următorul sector de cerc, folosind acelaşi procedeu ca mai sus.
- Repetaţi pentru fiecare secţiune paşii deja cunoscuţi, până când epuizaţi obiectivele.
- După ce aţi scris toate obiectivele, recitiţi întreg conţinutul diagramei cu voce tare, începând cu titlul, data, „Sursa Infinită”, „Care nu face rău...” şi continuând cu fiecare obiectiv în parte. Faceţi o scurtă pauză pentru a reflecta asupra fiecărui obiectiv, înainte de a trece la următorul.
- După ce aţi revăzut întreaga „cupă cu obiective”, închideţi ochii, induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază şi spuneţi cu voce tare: „Obiectivele din cupa mea reprezintă ceea ce eu îmi doresc şi îi cer conştiinţei superioare să le transforme în realitate.”
- Puneţi „cupa cu obiective” într-un loc sigur, cum ar fi un sertar personal.
- In primele treizeci de zile după ce aţi creat schema, revedeţi-o cel puţin o dată pe zi după tipicul descris mai sus, cu excepţia faptului că vă puteţi induce nivelul parapsihologic de bază şi dacă staţi cu ochii deschişi, (aşa cum aţi învăţat în exerciţiul 10).

Notă. Puteţi revedea cupa de câte ori doriţi, dar, în decursul următorului an, faceţi acest lucru cel puţin o dată pe lună.

- După primele 12 luni aveţi grijă să recitiţi „cupa cu obiective” cel puţin de două ori pe an. Cu cât revedeţi de mai multe ori, cu atât mai puternică va fi programarea conştiinţei superioare.

Veţi descoperi cum conştiinţa dvs. paranormală începe să vă îndrume în anumite direcţii care vă vor permite să vă atingeţi obiectivele. Uneori această conştiinţă va fi atât de subtilă încât veţi remarca ceea ce a făcut numai după ce v-aţi atins obiectivul, în alte cazuri, aceste îndrumări vor fi tot atât de evidente ca bubuitura unui tunet. Nu vă faceţi griji despre cum vă va îndruma conştiinţa dvs. parapsihologică. Fiţi doar bucuros că lucrurile merg aşa cum trebuie.

Atunci când constataţi că aţi atins un obiectiv, alături orice alt comentariu, scrieţi în secţiunea cu obiectivul în cauză „mulţumesc”. Vă recomand să notaţi şi data însemnării, pentru a avea un element de referinţă.

Uneori s-ar putea să vă răzgândiţi în ceea ce priveşte un obiectiv. Nu este nici o problemă, în acest caz scrieţi „ANULAT” în zona respectivă şi întipăriţi-vă acest lucru în minte aşa cum v-am arătat anterior. De asemenea, aţi putea scrie data şi motivul anulării.

Atenţie, dacă descoperiţi că vă anulaţi destul de des obiectivele, atunci este un semn că s-ar putea să nu le fi dat suficientă atenţie înainte de a le înscrie în „cupă”. De asemenea, pentru conştiinţa parapsihologică, o astfel de atitudine ar putea avea semnificaţia că nu e cazul să fiţi luat prea în serios, deoarece vă răzgândiţi uşor. într-o astfel de situaţie, se poate întâmpla ca aceasta să se blocheze şi să nu mai răspundă nici unei solicitări. Este un lucru serios, pe care vă rog să-l trataţi ca atare. Anulările sau modificările sporadice nu vor crea nici o problemă. Puteţi să modificaţi orice obiectiv doriţi. De exemplu, aţi vrea să înlocuiţi „a absolvi facultatea” cu „a absolvi şcoala tehnică de proiectare”. Pentru asta este suficient să corectaţi însemnarea şi s-o fixaţi astfel în minte,

urmând procedura explicată mai sus.

Puteţi adăuga noi obiective, oricând doriţi. Folosiţi o diagramă suplimentară a „cupei” iniţiale, dacă aveţi nevoie de mai mult spaţiu. Eu nu îmi notez mai mult de opt obiective o dată, şi fac o nouă „cupă” numai atunci când unul dintre obiective a fost deja atins. Aceasta este opţiunea mea personală, dvs. puteţi face cum credeţi de cuviinţă. Este „cupa”dvs., aşa că vă puteţi alege regulile care vi se potrivesc cel mai bine.

Cazul 15
Unul dintre obiectivele mele

Într-o „cupă cu obiective” pe care am făcut-o la începutul anilor '70, am pus o schiţă reprezentând câteva cărţi. Pe cărţi era scris numele meu, dar nu şi titlurile. Am scris: „Vreau să devin un scriitor profesionist şi de succes.” Pe atunci nu scrisesem încă nici o carte şi nici nu aveam vreo idee pentru a începe să scriu vreuna.

După câteva luni s-a întâmplat ceva neaşteptat, care mi-a schimbat cursul vieţii. Au fost de fapt mai multe întâmplări care s-au întins pe o perioadă de câţiva ani şi care m-au făcut să scriu o carte al cărui titlu la început a fost Drumul către succes visând cu ochii deschişi (“ulterior intitulata Hipnoza). Astăzi am deja şase cărţi de succes editate (punând-o la socoteală şi pe aceasta), plus câteva broşuri şi continuu să scriu. Tot ce am făcut a fost să urmez cu exactitate metoda „cupei” parapsihologice descrise în acest capitol.

Rezultatele acestei metode nu se obţin cât ai bate din palme. Pentru a deveni scriitor a trebuit să învăţ să scriu. A trebuit să studiez, să mă pregătesc. Toate aceste lucruri făceau parte din ceea ce îmi dicta conştiinţa mea parapsihologică pentru a mă direcţiona. Rareori se întâmplă să obţii ceva pe gratis.

Dacă vreţi să câştigaţi la jocuri mecanice, va trebui mai întâi să investiţi câteva monede. Să nu vă aşteptaţi ca obiectivul să fie atins fără nici un pic de efort din partea dvs. Vă puteţi aştepta ca ceea ce aţi creat, „cupa” dvs. cu obiective (conştiinţa superioară sau parapsihologică) să vă îndrume să recurgeţi la acţiuni al căror rezultat va fi atingerea obiectivului dvs. Nu vă aşteptaţi la chilipiruri, iar dacă obţineţi cumva unul, mulţumiţi şi consideraţi-vă privilegiat, deoarece astfel de ocazii sunt rare.

Cazul 16
Obiectivul parapsihologic al lui Thomas Edison

Thomas Edison a avut un obiectiv, acela de a crea un bec electric pentru iluminat. Acest obiectiv era prezent în mintea sa în permanenţă. Conştiinţa sa parapsihologică l-a îndrumat să efectueze peste nouă mii de experimente înainte de a găsi ceea ce avea să funcţioneze: un filament de wolfram încapsulat într-un recipient vidat, din sticlă. Edison a adus lumina în întreaga lume.

Probabil că nu va fi nevoie să treceţi prin nouă mii de încercări înainte de a vă atinge scopul, dar va trebui să aveţi bine fixat în minte ceea ce vă doriţi şi să urmaţi direcţiile dictate de conştiinţa dvs. parapsihologică.

Iată cum procedez eu şi cum veţi dori probabil să încercaţi şi dvs. Cheltuiesc ceva bani pentru a face o fotocopie micşorată a „cupei mele cu obiective”. Copia este cam cu 25% mai mică decât originalul. Scrisul este încă perfect inteligibil, iar ea este suficient de mică pentru a putea fi împăturită şi purtată cu uşurinţă în portofel sau în geantă. Astfel, am copia tot timpul cu mine pentru a o putea revedea oricând.

De exemplu, când sunt în sala de aşteptare (la doctor, dentist etc.) scot versiunea micşorată a „cupei” mele cu obiective şi o recitesc, făcând astfel mai puternică programarea mea parapsihologică. Deoarece călătoresc mult, îmi recitesc micile „cupe cu obiective” în avion sau în camera de hotel. Dacă doriţi să aveţi succes, folosiţi fiecare ocazie de a vă programa conştiinţa parapsihologică pentru obiectivele dorite. Conceptul de „cupă cu obiective” funcţionează şi vă poate scoate din multe încurcături.

CAPITOLUL 10

Clarviziunea

În aproape toate activităţile parapsihologice este implicată clarviziunea.

Clarviziunea este acea capacitate de a percepe care depăşeşte nivelul normal al simţurilor omului, intuiţie ieşită din comun.

A profeţi - a prevedea viitorul, a prezice. Este într-adevăr un atribut al clarviziunii şi este tratat ca atare în acest capitol.

Clarviziunea, în forma sa elementară, este un puternic „sentiment” că un anumit lucru urmează sau nu să se întâmple. Este posibil ca această capacitate înnăscută a oamenilor să le fî permis iniţial supravieţuirea şi apoi prosperitatea. Pe măsură ce oamenii au progresat, au învăţat să vorbească, să scrie şi să deseneze, au devenit tot mai puţin dependenţi de această capacitate a lor şi tot mai dependenţi de noile forme de comunicare.

În ziua de azi, mijloacele de comunicare sunt atât de sofisticate, iar convenţiile şi practicile noastre sociale atât de stilizate, încât puţini oameni mai dau atenţie acestui dar natural care este clarviziunea. Suntem convinşi că numai o minoritate privilegiată poate prevedea evenimentele. Adevărul este că suntem cu toţii înzestraţi cu această capacitate, dar ea este bine ascunsă deoarece nu am dorit să o folosim, fiindu-ne teamă de ridicol, sau din ignoranţă.

Avem cu toţii presentimente din când în când, iar presentimentele sunt un fel de vârf de aisberg, sunt o reîntoarcere la origini. Şi totuşi majoritatea oamenilor le ignoră. De fiecare dat când ignoraţi un presentiment este ca şi cum aţi spune conştiinţei superioare: „Nu doresc să fiu un clarvăzător.” Până la urmă îngropaţi această calitate atât de adânc, încât ar fi foarte dificil să o regăsiţi.

Personal, sunt de părere că această capacitate paranormală - clarviziunea - este nu numai una dintre cele mai importante, dar şi una dintre capacităţile cel mai des întâlnite la oameni.

Iată un caz de clarviziune şi profeţie.

Cazul 17
Locomotiva

Nu toate experienţele paranormale sunt profunde. Multe se prezintă doar ca o senzaţie mai puternică sau ca un presentiment în legătură cu un anumit lucru.

În 1964, locuiam împreună cu soţia şi cei trei copii ai noştri într-un orăşel din statul New York unde exista o organizaţie a veteranilor deosebit de activă.

Activităţile orăşelului se concentrau în jurul ei. Organizaţia cumpărase o locomotivă veche cu aburi şi o restaurase pentru a fi folosită cu ocazia paradelor. I-au pus un motor pe benzină, au echipat-o cu cauciucuri de camion de mare tonaj, iar în locul unde se depozitau cărbunii au montat scaune pentru pasageri. Cel care conducea locomotiva transformată (îl voi numi Nelson) era un prieten de-al nostru.

Într-o zi, Nelson a oprit locomotiva în faţa casei noastre. Era împreună cu soţia sa şi încă un cuplu pe care îl cunoscuserăm întâmplător. Ne-a invitat la o plimbare de agrement. Soţia mea şi copiii au fost entuziasmaţi când i-am ajutat să se urce.

Chiar în momentul în care am dat să mă urc în cabină, un puternic sentiment de teamă a pus stăpânire pe mine. Am ştiut că urma să se întâmple un accident.

Am coborât imediat, dar soţia şi copiii au refuzat să se dea jos. Au râs de mine că nu ştiu să mă distrez şi au plecat numai ei.

Până când mi-am scos maşina din garaj, locomotiva dispăruse deja după un deal. Am pornit în urmărirea lor. La prima curbă după ce am trecut culmea dealului i-am ajuns din urmă. Locomotiva ajunsese într-un şanţ, după ce dărâmase un stâlp de telefon. Femeia care stătea alături de soţia mea era rănită la cap şi sângera puternic. Se pare că a fost lovită de o bucată din stâlpul de telefon distrus. Din fericire, nimeni altcineva nu fusese rănit.

Am luat femeia în îngrijirea mea şi i-am transportat pe toţi ceilalţi la ea acasă pentru o mică petrecere improvizată. S-a dovedit că rănile nu erau serioase, aşa că şi gazda s-a putut bucura de petrecere. Una peste alta, nu au fost probleme grave.

Atunci de ce primisem acel avertisment de natură parapsihologică? Bănuiesc că în acel mod am fost protejat. După toate probabilităţile, dacă m-aş fi suit în locomotivă, aş fi stat lângă soţia mea, pe locul femeii rănite. Se poate deduce de aici că eu aş fi fost cel rănit.

Gândindu-mă retrospectiv, pot număra zeci de ocazii în care am fost protejat prin intermediul unei experienţe paranormale sau printr-un concurs de împrejurări, dar nu vi le voi prezenta pe toate. Acest incident ilustrează foarte bine acel tip de experienţă paranormală prin intermediul căreia primiţi o mână de în ajutor. Conştiinţa superioară pare să aibă foarte mare grijă de mine. Va avea grijă şi de dvs. dacă îi veţi permite.

Multe dintre cazurile prezentate în această carte conţin elemente de clarviziune. Dacă vreţi să practicaţi terapia parapsihologică, aveţi mai multe şanse dacă sunteţi clarvăzător, iar telepatia merge mână în mână cu clarviziunea. Uneori este destul de greu de delimitat clarviziunea de telepatie.

Există un lucru pe care va trebui să îl faceţi continuu dacă vreţi să fiţi un clarvăzător de excepţie. Acordaţi atenţie tuturor senzaţiilor şi presentimentelor dvs. De fiecare dată să spuneţi în sinea dvs.: „Vreau să fiu clarvăzător.”

Un mod plăcut de a vă dezvolta capacitatea de clarvăzător este acela de a învăţa să citiţi în frunzele de ceai. Este simplu şi foarte distractiv. Eu aşa am început. Pe vremea când eram copil, mama mea, care era un medium înzestrat, citea în frunze de ceai pentru întreg oraşul. Ea m-a învăţat şi pe mine pe când aveam în jur de unsprezece ani. Cititul în frunzele de ceai vă va ajuta să aduceţi la lumină şi să dezvoltaţi capacităţile dvs. de clarvăzător. O dată ce v-aţi dezvoltat aceste capacităţi, folosindu-vă de tehnicile descrise în cartea de faţă, va fi suficient să vă relaxaţi şi să vă concentraţi asupra dorinţei de a obţine informaţii, pentru ca acestea să vă parvină. Cunoştinţele se vor revărsa pur şi simplu în mintea dvs. şi veţi avea o mulţime de previziuni.

Există şi un revers al medaliei în ceea ce priveşte clarviziunea şi aş vrea să vă atenţionez în această privinţă, pentru a putea să faceţi faţă. Inconvenientul este că veţi începe să ştiţi mai mult decât aţi vrea să ştiţi.

Acest lucru mi s-a întâmplat mie o bună bucată de timp, prin anii '70. Lucram ca parapsiholog profesionist şi devenisem atât de pătrunzător încât începusem să aflu diverse lucruri despre oameni, lucruri pe care nu aveam dreptul să le ştiu şi nici nu voiam să le ştiu. Era într-adevăr o povară apăsătoare.

M-am hotărât să folosesc tehnicile de autohipnoză pentru a-mi reprograma mintea aşa încât clarviziunea mea să funcţioneze numai dacă era nevoie ca eu să ştiu ceva. Astfel, dacă cineva mă întreba ce s-a întâmplat cu câinele pe care îl pierduse, urma să percep numai informaţiile necesare pentru a răspunde la întrebare, neaflând automat şi diverse amănunte privitoare la viaţa sexuală a persoanei respective sau faptul că aceasta ar fura de la patron.

Probabil că dvs. nu v-aţi simţi împovărat să cunoaşteţi astfel de lucruri, dar pe mine mă deranja. După ce m-am reprogramat, m-am simţit mult mai bine atunci când apelam la clarviziune.

Pe această cale a clarviziunii, mi se întâmplă tot timpul să obţin în mod spontan informaţii care îmi sunt de folos. Iată câteva întâmplări petrecute recent.

1. Un mecanic auto a încercat să mă înşele spunându-mi că aveam nevoie de un alternator nou pentru maşina mea. A mai spus că ar putea să mi-l înlocuiască pentru 160 de dolari. „Nu, minte!” am fost avertizat de intuiţia mea. I-am spus pur şi simplu „Mă mai gândesc.” M-am dus apoi la un alt service, unde mi s-a spus că nu era nici o problemă cu alternatorul, dar că cineva îmi deconectase regulatorul de tensiune, ceea ce dădea impresia că alternatorul este defect. Dădusem ascultare intuiţiei mele şi am economisit astfel 160 de dolari.
2. În timp ce vizitam o companie cu care aveam relaţii în domeniul financiar, am cunoscut întregul personal. Directorul de vânzări şi un alt membru al conducerii mi-au inspirat un puternic sentiment de neîncredere în momentul în care am dat mâna cu ei. Am ştiut instantaneu că erau incompetenţi şi că aduceau daune companiei. Nu aveam nici o dovadă, beneficiam doar de o puternică percepţie clarvăzătoare. Eram convins că aveam dreptate, dar trebuia, cu siguranţă, să păstrez numai pentru mine ceea ce aflasem. Tot ce puteam face era să fiu cât se poate de precaut în relaţia mea cu ei. N-a trecut mult până când şi compania a sesizat problema cu cei doi şi s-a procedat la îndepărtarea acestora. Din nefericire, înainte de a fi descoperiţi, au apucat să aducă companiei serioase daune materiale.
3. Intr-o zi, intuiţia m-a îndreptat către un anume comerciant pentru a cumpăra o maşină nouă la un preţ extrem de avantajos. Am econo misit astfel 7000 de dolari. După două săptămâni, comerciantul respectiv a închis firma pentru totdeauna.

Mi se întâmplă atât de frecvent să fiu în locul potrivit la timpul potrivit, încât accept acest lucru ca pe ceva normal. Percep lucruri pe care nu le-aş putea cunoaşte pe căile obişnuite. Aceasta se numeşte clarviziune.

Iată patru exerciţii pentru a vă testa şi îmbunătăţi propriile dvs. facultăţi de clarviziune şi profetice. Ele probează capacităţile dvs. La momentul efectuării exerciţiilor, aşa că aşteptaţi-vă ca rezultatele să difere de la o dată la alta. De fiecare dată când le efectuaţi, aceste exerciţii vă dezvoltă şi celelalte capacităţi paranormale.

Exerciţiul 19
Divinaţia cu ajutorul dicţionarului

- Luaţi un dicţionar şi ţineţi-l în poală sau pe o masă în faţa dvs.
- Închideţi ochii şi induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Stând tot cu ochii închişi, puneţi cu voce tare orice întrebare la care doriţi să aveţi un răspuns.
- Apoi, tot cu ochii închişi, răsfoiţi dicţionarul până când simţiţi că aţi ajuns acolo unde s-ar găsi răspunsul pe care îl căutaţi. S-ar putea să fie nevoie să-l răsfoiţi de la cap la coadă şi înapoi de câteva ori înainte de a simţi că aţi ajuns acolo unde poate fi găsit răspunsul la întrebarea dvs.
- În momentul în care simţiţi că aţi ajuns la locul potrivit, opriţi-vă din răsfoit şi puneţi vârful degetului undeva pe una dintre cele două pagini la care aţi deschis. Alegeţi locul ce vi se pare a fi cel mai potrivit.
- Cu degetul pe locul ales, deschideţi ochii şi citiţi definiţiile cuvântului indicat de degetul dvs. Undeva, în context, veţi găsi răspunsul, sau cheia către un răspuns, la întrebarea pe care aţi pus-o.

Iată un exemplu a ceea ce s-ar putea întâmpla. Să presupunem că aţi întrebat: „Care ar putea fi viitorul meu ca scriitor?” Răsfoiţi dicţionarul şi puneţi degetul. Când deschideţi ochii, degetul dvs. se află pe definiţia cuvântului „mărunţiş”. Una dintre definiţiile acestui cuvânt este „mică sumă de bani”. Astfel, este clar că răspunsul constă în aceea că veţi câştiga foarte puţin din scris dacă aţi alege să fiţi scriitor.

Încercaţi divinaţia cu dicţionarul de câteva ori. Este un bun exerciţiu parapsihologic prin care puteţi obţine informaţii valoroase.

Vă recomand să ţineţi un jurnal cu toate întrebările şi cu răspunsurile obţinute din dicţionar, el fiind un element de referinţă pe măsură ce evoluaţi. Un alt motiv ca să procedaţi astfel este acela că s-ar putea să nu înţelegeţi întotdeauna răspunsul din dicţionar, dar pe măsură ce apar alte evenimente aţi putea vedea cât de precis a fost el de fapt. Un astfel de jurnal ar putea fi un bun instrument parapsihologic.

Exerciţiul 20
Divinaţia cu ajutorul pendulului

Etapa pregătitoare

- Construiţi-vă un pendul. Folosiţi un fir de aţă sau o coardă uşoară şi lungă de vreo 25 cm. Legaţi la un capăt o greutate mică - o piuliţă sau un şurub metalic s-ar potrivi perfect. Aveţi nevoie de o greutate pentru ca ea să oscileze, dar nu este nevoie de ceva prea greu.
- Desenaţi apoi o diagramă (ca în fig. 2) pe o foaie de hârtie.
- Puneţi hârtia pe masă şi ţineţi pendulul suspendat astfel încât el să se afle chiar deasupra intersecţiei celor două linii, dar fără a atinge foaia de hârtie.
- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază, stând cu ochii deschişi.
- Determinaţi pendulul să oscileze în direcţia „DA”.

DA

Fig. 2 Diagrama pendulului

- Spuneţi cu voce tare „Aceasta este direcţia în care doresc ca pendulul să oscileze atunci când răspunsul corect la întrebarea pusă este «da».”
- Apoi faceţi astfel ca pendulul să oscileze în direcţia „NU”.
- Spuneţi cu voce tare: „Aceasta este direcţia în care doresc ca pendulul să oscileze atunci când răspunsul corect la o întrebare este «nu».”

Exerciţiul de divinaţie

- Faceţi astfel ca pendulul să stea nemişcat. Ţineţi de capătul aţei fără a mişca mâna.

Puneţi o întrebare al cărui răspuns ar putea fi „da” sau „nu”. Continuaţi să ţineţi aţa fără să o mişcaţi, în curând pendulul va începe să oscileze de unul singur, fără ca dvs. să fi mişcat mâna.

- Dacă pendulul oscilează pe direcţia „da”, răspunsul la întrebare va fi afirmativ. Dacă oscilează pe direcţia „nu”, evident, răspunsul este negativ.
- Dacă pendulul descrie nişte cercuri, aceasta se datorează fîe conştiinţei cosmice care în mod deliberat vă ascunde răspunsul la întrebare, fie faptului că aţi pus o întrebare prea complexă la care nu se poate răspunde printr-un simplu răspuns afirmativ sau negativ.

De exemplu, dacă aţi întrebat „Aş avea o carieră strălucită dacă aş accepta slujba oferită de Apex Corp?”, aţi putea obţine un răspuns tranşant, afirmativ sau negativ.

Oricum, dacă aţi întreba ceva de genul „Să accept oferta de Apex temporar până îmi găsesc ceva mai bun sau să rămân acolo unde lucrez acum?”, pendulul ar oscila circular deoarece la această întrebare nu vă poate răspunde prin „da” sau „nu”.

Divinaţia cu pendulul este distractivă, iar ceea veţi afla astfel vă va uimi. Conştiinţa dvs. parapsihologică este în acţiune în timpul unui astfel de exerciţiu de divinaţie.

Aţi putea ţine un jurnal cu întrebările puse, răspunsurile primite şi data corespunzătoare, pentru a observa apoi evoluţia evenimentelor vieţii dvs.

Exerciţiul 21

Divinaţia cu ajutorul culorilor cărţilor de joc

Etapa pregătitoare

- Faceţi rost de un set obişnuit de cărţi de joc. Fiecare set are douăzeci şi şase de cărţi roşii şi douăzeci şi şase de cărţi negre.
- Amestecaţi tot pachetul şi puneţi-l pe masă cu faţa în jos.

Exerciţiul bazat pe culorile cărţilor de joc

- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază, stând cu ochii deschişi.
- Notaţi pe o foaie de hârtie culoarea pe care credeţi că o are prima carte (roşu sau negru), întoarceţi apoi cartea şi vedeţi dacă aveţi dreptate. Notaţi pe o foaie de hârtie de fiecare dată când aveţi dreptate.

Parcurgeţi în felul acesta întregul pachet de cărţi, apoi faceţi bilanţul ca să vedeţi de câte ori aţi precizat corect culoarea.

Dacă aveţi mai mult de douăzeci şi şase de răspunsuri corecte, daţi dovadă de unele însuşiri paranormale. Cu cât numărul răspunsurilor corecte este mai

mare, cu atât sensibilitatea parapsihologică înseamnă că este mai mare.

Vă recomand să faceţi acest exerciţiu de patru ori consecutiv, pentru a obţine o imagine cât mai exactă a calităţilor dvs. parapsihologice.

In mod normal, când fac acest exerciţiu pentru prima dată, reuşesc să indic culoarea corectă pentru douăzeci şi opt de cărţi, a doua oară cam pentru treizeci şi cinci, a treia oară pentru treizeci şi opt, iar a patra oară doar pentru optsprezece deoarece mintea mea începe să se plictisească.

Exerciţiul 22
Divinaţia cu ajutorul simbolurilor cărţilor de joc

Etapa pregătitoare

- Folosind un pachet de cărţi de joc obişnuit, cu cincizeci şi două de cărţi, veţi stabili simbolurile cărţilor cu ajutorul simţului dvs. parapsihologic. Există câte treisprezece cărţi pentru fiecare dintre cele patru simboluri: cupă, pică, caro şi treflă.
- Amestecaţi cărţile şi puneţi-le cu faţa în jos pe o masă.

Exerciţiul bazat pe simbolurile cărţilor de joc

- Induceţi-vă nivelul parapsihologică de bază, stând cu ochii deschişi.

Scrieţi pe o foaie de hârtie simbolul pe care credeţi că îl are prima carte.

- Întoarceţi cartea şi puneţi-o alături, consemnând un răspuns corect sau incorect, după cum este cazul.

Parcurgeţi întregul pachet de cărţi, notându-vă pentru fiecare carte ce fel de răspuns aţi dat.

La sfârşit, număraţi răspunsurile corecte. Dacă aveţi mai mult de treisprezece, înseamnă că daţi dovadă de un simţ parapsihologic bine dezvoltat.

Vă recomand să faceţi acest exerciţiu de cel puţin patru ori la rând, pentru a stabili adevăratul nivel al funcţionării acestui simţ.

CAPITOLUL 11
Telepatia

Telepatia este o formă de comunicare extrasenzorială, pri intermediul puterilor mistice.

Citirea mentală înseamnă detectarea gândurilor unei persoane cu ajutorul puterilor mistice. Citirea mentală este un aspect al telepatiei, şi în această carte va fi tratată ca atare.

Telepatia este actul de recepţionare sau de transmitere mentală a unor informaţii.

Telepatia poate fi spontană sau voită. Să zicem că partenerul dvs. de viaţă cade pe scări şi se loveşte atât de tare, încât nu se mai poate mişca, ceea ce îl face să ceară ajutor în gând sau cu voce tare. în timp ce sunteţi la birou, vă răsună în minte acea rugăminte. Vă daţi seama că s-a întâm- plat ceva, aşa încât fugiţi acasă şi puteţi să vă ajutaţi partenerul. Acesta este un exemplu de telepatie spontană. Cele două minţi au reuşit săi comunice într-un mod inexplicabil. Aceste lucruri se întâmplă zilnic pe faţa pământului.

Telepatia voită are loc atunci când o persoană transmite intenţionat mesaje mentale unei alte persoane.

Folosind un pachet de cărţi de joc, vă puteţi antrena mintea exersând telepatia voită împreună cu alte persoane.

Exerciţiul 23
Antrenarea capacităţilor telepatice

- În cadrul unei şedinţe de antrenare a capacităţilor telepatice, persoană (emiţătorul) primeşte o carte de joc şi se concentrează pentru a trimite mental acea imagine unei alte persoane (receptorul).
- Receptorul îşi notează informaţia pe care crede că a primit-o.
- Când pachetul de cărţi se termină, receptorul îşi compară însemnările cu cele ale emiţătorului pentru a determina exactitatea cu care imaginile au fost transmise de la unul la celălalt.
- Apoi cele două persoane inversează rolurile aşa încât fiecare să aibă posibilitatea şi de a emite, şi de a recepta.

După două sau trei parcurgeri ale întregului set de cărţi, se instalează plictiseala şi este bine să luaţi o pauză.

Unii oameni sunt mai buni emiţători decât receptori, iar alţii viceversa. Există şi oameni care sunt deopotrivă buni emiţători şi buni receptori.

Un astfel de antrenament poate avea loc şi la mare distanţă. De exemplu, puteţi să vă înţelegeţi cu un prieten ca să exersaţi împreună la o anumită oră, fiecare rămânând acasă la el, indiferent cât de departe v-aţi afla. Unul va transmite o imagine timp de cinci minute. Apoi celălalt va transmite, la rândul său, o imagine timp de cinci minute. După ce aţi procedat astfel, comparaţi-vă însemnările pentru a vedea cât de bine v-aţi descurcat. Dacă locuiţi în zone cu fus orar diferit, aveţi grijă să luaţi în calcul şi acest aspect atunci când stabiliţi ora exerciţiului.

Să presupunem că prietenul dvs. se concentrează pe imaginea unui cal maro, iar dvs. receptaţi imaginea unui animal mare de culoare maro, dar nimic mai mult. Consideraţi o astfel de situaţie ca pe un succes: aţi obţinut informaţii reale, chiar dacă n-aţi receptat totul. Practicând constant, vă veţi îmbunătăţi capacitatea de a sesiza mai multe detalii.

Puteţi inventa un număr infinit de exerciţii mentale care să vă ajute la dezvoltarea capacităţii telepatice. Folosiţi-vă imaginaţia.

Telepatia, ca şi clarviziunea, joacă un rol important în cele mai multe cazuri în care se desfăşoară o activitate paranormală, şi multe dintre studiile de caz din această carte conţin elemente de telepatie.

CAPITOLUL 12
Psihometria

Psihometria este în esenţă o formă de clarviziune ce se bazează pe simţul tactil. Cu alte cuvinte, ea este capacitatea de a primi informaţii prin atingerea fizică a unor obiecte.

Pentru a vă dezvolta această capacitate, alegeţi unul sau mai multe obiecte,

în timp ce le ţineţi în mână sau le atingeţi pe rând, pe fiecare, modificaţi-vă starea de conştiinţă până atingeţi nivelul parapsihologic de bază şi încercaţi să percepeţi informaţiile provenind de la acestea.

Psihometria este o capacitate extraordinară şi merită cu prisosinţă timpul consumat pentru a v-o cultiva.

Iată cum puteţi să vă antrenaţi simţurile psihometrice folosind un pachet de cărţi de joc.

Exerciţiul 24
Dezvoltarea capacităţii psihometrice

Acordarea

- Plasaţi setul de cărţi în faţa dvs. şi ridicaţi cartea de deasupra.
- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază, ţinând ochii deschişi.
- Priviţi cartea pentru a vedea ce culoare are. Pipăiţi cartea şi spuneţi ce culoare are, cu voce tare şi în gând.
- Închideţi ochii şi vizualizaţi culoarea respectivă în timp ce frecaţi cu degetele partea colorată a cărţii.
- Spuneţi-vă cu voce tare sau în gând: „Aşa se simte culoarea... (numiţi culoarea) şi o voi recunoaşte pe viitor ca fiind culoarea... (numiţi culoarea) de câte ori o voi simţi cu mâinile sau cu degetele."
- Parcurgeţi în acest fel toate cărţile de joc.
- În cazul unui pachet obişnuit, v-aţi armonizat deja cu roşu şi negru.
- Dacă aveţi un pachet de cărţi de joc cu puncte sau simboluri în mai multe culori, folosiţi acelaşi procedeu ca mai înainte. Avantajul unor astfel de cărţi este că ele vă permit să realizaţi un acordaj cu mai mult de două culori.
- Dacă vă doriţi să obţineţi un acordaj foarte fin, folosind un pachet de cărţi normal, veţi spune ceva de genul: „Aşa se simte dama de pică şi voi recunoaşte culoarea neagră, simbolul «pică» şi imaginea unei «dame» ori de câte ori le voi atinge pe viitor cu mâinile sau cu degetele." Parcurgeţi întregul pachet în acest fel.

Testarea

- Când sunteţi gata să vă testaţi, amestecaţi pachetul şi aşezaţi-l cu (aţa în jos.
- Trecând la nivelul parapsihologic de bază, având ochii deschişi, ridicaţi câte o carte, ţineţi-o în mână şi pipăiţi-o fără să vă uitaţi la ce este imprimat pe ea.
- Notaţi-vă impresia obţinută.
- Verificaţi ca să vedeţi dacă aţi avut dreptate.

Notaţi-vă cazurile în care senzaţia dvs. a fost corectă. Scorul final vă va arăta cât de bine aţi deprins această tehnică.

Aceste exerciţii de armonizare sunt utile, dar nu vă descurajaţi dacă obţineţi un scor mic. Un astfel de scor nu înseamnă că nu veţi fi niciodată bun la psihometrie. Eu mă descurc mult mai bine atunci când sunt pus în faţa unui caz real decât în timpul exerciţiilor care au ca scop armonizarea. Presupun că acest lucru se întâmplă pentru că mintea mea consideră cazul real ca fiind mult mai important decât exerciţiul şi, prin urmare, oferă date precise o perioadă mult mai mare de timp în astfel de situaţii.

După ce aţi încheiat exerciţiul de armonizare trebuie să începeţi să exersaţi cu obiecte reale. Puteţi încerca cu un obiect purtat sau mânuit mult de o persoană pe care o cunoaşteţi deja, de exemplu, ceasul de mână al mamei sau

briceagul tatălui dvs.

La început, veţi simţi anumite lucruri pe care le cunoaşteţi deja. Este bine, pentru că ştiţi că mama dvs. este bună şi iubitoare şi că, în plus, găteşte foarte bine, să vă gândiţi la aceste aspecte în timp ce îi ţineţi în mână ceasul. De fapt, nu faceţi altceva decât să asociaţi ceea ce ştiţi că este adevărat cu energiile subtile pe care le simţiţi prin degete şi mâini, sensibilizându-vă astfel percepţia paranormală.

Continuaţi să exersaţi în acest mod şi cu alte obiecte. Fiţi mereu atent pentru a obţine informaţii pe care nu le cunoşteaţi. Treptat, renunţaţi să mai studiaţi obiectele persoanelor pe care le cunoaşteţi, preferând să lucraţi cu obiecte ale unor persoane necunoscute.

Dacă găsiţi o monedă sau un alt obiect pe stradă, încercaţi să obţineţi informaţii de la el ţinându-l în mână. Vedeţi chiar ce puteţi „citi” - adică simţi - de la pereţii clădirilor sau de la mobilele aflate în interiorul lor.

Dacă aveţi şansa de a vizita o casă bântuită cu adevărat, nu daţi înapoi. Energiile pe care le puteţi obţine atingând pereţii pot fi remarcabile.

Secretul obţinerii unor bune rezultate în psihometrie este perseverenţa. Practica împreună cu capacităţile înnăscute conduc către succes.

În cazul relatat în continuare s-au folosit, pe lângă psihometrie, şi proiecţia mentală, telepatia, comunicarea cu o entitate probabilă şi încă alte câteva tehnici, îl relatez aici pentru că totuşi ilustrează psihometria foarte bine.

Cazul 18
Investigarea unei crime

Dau în mod deliberat referinţe vagi în legătură cu cei implicaţi. Nu ofer nume, nu precizez sexul sau vreo particularitate fizică şi nu mă refer la date, pentru a fi sigur că nimeni nu poate fi identificat. Intenţia mea este să-i protejez nedându-le ocazia să fie îngrijoraţi sau jenaţi. Faptele nu sunt însă câtuşi de puţin modificate.

Acest caz vă arată şi cum puteţi combina mai multe capacităţi paranormale pentru a rezolva o problemă practică.

Susţineam o serie de cursuri despre parapsihologic. La sfârşitul unei conferinţe, o persoană din public m-a abordat. M-a întrebat dacă puteam într-adevăr obţine informaţii atingând obiecte. I-am spus că avusesem un oarecare succes cu psihometria, dar nu o practicasem prea mult.

A audiat şi cursul din seara următoare, apoi m-a abordat din nou.

„Soţul meu este criminalist şi se ocupă de investigarea unei crime brutale” - mi-a spus ea. „Poliţia a reţinut presupusul făptaş, sub acuzaţia de posedare ilegală de armă, dar, fără dovezi materiale care să susţină acuzaţia de crimă, vor trebui să îl elibereze în următoarele 48 de ore. Soţul meu ştie că persoana respectivă va dispărea imediat dacă va fi eliberată. Iar dacă se întâmplă acest lucru, nu se va putea face niciodată dreptate.”

S-a oprit pentru a căuta prin geantă şi, scoţând o hartă, a despăturit-o.

„I-am spus soţului meu despre dumneavoastră”, a continuat, „îi este permis să folosească orice metodă îi este la îndemână.”

„Cum vă pot ajuta?”

„Soţul meu a marcat pe hartă locul unde a fost găsit cadavrul. Puteţi folosi psihometria pentru a afla informaţii în legătură cu criminalul?”

„Nu ştiu, dar voi face tot ce pot. Totuşi nu vă pot promite nimic.”

Şi stând chiar acolo, pe loc, mi-am aşezat degetul arătător de la mâna dreaptă pe semnul de pe hartă. Am închis ochii şi mi-am indus nivelul

parapsihologic de bază. încet, mi-am mişcat degetul de jur împrejurul punctului. Nu s-a întâmplat nimic timp de aproape un minut.

Apoi, pe ecranul meu mental a apărut un vehicul pe care i l-am descris. I-am spus culoarea, ce marcă este, i-am precizat chiar şi cele câteva zgârieturi din partea laterală.

„Dar glonţul?” - a întrebat ea. „Glonţul a trecut prin trup şi nu a fost găsit. Glonţul este dovada de care avem nevoie. Unde se află?”

„Cam la o sută de metri nord-nord-est de corp, într-un pâlc de copaci”, am răspuns imediat, pentru că văzusem acest lucru pe ecranul meu mental.

După aceea n-am mai receptat nimic. Mi-a mulţumit şi a plecat.

A doua zi dimineaţa, la opt, soţul ei m-a sunat şi m-a întrebat dacă nu l-aş putea întâlni la locul crimei. După ce mi-a explicat unde se află, m-a sfătuit: „Puneţi-vă cizme pentru că este o zonă foarte noroioasă.”

Locul crimei era într-o zonă rurală unde nu mai fusesem niciodată. Detectivul mă aştepta, înarmat cu un detector de metale. Zona era marcată cu panglici care împiedicau accesul, iar în pământ erau înfipte steguleţe roşii în locurile în care găsiseră corpul şi fragmente din creier şi oase. Plasarea acestor resturi din corpul victimei îi făcuse pe investigatori să creadă că glonţul o luase spre nord-est. Folosiseră şi atunci detectoare de metal şi căutaseră în direcţia pe care o presupuneau corectă, dar în zadar.

Detectivul era amabil şi prietenos. Arăta mai degrabă a jucător de fotbal decât a poliţist.

„Descrierea maşinii suspectului a fost exactă sută la sută”, a spus, „dar ziceaţi că glonţul a luat-o spre nord-nord-est. Cei de la laborator nu sunt de acord şi, după cum vedeţi de altfel, nu există nici un pâlc de copaci în acea direcţie.”

Avea dreptate. M-am uitat peste câmp şi n-am zărit nici un copac. Totuşi îi „văzusem” foarte clar, iar acum, stând pe locul în care zăcuse corpul, am simţit acest lucru şi mai puternic, începusem să obţin imagini şi senzaţii foarte puternice din cauza contactului fizic cu terenul unde victima murise.

Am început să merg în direcţia pe care o simţeam ca fiind cea corectă, menţinându-mă în tot acest timp la nivelul parapsihologic de bază. Detectivul s-a afundat împreună cu mine prin noroi.

Cam după o sută de metri am ajuns amândoi la o denivelare bruscă a terenului. Se forma un fel de adâncitură, iar pe fundul ei se aflau câţiva copaci şi câteva tufişuri tăiate, care formau o grămadă de vreun metru înălţime şi având cam şase metri în diametru. Privind din locul de unde se aflase corpul, copacii erau complet ascunşi.

„Ei, nu...”, a mormăit detectivul. A început imediat să caute cu detectorul de metale. Am privit în linişte. Nu avea cum să pătrundă printre lemne şi crengi, şi nu avea nici timpul, nici sprijinul necesar pentru a le împrăştia. Mai rămăseseră doar douăzeci şi patru de ore până când criminalul ar fi fost eliberat.

Detectivul se simţea frustrat. „Fir-ar să fie! Ştiu că glonţul se află aici şi nu pot să ajung la el. Ştiu că ai dreptate. La naiba!”

„Glonţul nu va putea fi niciodată găsit astfel, am spus. Este prea adânc înfipt în noroi pentru a putea fi detectat. Lăsaţi-mă să încerc altfel.”

Ne-am întors la locul crimei, menţinându-mi încă nivelul parapsihologic de bază. I-am cerut victimei decedate să pătrundă în conştiinţa mea şi să comunice cu mine. Victima nu era prea sigură de cele ce se întâmplaseră, dar după un schimb scurt de informaţii, m-a asigurat că persoana vinovată era chiar cea reţinută de poliţie.

„Nu pot să mă duc la tribunal cu aşa ceva.”

„Ştiu”, am spus, „dar măcar am stabilit cu certitudine că aţi reţinut persoana vinovată.”

„Şi ce dacă? Trebuie să eliberăm suspectul cam în douăzeci şi patru de ore. Nu avem dovezile necesare pentru a-l mai ţine închis.”

„Aşteaptă o clipă”, am spus. Menţinându-mi nivelul parapsihologic de bază, am luat contact pe cale mentală cu suspectul, după care am abandonat nivelul parapsihologic.

„Cred că există şanse ca suspectul să rezolve singur cazul”, am spus. „Am făcut o «citire» a lui şi am aflat câteva lucruri foarte interesante.” „Ca de exemplu?”

„în primul rând, suspectul are o inteligenţă sub medie, în al doilea rând, el este foarte mândru de a fi comis o crimă perfectă şi de a-i fi pus în dificultate pe poliţişti, în al treilea rând, are un ego nesăţios. Suspectului îi place să-i fie recunoscute meritele şi să fie lăudat, îşi doreşte ca cineva să-i aprecieze isteţimea.” „Aşadar?”

„Am senzaţia că el se va confesa unei persoane pe care o consideri sigură, cuiva de la care aşteaptă laude.” „Cum, când? Şi dacă nu se confesează?”

„Dacă se va confesa, cred că o va face foarte curând. Dacă nu, probabil că va fi eliberat chiar dacă ştiţi că este vinovat.”

Ştirile de a doua zi de la radio completează această poveste, în seara precedentă, cam pe la ora nouă, suspectul se lăudase povestind crima şi dând detalii complete prizonierului din celula alăturată. Dimineaţa, prizonierul, care era reţinut datorită mai multor acuzaţii de furt, a chemat gardianul şi a oferit mărturia sa împotriva celui suspect de crimă, în schimbul reducerii numărului de acuzaţii. Procurorul a fost de acord, iar mărturia a fost suficientă pentru a se putea intenta proces suspectului de crimă. Rezultatul a fost condamnarea şi pronunţarea unei pedepse cu detenţia.

Aceasta este singura cercetare criminalistică la care am participat, pur şi simplu pentru că a fost singura dată când mi s-a cerut ajutorul.

Am încercat să rezolv şi alte cazuri de crimă fără ca cineva să mă fi rugat, dar nu am avut succes. Am realizat că atunci când sunt solicitat, puterile mele paranormale par să se intensifice, eu devenind astfel capabil să obţin rezultate foarte bune. Când nu mi se cere ceva anume, nu ajung la rezultate satisfăcătoare. Acesta sunt eu. Nu este obligatoriu ca şi dvs. să fiţi la fel. Aflaţi singur de ce sunteţi în stare.

CAPITOLUL 13

Călătoriile astrale

Unii oameni pot să-şi părăsească corpul, să călătorească până în locuri îndepărtate şi să obţină informaţii în timpul călătoriilor lor. Aceştia pot călători în stare de veghe, fiind conştienţi; o pot face în mod voit. Există însă şi oameni care o fac în mod spontan, adică nu au învăţat să controleze acest fenomen. Pur şi simplu, li se întâmplă fără nici un preaviz.

Dar cei mai mulţi oameni sunt ca mine. Facem excursii extracorporale ocazionale în timpul somnului şi ne trezim mai târziu cu amintirea respectivei experienţe. N-am învăţat încă să călătoresc în afara corpului treaz fiind, deci nu

vă pot învăţa cum să o faceţi. Ceea ce reuşesc eu este să mă proiectez mental acolo unde vreau să fiu şi aceasta este tehnica pe care o predau în carte.
Am avut însă o experienţă neobişnuită pe care am să v-o împărtăşesc şi dvs.

Cazul 19
Întâlnirea cu o persoană aflată în stare de extracorporalitate

Unul dintre primii mei profesori de parapsihologic a fost o femeie tânără şi frumoasă pe nume Marcia. Era un medium înnăscut şi făcuse dintotdeauna extracorporalizări (călătorii astrale) conştiente. Era adoles- centă când a realizat că era diferită, că nu toată lumea era la fel ca ea.
Marcia susţinea o serie de cursuri la care participam şi eu. Ne învăţase cum să ajungem la nivelul teta şi ne aflam cu toţii în acea stare, având ochii închişi, în timp ce ea ne vorbea, stând în faţa noastră.
I-am auzit vocea deplasându-se către una dintre laturile încăperii apoi în jos, către locul meu. Apoi, dintr-o dată, i-am auzit vocea în capi meu şi întregul corp mi s-a îngreunat. După vreo 25 de secunde, vocea ei s-a auzit iarăşi venind din faţă, şi nu m-am mai simţit greu.
Ne-a cerut să deschidem ochii.
„A avut cineva vreo experienţă neobişnuită în teta?”, a întrebat ea. Nu s-a ridicat nici o mână. Ştiam că ar fi trebuit să ridic mâna, dar m-am gândit că fusese de fapt o copilărie.
„Ba da, o persoană a avut o experienţă neobişnuită”, a continuat Marcia. „Vrei să ne povesteşti despre ea, Bill?”
„Deci n-a fost imaginaţia mea”, am spus, şi apoi am povestit experienţa.
Marcia a zâmbit. A explicat că ieşise din trup, mersese până la mine (în timp ce corpul ei fizic rămăsese în partea din faţă a încăperii) şi intrase în corpul meu pentru scurt timp.
Am încercat cu inima îndoită unele tehnici de călătorie astrală descrise în cărţi, dar n-a mers. Probabil lipsa capacităţilor naturale adecvate, cât şi lipsa de perseverenţă în a practica pot explica insuccesul, în plus, ghidul meu spiritual mi-a explicat că nu era necesar să fac călătorii în afara corpului, şi eu ascult întotdeauna de sfatul ghidului meu spiritual.
De când avea vreo doi ani, Marcia putuse să călătorească în astral prin propria ei voinţă. Poseda o capacitate naturală. Nu ştia cum să mă înveţe, pentru că ea călătorea prin simpla ei dorinţă. Pentru ea, călătoria astrală nu cerea mai mult efort decât acela de a gândi ceva. Dacă vă interesează călătoriile extracorporale în stare de veghe, căutaţi în librării sau în biblioteci cărţi care vă pot oferi mai multe informaţii în legătură cu acest subiect.
Întrebaţi-vă ghidul spiritual dacă un astfel de curs v-ar fi folositor. Dacă ghidul spiritual vă răspunde afirmativ, rugaţi-l să vă conducă spre a descoperi metoda cu ajutorul căreia să realizaţi călătoriile astrale, îndreptaţi-vă în direcţia în care vă va conduce ghidul spiritual. Aţi putea obţine rezultate imediat. Este posibil să fiţi condus către cineva care vă poate învăţa sau să vi se indice o carte utilă. Aveţi răbdare, credinţă şi nu renunţaţi.

CAPITOLUL 14

Plaja Timpului

În munca dumneavoastră de parapsiholog, limitele temporale nu vă vor constrânge, în timp ce din punct de vedere fizic trăiţi în prezent şi într-un anumit loc, în lumea parapsihologică lucrurile stau altfel. Mintea dvs. poate călători în orice loc din univers, în prezent, trecut şi viitor.

Pentru a vă sprijini să efectuaţi călătorii parapsihologice, vă voi prezenta Plaja Timpului de pe malurile Mării Conştiinţei Cosmice. Aflându-vă pe Plaja Timpului, veţi putea să vă manifestaţi din punct de vedere parapsihologic în orice punct din timp şi spaţiu. Plaja Timpului există la un nivel parapsihologică al minţii dvs., diferit de nivelul parapsihologic de bază.

Exerciţiul 25

Cum se poate ajunge pe Plaja Timpului

- Aşezaţi-vă într-un loc confortabil şi liniştit. Decuplaţi telefonul.
- Închideţi ochii şi induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Spuneţi-vă: „Mă voi duce acum pe Plaja Timpului, numărând de la 5 la 1.” Număraţi în minte 5-4-3-2-l. Când aţi ajuns cu numărătoarea la l vizualizaţi o plajă cu nisip alb aflată pe malul unei mări de un albastru intens. Această mare este calmă şi paşnică. Plaja albă se întinde la stânga şi la dreapta dvs.
- Vă aflaţi acum pe Plaja Timpului în prezent. Sunteţi pe malul imensei Mări a Conştiinţei Cosmice.
- Bucuraţi-vă câteva momente de frumuseţea şi căldura acestui loc minunat. Simţiţi pacea.
- Întoarceţi-vă şi priviţi spre dreapta, în această direcţie se află trecutul. Nu prea departe de dvs., trecutul este ascuns în ceaţă.
- Întoarceţi-vă şi priviţi spre stânga, în această direcţie se află viitorul. Nu prea departe de dvs., viitorul este ascuns în ceaţă.
- Spuneţi-vă în gând: „Mă pot întoarce aici, pe Plaja Timpului, oricând voi dori, închizând doar ochii, intrând în nivelul parapsihologic de bază şi apoi numărând de la 5 la 1.”
- Acum, în timp ce număraţi invers, de la l la 5, Plaja Timpului dispare din viziunea mentală.
- Deschideţi ochii.

Aţi descoperit acum un nivel al conştiinţei parapsihologice puternic şi de o valoare deosebită, pe care îl puteţi folosi oricând doriţi.

Exerciţiul 26

Călătorie parapsihologică în trecut

- Relaxaţi-vă într-un loc confortabil.
- Închideţi ochii.
- Intraţi în nivelul parapsihologic de bază.
- Mergeţi pe Plaja Timpului folosind numărătoarea inversă 5-4-3-2-l.
- Întoarceţi-vă la dreapta şi intraţi în norul de ceaţă. O dată aflat înăuntru, orientaţi-vă mintea în trecut ori încotro doriţi, spunând, de exemplu, ceva de genul: „Aş vrea să mă întorc la a treia mea aniversare.”
- Ceaţa se va împrăştia şi vă veţi afla în momentul potrivit din trecut.
- Pentru a părăsi trecutul şi a vă întoarce pe Plaja Timpului, spuneţi-vă: „Vreau acum să mă întorc pe Plaja Timpului prezent” şi lăsaţi ceaţa să vă

învăluie. Mergeţi la stânga şi ieşind din ceaţă intraţi pe plajă în timpul prezent.

- Număraţi l-2-3-4-5 şi Plaja Timpului va dispărea.
- Deschideţi ochii.

Exerciţiul 27
Călătorie parapsihologică în viitor

- Relaxaţi-vă într-un loc confortabil.
- Închideţi ochii.
- Induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Mergeţi pe Plaja Timpului folosind numărătoarea inversă 5-4-3-2-l.
- Luaţi-o la stânga şi intraţi în norul de ceaţă.
- Acolo orientaţi-vă mintea spre orice moment din viitor doriţi, spunând ceva de genul: „Vreau să fiu la Polul Nord pe l ianuarie 2020.”

Ceaţa se va risipi şi vă veţi afla în momentul din viitor pe care l-aţi ales.

- Pentru a părăsi viitorul şi a vă întoarce pe Plaja Timpului, spuneţi-vă „Vreau acum să mă întorc pe Plaja Timpului prezent” şi lăsaţi ceaţa să vă învăluie.
- Luaţi-o la dreapta, ieşind din ceaţă pe plajă în timpul prezent.
- Număraţi l-2-3-4-5 şi Plaja Timpului va dispărea.
- Deschideţi ochii.

Pentru a desfăşura activităţi parapsihologice în timpul prezent este suficient să mergeţi pe Plaja Timpului şi să faceţi ceea ce doriţi.

Ar fi o idee bună să rugaţi îngerul păzitor ca atunci când vă aflaţi pe Plaja Timpului să vă aducă instantaneu înapoi, în prezent, cu ochii deschişi, în cazul în care ar interveni o situaţie de urgenţă, cum ar fi un incendiu la casa vecinilor.

După cum vedeţi, aceste exerciţii parapsihologice devin din ce în ce mai profunde, mai interesante şi ceva mai complexe. Aţi făcut progrese frumoase.

Orice puteţi face la nivelul parapsihologic de bază puteţi, de asemenea, face şi pe Plaja Timpului. Plaja Timpului vă pune însă la dispoziţie un nivel care dispune de forţe mai puternice, util deci pentru efectuarea călătoriilor în timp, pentru rugăciune, meditaţie, pentru consultarea conştiinţei cosmice sau pentru aplicarea unor metode parapsihologice ce necesită mai mult timp decât activităţile pe care le desfăşuraţi fiind la nivelul dvs. de bază.

Eu îmi folosesc nivelul parapsihologic de bază în nouăzeci la sută din cazuri, apelând la Plaja Timpului numai atunci când vreau să mă relaxez şi să comunic un timp mai îndelungat cu conştiinţa cosmică.

Continuând exerciţiile cu Plaja Timpului şi cu nivelul parapsihologic de bază, veţi ajunge să puteţi decide când este cazul să apelaţi la Plaja Timpului şi când nu.

Meditaţia este un instrument puternic, cu ajutorul căruia se poate comunica cu conştiinţa cosmică, iar Plaja Timpului este un loc deosebit de potrivit pentru practicarea meditaţiei datorită forţei de care dispune.

Eu meditez de cele mai multe ori în cada de baie. Apa caldă mă relaxează şi dă o consistenţă fizică Mării Conştiinţei Cosmice, locul încotro mă îndrept mental pentru a efectua meditaţia.

Pentru a medita merg pe Plaja Timpului şi intru în Marea Conştiinţei Cosmice până când îmi ajunge la bărbie. Simt energia şi bucuria de a trăi revărsându-se în corpul meu, apa din cadă oferind o notă de realism şi dând mai multă forţă meditaţiei mele. Aţi putea să încercaţi şi dumneavoastră.

Meditaţia vă poate fi folositoare din două motive:

1. Vă permite să vă deschideţi mintea pentru a primi energie, informaţii şi îndrumare din partea conştiinţei cosmice.
1. Vă permite să transmiteţi gânduri într-un anumit scop.

Vă recomand să începeţi astăzi şi să continuaţi în fiecare zi să folosiţi Plaja Timpului pentru a primi şi a trimite gânduri. Procedând în acest fel, veţi deschide toate porţile minţii dvs., vă veţi îmbogăţi propria viaţă şi pe a celorlalţi şi veţi putea dărui tot ce aveţi mai bun în dvs.

Iată alte câteva dintre nenumăratele lucruri pe care aţi putea să le faceţi pe Plaja Timpului.

- Rugaţi-vă. Puterea rugăciunilor dvs. este aici cu mult mai intensă.
- Luaţi legătura cu cei dragi care nu mai sunt printre noi.
- Proiectaţi asupra celorlalţi şi asupra dvs. sănătate şi vindecare.
- Practicaţi psihometria ţinând sau simţind un obiect în timp ce îi permiteţi să vă ofere informaţii despre originea şi vechimea sa, despre posesor şi aşa mai departe.
- Rezolvaţi anumite probleme. Cereţi Ghidului spiritual şi conştiinţei cosmice să vă ajute. Puterea paranormală se foloseşte probabil cel mai des în acest scop, el fiind unul practic.
- Transmiteţi dragoste şi oferiţi ajutor celorlalţi oameni.
- Cereţi îndrumare în viaţă.

Desigur, puteţi folosi şi nivelul parapsihologic de bază pentru realizarea unora dintre obiectivele arătate mai sus, dar Plaja Timpului este de obicei un nivel mai puternic. Nivelul parapsihologic de bază este însă ceva mai uşor de atins şi mai la îndemână, mai ales dacă nu aveţi posibilitatea să închideţi ochii (când conduceţi, de exemplu). Vedeţi ce este mai potrivit pentru dumneavoastră.

Rezumat

Tot ce aveţi de făcut pentru a ajunge pe Plaja Timpului este:

- Să închideţi ochii.
- Să atingeţi nivelul parapsihologic de bază.
- Să număraţi invers de la cinci la unu, după care plaja şi marea vor fi acolo.

Pentru a vă întoarce de pe Plaja Timpului:

- Număraţi de la unu la cinci, iar plaja şi marea vor dispărea.
- Deschideţi ochii.

Acum veţi avea posibilitatea de a efectua patru investigaţii parapsi- hologice pe Plaja Timpului, pentru a afla patru informaţii care vă vor fi de ajutor. Aceste exerciţii le veţi face pe cont propriu. Dacă nu încercaţi să faceţi astfel de lucruri pe cont propriu, nu veţi progresa pe măsura posibilităţilor dvs.

Nu combinaţi exerciţiile într-unul singur pentru că informaţiile pe care le primiţi ar putea fi denaturate, în plus, aveţi nevoie de experienţă pentru a efectua multe excursii parapsihologice pe Plaja Timpului.

Exerciţiul 28
Aflarea celei mai potrivite orientări profesionale

- Mergeţi pe Plaja Timpului
- Intraţi în Marea Conştiinţei Cosmice până când apa vă ajunge până la

mijloc.
- Puneţi următoarea întrebare conştiinţei cosmice: „Care ar fi orientarea profesională cea mai potrivită pentru mine în prezent?”
- Puneţi oricâte întrebări doriţi pe această temă.
- Rămâneţi cât de mult doriţi.
- Întoarceţi-vă de pe Plaja Timpului când aţi terminat şi deschideţi ochii.
- Notaţi-vă informaţiile primite în timpul exerciţiului.

Exerciţiul 29
Aflarea celui mai bun mod de a folosi capacităţile paranormale

- Mergeţi pe Plaja Timpului.
- Intraţi în Marea Conştiinţei Cosmice până când apa vă ajunge la mijloc.
- Puneţi următoarea întrebare conştiinţei cosmice: „Cum mă pot folosi cel mai bine de capacităţile mele paranormale?”
- Puneţi oricâte întrebări doriţi pe această temă.
- Rămâneţi cât de mult doriţi.
- Întoarceţi-vă de pe Plaja Timpului când aţi terminat şi deschideţi ochii.

Notaţi-vă informaţiile primite în timpul exerciţiului.

Exerciţiul 30
Cum să vă consultaţi Ghidul spiritual şi îngerul păzitor

- Mergeţi pe Plaja Timpului.
- Aşezaţi-vă pe nisip pe malul Mării Conştiinţei Cosmice.
- Rugaţi-vă Ghidului spiritual şi îngerul păzitor să se întâlnească cu dvs. pe Plaja Timpului.
- Rugaţi-i să se aşeze de o parte şi de alta a dvs.
- Petreceţi cât de mult timp doriţi comunicând cu Ghidul spiritual şi cu îngerul păzitor.
- Puneţi-le câte întrebări doriţi. Cereţi-le sfatul.
- Nu uitaţi să-i întrebaţi cum îi puteţi contacta rapid pe viitor.
- Când aţi terminat, mulţumiţi atât Ghidului spiritual, cât şi îngerului păzitor.
- Întoarceţi-vă de pe Plaja Timpului şi deschideţi ochii.
- Notaţi-vă ce s-a întâmplat.

Exerciţiul 31
Solicitarea unui ajutor

- Alegeţi ceva pentru care aţi vrea să solicitaţi ajutor Ghidului spiritual şi îngerului păzitor. De exemplu, i-aţi putea ruga: „Ajutaţi-mă să-mi dezvolt capacităţile paranormale pentru a putea deveni cât pot eu de bun în acest domeniu.”
- Luaţi legătura cu Ghidul dvs. spiritual sau cu îngerul păzitor, folosind oricare dintre metodele pe care vi le-au sugerat ei în timpul întâlnirii anterioare.
- Adresaţi-i celui solicitat întrebarea dvs.
- Mulţumiţi-i celui care vă ajută.
- Folosiţi metoda cunoscută pentru a pleca şi deschideţi ochii.
- Notaţi-vă ce s-a întâmplat.

Multe dintre experienţele dvs. parapsihologice vor presupune o colaborare cu Ghidul spiritual sau cu îngerul păzitor în a cărui grijă sunteţi. Acesta a fost un exerciţiu de antrenament parapsihologic foarte important pentru dvs.

Nu ezitaţi să vă contactaţi adesea Ghidul spiritual sau îngerul păzitor, chiar şi numai pentru a le spune „mulţumesc” pentru că sunt alături de dvs.

CAPITOLUL 15

Comunicarea cu oamenii

Comunicarea cu ceilalţi oameni este o modalitate deosebită de a vă utiliza capacităţile paranormale. Este de cel mai mare folos atunci când există un obstacol între dvs. şi persoana cu care doriţi să comunicaţi. Folosindu-vă capacităţile paranormale, intraţi în nivelul parapsihologic de bază stând cu ochii deschişi şi, astfel, îi veţi putea vorbi sau pune mental întrebări persoanei care vă interesează. Din moment ce veţi comunica în mod direct cu subconştientul celui în cauză, veţi primi răspunsuri adevărate şi veţi obţine rezultate remarcabile. Concret, veţi avea probabil nenumărate ocazii de acest fel.

Cazul 20
Aflarea adevărului de la un agent de vânzări

Eram în tratative cu un agent de vânzări în legătură cu cumpărarea unui automobil nou şi aveam un puternic sentiment că acesta m-ar minţi în ce priveşte adevăratul preţ al maşinii şi taxele aferente. De fiecare dată când l-am întrebat, mi-a dat răspunsuri confuze şi evazive. Nu am putut scoate la iveală adevăratele lui intenţii.

Atunci, mi-am indus nivelul parapsihologic de bază, stând cu ochii deschişi, şi am cerut să aflu adevărul. Am obţinut imediat răspunsul în legătură cu ce aveam de făcut.

Soluţia era foarte simplă. Am luat o foaie de hârtie şi am scris care ar fi trebuit să fie preţul de cumpărare, dobânda şi ratele lunare, în josul paginii am scris: „Afirmaţiile de mai sus sunt pe deplin adevărate, nu există nimic altceva în plus de plătit. Costul total al... (urma descrierea maşinii) este de... (urma preţul în dolari).”

I-am dat foaia de hârtie şi l-am rugat s-o semneze şi să scrie data.

A refuzat. Atunci i-am întors spatele şi am plecat, în timp ce el se ţinea după mine, încercând să mă ducă cu vorba.

Bineînţeles că nu m-a mai putut duce de nas şi nici n-am mai trecut vreodată pe la el.

Puteţi evita multe probleme dacă vă folosiţi capacităţile paranormale pentru a afla adevărul.

Cazul 21
Persoane dificile

Vi s-a întâmplat vreodată ca pe parcursul unei discuţii să întâmpinaţi

dificultăţi în comunicarea cu interlocutorul? O astfel de persoană ar putea fi şeful dvs. despre care credeţi că a fost nedrept, un prieten, iubitul sau partenerul de viaţă cu care aţi avut o discuţie contradictorie, în sfârşit, orice persoană care din încăpăţânare nu vrea să cedeze în vreo problemă oarecare.

De obicei, acestea sunt situaţii în care starea emoţională este cea care se aşază în calea bunei comunicări.

Soluţia este să mergeţi la nivelul parapsihologic de bază sau pe Plaja Timpului şi să invitaţi persoana respectivă să apară în viziunea dvs. mentală. Purtaţi apoi o discuţie lungă şi sinceră referitoare la orice subiect, nelăsându-vă dominat de impulsuri emoţionale.

Acest mod de a trata problemele va conduce la rezultate extraordinare într-un timp foarte scurt. Vă veţi bucura să-i vedeţi pe ceilalţi schimbându-se în bine atunci când folosiţi aceste metode.

Pentru a domoli mânia sau supărarea altora este indicat să vă induceţi nivelul parapsihologic de bază (având ochii deschişi) şi să spuneţi mental „Te iubesc!”, repetând la nesfârşit acest lucru celor care nici nu vor să vă vadă în faţa ochilor. Este un procedeu care are efecte extraordinare, îi veţi vedea începând să se simtă jenaţi, să se bâlbâie, apoi liniştindu-se şi cerându-vă chiar scuze.

Cazul 22
Persoana potrivită

Dragostea, sau perspectiva de a iubi, este forţa motrice a întregii lumi. La un moment dat, în viaţa dvs. ar putea apărea o persoană despre care aţi dori să ştiţi mai mult, dar - aşa cum se întâmplă multora dintre noi -dintr-un motiv sau altul, să nu reuşiţi să faceţi cunoştinţă cu ea. Poate că sunteţi prea timid, poate că cealaltă persoană este prea ocupată. Sau poate că pur şi simplu nu ştiţi să vă aranjaţi o întâlnire.

Orice lucru v-ar împiedica, folosirea propriilor capacităţi parapsihologice v-ar putea ajuta să ajungeţi să o cunoaşteţi pe acea persoană „specială”.

Există câteva moduri de a aranja o întâlnire. Vă puteţi induce nivelul parapsihologic de bază sau puteţi merge pe Plaja Timpului şi, aducând apoi persoana respectivă în sfera percepţiei dvs. parapsihologice - adică în viziunea dvs. -, îi puteţi vorbi. Spuneţi-i că vă doriţi să aveţi ocazia de a o cunoaşte, cereţi-i să înceapă să vă acorde atenţie şi aşa mai departe.

De altfel, de fiecare dată când vedeţi o persoană, chiar şi de la distanţă, vă puteţi induce nivelul parapsihologic de bază şi îi puteţi trimite un mesaj de genul: „Bună, mă numesc... (rostiţi numele dvs.) şi mi-aş dori tare mult să te cunosc. Te admir foarte mult şi sunt de părere că eşti o persoană încântătoare.” Puteţi transmite orice mesaj doriţi.

Modul de abordare descris este valabil pentru orice fel de contact, nu numai în ideea unei posibile legături romantice.

În scurtă vreme, veţi reuşi să faceţi cunoştinţă cu persoana care vă interesează. Vor începe să se întâmple lucruri ciudate pe care unii le-ar numi „coincidenţe”, dar eu vă spun că, de fapt, nu există nici o coincidenţă. Fiecare întâmplare este rezultatul direct al unei forţe energetice care face posibilă producerea ei. în exemplele de mai sus, energia dvs. mentală (parapsihologică) este cea care face ca evenimentul să aibă loc şi provoacă aşa-numita „coincidenţă”.

Vă atenţionez în legătură cu folosirea puterilor mentale pentru a aduce în viaţa dvs. „dragostea” visată: fiţi sigur că este ceea ce doriţi cu adevărat,

deoarece evenimentul se va produce, iar dvs. va trebui să suportaţi consecinţele.

CAPITOLUL 16

Comunicarea cu entităţile

Dacă vă interesează în mod deosebit entităţile - stafiile, cum deseori sunt numite - veţi căuta o ocazie de a comunica efectiv cu ele. Această problemă mă interesează în mod deosebit, fapt pentru care nu pierd nici o ocazie de a vizita case care sunt cu adevărat bântuite, întâlnirile au fost foarte plăcute şi am avut foarte mult de învăţat din comunicarea cu entităţile.

O dată ce veţi încerca sincer să le contactaţi, veţi observa că entităţile se străduiesc să ia legătura cu dvs. chiar şi când nu le cereţi acest lucru.

În plus, veţi fi în măsură să comunicaţi cu orice persoană decedată, invitând-o să apară în sfera percepţiei mentale, unde puteţi experimenta contactul intelectual.

Unele dintre contactele cu entităţi presupun atât o prezenţă spirituală, cât şi una fizică. Este ceva palpitant. Mulţi oameni nu se prea dau în vânt după astfel de întâlniri, dar eu da. Dacă aceasta vă stimulează imaginaţia, nu ezitaţi.

Cazul 23
Întâlnire cu o stafie

De-a lungul anilor am avut câteva întâlniri cu entităţi. Vă voi relata doar un caz pe care l-am considerat a fi cel mai interesant. Am schimbat numele persoanelor implicate pentru a le respecta intimitatea şi sentimentele, în rest, întâlnirea de natură parapsihologică a decurs exact aşa cum o descriu în cartea de faţă.

La vremea aceea lucram în timpul zilei cu normă întreagă ocupându-mă de redactarea unor documente tehnice. Seara şi la sfârşitul săptămânii lucram ca hipnoterapeut profesionist, încercând să mă perfecţionez şi să-mi creez o reputaţie.

Într-o duminică seara am primit un telefon de la doctoriţa Mansfield, cea care mă instruise ca hipnoterapeut şi îmi acordase atestatul.

„Bill, a murit Lisa. Şi-a pierdut viaţa ieri, într-un accident nautic, şi aş avea nevoie de cineva care să-i ţină locul la clinică până când se liniştesc apele şi luăm o hotărâre. Ai vrea să faci tu asta?”

I-am explicat că lucram toată ziua, dar ea a răspuns prin a-mi oferi o sumă substanţială. Am renunţat aşadar la slujbă şi i-am luat locul Lisei în mod provizoriu, până când aveau să fie soluţionate anumite probleme legale.

O cunoşteam pe Lisa numai după reputaţie, nu o întâlnisem niciodată. Ea avea un angajat, un fel de secretar, pe nume Fern.

Fern a refuzat să rămână la clinică, fiind îndurerat de moartea Lisei. Fusese împreună cu Lisa atunci când avusese loc accidentul şi nu reuşise să o salveze de la înec.

Am rugat-o pe soţia mea să lucreze ca secretară.

Fostul soţ al Lisei a venit într-o zi ca să recupereze nişte lucruri personale ale ei, care nu aveau nimic în comun cu serviciul. Mi s-a părut o persoană drăguţă,

dar nu părea să sufere deloc datorită morţii Lisei. Chiar dacă el şi Lisa se separaseră de mai multe luni, am crezut că va părea cât de cât tulburat.

În ziua de luni a celei de-a doua săptămâni, am avut parte de o surpriză. Toate cele cinci sertare ale dulapului pentru documente erau deschise, iar conţinutul acestora fusese scos şi împrăştiat pe podea. Nu părea să lipsească nimic. Exista o singură cheie, care se afla la noi, şi nu existau semne că uşa ar fi fost forţată, aşa că am rămas perplecşi.

A doua zi, cărţile au fost scoase din rafturi şi împrăştiate pe jos, iar în ziua următoare, în timp ce mâncăm împreună cu soţia mea, Dee, în birou, am auzit afară o uşă deschizându-se şi închizându-se. Dee a ieşit să-l întâmpine pe presupusul client, dar n-a întâlnit pe nimeni.

Acelaşi lucru s-a întâmplat şi în ziua următoare. De data aceasta, eu am fost cel care a fugit afară să văd cui îi arde de glumă, dar nu era nimeni.

Cu intermitenţe, tot aşa au decurs lucrurile timp de câteva luni. Dee mi-a spus că era sigură că cineva nevăzut o privea continuu. Pur şi simplu simţea acest lucru.

Într-o zi am observat că biroul avea un fel de planşetă glisantă pentru scris. Am tras-o din întâmplare şi am fost uimit de ceea ce era lipit de ea. Erau fotografii cu Lisa şi Fern îmbrăţişându-se în atitudini ce dovedeau că erau amanţi. Am mai găsit, de asemenea, poezii de dragoste pe care şi le trimiseseră unul altuia şi care conţineau aluzii sexuale evidente. Toate acestea explicau înstrăinarea Lisei faţă de soţul ei, indiferenţa lui faţă moartea ei, precum şi deprimarea pe care moartea Lisei i-o provocase lui Fern. M-am întrebat dacă nu cumva acestea erau lucrurile pe care le căuta vizitatorul nevăzut.

Din acel moment, nu am mai fost „vizitaţi” până în ziua în care doctoriţa Mansfield m-a sunat să-mi spună că începând cu prima zi a lunii următoare îşi intra în drepturi noul proprietar. Era vorba de o femeie pe nume Maggie Johnson.

În aceeaşi zi, ceva mai târziu, m-am întins pe un şezlong, am închis ochii şi m-am dus pe Plaja Timpului să meditez în timp ce aşteptam următorul client. Dee era la secretariat şi avea grijă să răspundă la telefon.

Am auzit şezlongul de alături scârţâind ca şi cum cineva s-ar fi aşezat pe el. Ştiam că nu a intrat nimeni în cameră, aşa că am întrebat mental: „Cine este?”

„Lisa”, mi s-a răspuns tot mental.

„De ce? Ce vrei?”

„Vreau să pleci din clinica mea.”

„De ce?”

„Pentru că eşti bărbat.”

„Nu mi-am făcut cumva meseria cum trebuie?”, am întrebat.

„Ba da. Te-ai descurcat excelent, dar eşti bărbat şi vreau ca tu să pleci!”

„Voi pleca sigur la sfârşitul acestei luni”, i-am răspuns mental. „Este bine aşa?”

„Perfect. Şi cine îţi va lua locul?”

„Drepturile au fost cumpărate de o femeie pe nume Maggie Johnson.”

„Maggie Johnson! Nu o voi lăsa pe acea femeie în clinica mea. Este o incompetentă!”

„Lisa”, i-am spus, „ai murit. Nu ai de ce să mai fii aici. Pleacă şi găseşte-ţi liniştea.”

„Nu voi pleca! Este clinica mea. Dacă Maggie Johnson se instalează aici, va da faliment în şase luni.”

Apoi Lisa a plecat şi n-am mai avut nici un fel de contact cu ea de atunci. Dar

povestea nu s-a terminat aici.

Am sunat-o pe doctoriţa Mansfield şi i-am povestit întâlnirea mea cu Lisa. Ea a mers la clinică însoţită de un medium profesionist şi amândoi au simţit o puternică prezenţă negativă. Tentativa lor de a face o exorcizare a eşuat.

In cele câteva zile pe care le mai aveam de petrecut acolo, pur şi simplu nu am mai avut activitate, în ultima săptămână a venit un singur client de care m-am ocupat timp de o oră, încasând în total treizeci şi cinci de dolari.

Apoi Maggie Johnson şi-a intrat în drepturi. De atunci nimeni nu a mai venit la clinică, iar telefonul nu a mai sunat niciodată cu scopul de a fi a fixată o consultaţie. După şase luni a trebuit să declare faliment.

Exerciţiul 32
Contestarea entităţilor

Pentru a lua legătura cu o persoană decedată, cu un înger, cu Ghidul spiritual sau cu orice altă entitate, vă puteţi folosi fie de nivelul parapsihologic de bază, fie de Plaja Timpului, încercaţi ambele variante pentru a vedea ce preferaţi.

- Închideţi ochii şi induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Dacă ştiţi cum arăta entitatea în timpul vieţii, vizualizaţi-o sub acea înfăţişare.
- Invitaţi entitatea să intre în sfera percepţiei dvs. mentale spunând ceva de genul: „O rog frumos pe bunica mea, Adele Jones, să intre în sfera percepţiei mele mentale şi să comunice cu mine.”
- Relaxaţi-vă şi permiteţi entităţii să-şi facă simţită prezenţa.
- Dacă entitatea nu se manifestă, repetaţi invitaţia.
- Dacă entitatea nu se manifestă după ce aţi rugat-o de şase ori, spuneţi: „Aş fi vrut să mi te înfăţişezi, dar îţi mulţumesc oricum. Probabil că o vei face cu altă ocazie, îţi trimit dragostea mea.”
- Când entitatea se face remarcată, spuneţi: „Mulţumesc că ai venit.”
- Începeţi apoi să discutaţi cu entitatea aşa cum aţi face cu o persoană în carne şi oase.
- Când aţi terminat, spuneţi: „îmi iau acum la revedere. Te iubesc. Te rog să îmi apari oricând doreşti.”
- Deschideţi ochii, ca de obicei.

Exerciţiul vă oferă un model cu ajutorul căruia să vă stabiliţi propriul mod de a comunica direct cu entităţile. De la caz la caz, aţi putea schimba maniera de abordare în aşa fel încât să se potrivească situaţiei.

Nu fiţi timid când contactaţi entităţile. Acest contact nu diferă cu mult de cel pe care îl aveţi cu oamenii sau cu animalele de care sunteţi înconjurat în mod normal.

În eventualitatea unei experienţe neplăcute cu o entitate, nu uitaţi că sunteţi întotdeauna protejat de scutul dvs. parapsihologic.

CAPITOLUL 17
Comunicarea cu animalele

Stările de conştiinţă specifice animalelor sunt acelea pe care noi le numim stări alterate. Ele nu au starea de conştiinţă beta, din acest motiv este uşor să

comunicăm cu ele.

Dacă sunteţi un iubitor de animale, faceţi acest lucru în permanenţă, fie că vă daţi seama, sau nu. Dresorii care sunt cu adevărat pricepuţi lucrează cu animalele la un nivel parapsihologic.

Relatarea de la Cazul 11, al cărui titlu este Takra, constituie un exemplu de comunicare excepţională cu un animal.

Dacă doriţi să comunicaţi cu un animal, aţi putea începe cu următorul exerciţiu.

Exerciţiul 33
Mijlocul de a comunica cu animalele

- Induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază, stând cu ochii deschişi sau închişi, în funcţie de situaţie.
- Vizualizaţi animalul în cazul în care nu îl puteţi vedea direct.
- Dacă animalul are un nume, chemaţi-l mental într-un mod blând, prietenos.
- Dacă animalul nu are un nume, chemaţi-l printr-o descriere cum ar fi: „Vaca domnului Brown, cea care s-a pierdut."
- Spuneţi animalului: „Te iubesc şi te respect. Sunt prietenul tău şi nu îţi voi face nici un rău."
- Indicaţi-i animalului ce aţi vrea ca el să facă.
- Menţineţi-vă simţurile în stare de alertă pentru a putea sesiza mesajele sau impresiile pe care ar putea să vi le transmită animalul.
- Menţineţi comunicarea cu animalul cât de mult doriţi.
- Când aţi terminat, spuneţi animalului: „Mulţumesc. Te iubesc şi sunt prietenul tău."
- Dacă aţi ţinut ochii închişi, deschideţi-i.

Exerciţiul precedent este un exemplu, îl puteţi modifica pentru a-l adapta unei situaţii concrete.

Aceasta este o metodă prin care aţi putea stabili o relaţie solidă cu un animal. Aţi putea-o folosi atât pentru dresaj, cât şi pentru a regăsi animalele pierdute.

Ca de obicei, folosiţi-vă de inventivitatea dvs. atunci când doriţi să puneţi în practică această metodă sau oricare altă metodă parapsihologică.

CAPITOLUL 18
Depăşirea unor dificultăţi

Am spus mai înainte în această carte că scopul utilizării capacităţilor paranormale este, în fond, acela de a rezolva anumite probleme, în toate cazurile relatate în carte este vorba, într-un fel sau altul, de găsirea unor soluţii.

Există multe căi de a vă rezolva dificultăţile zilnice, folosind fie nivelul parapsihologic de bază, fie Plaja Timpului. Unele metode vor fi mai eficiente decât altele. Aşadar, încercaţi fiecare metodă de mai multe ori, până când aflaţi

care este cea mai potrivită pentru dvs.
Iată patru dintre cele mai des folosite metode.

Exerciţiul 34
Prima metodă de rezolvare a unei situaţii nedorite

- Închideţi ochii.
- Induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază sau mergeţi pe Plaja Timpului.
- Vizualizaţi situaţia nedorită aşa cum se prezintă ea.
- Analizaţi toate detaliile, după care spuneţi mental: „Nu îmi doresc să fie astfel!”
- Imediat, ştergeţi complet imaginea şi înlocuiţi-o cu o imagine care să prezinte cât mai bine ceea ce doriţi.
- Analizaţi noua imagine în detaliu, după care spuneţi mental: „Astfel îmi doresc să fie!”
- Eliberaţi-vă de povara grijilor, spunând: „Las întreaga problemă în seama conştiinţei superioare pentru a fi soluţionată.”
- Deschideţi ochii şi vedeţi-vă de treabă fără ca subiectul să vă mai preocupe.

Iată o problemă banală pentru rezolvarea căreia aţi putea folosi această metodă. V-aţi certat cu partenerul de viaţă şi situaţia devine serioasă.

Vizualizaţi cearta, priviţi ce feţe nefericite aveţi amândoi, auziţi cuvintele dure etc. Spuneţi apoi că nu vă doriţi acest conflict şi ştergeţi imaginea. Creaţi imediat o imagine a dvs. şi a soţiei, sau a soţului, zâmbind, îmbrăţişându-vă, făcând dragoste, vorbind amabil unul cu celălalt şi aşa mai departe. Lăsaţi apoi imaginea să parvină conştiinţei superioare, menţionând că este ceea ce vă doriţi.

Rezultatele pe care le veţi obţine vor fi uimitoare.

Exerciţiul 35
A doua metodă de rezolvare a unei situaţii nedorite

- Închideţi ochii.
- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază sau mergeţi pe Plaja Timpului.
- Folosiţi-vă inventivitatea pentru a găsi o rezolvare. De exemplu, să presupunem că aveţi o tăietură care nu se vindecă atât de bine cum v-aţi dori. După ce v-aţi modificat starea de conştiinţă, imaginaţi-vă cum rana, dispare complet, astfel încât locul respectiv rămâne acoperit numai cu piele sănătoasă.
- Deschideţi ochii şi vedeţi-vă de treburile dvs. Există o mulţime de posibilităţi de a vă folosi capacităţile paranormale pentru a ieşi din orice situaţie.

Amintiţi-vă de Cazul 10 relatat în Capitolul 7. Mi-am reparat maşina în condiţii extrem de potrivnice, făcând apel la starea de conştiinţă alterată.

Exerciţiul 36
A *treia metodă de rezolvare a unei situaţii nedorite*

- Închideţi ochii.
- Luaţi legătura cu Ghidul spiritual cu ajutorul unei metode ca cea prezentată în Exerciţiul 30.
- Explicaţi-i Ghidului spiritual problema dvs. şi cereţi-i să vă ajute să o

rezolvaţi.

- Este posibil să vi se ofere o soluţie imediat, dar există şi posibilitatea de a primi doar înştiinţarea că veţi fi ajutat.
- La sfârşit, spuneţi „mulţumesc” Ghidului spiritual.
- Deschideţi ochii şi ocupaţi-vă de treburile dvs. obişnuite, fără a vă mai gândi la problemă.

Eu folosesc probabil această metodă mai mult decât pe toate celelalte la un loc. Uneori Ghidul meu spiritual mă îndrumă cum să îmi rezolv problema de unul singur.

Exerciţiul 37
A patra metodă de rezolvare a unei situaţii nedorite

Uneori, vă puteţi rezolva problemele cu ajutorul viselor nocturne.

- Când mergeţi seara la culcare, închideţi ochii şi induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Spuneţi mental (sau cu voce tare): „în seara aceasta vreau să obţin în vis informaţiile care mă vor ajuta să-mi rezolv problema.”
- Enunţaţi mental problema.
- Tot mental adăugaţi: „Vreau să îmi amintesc visul atunci când mă voi trezi şi vreau să îi înţeleg sensul.”
- Lăsaţi-vă apoi în voia somnului.
- Vă veţi trezi fie în timpul nopţii, fie dimineaţa cu amintirea visului şi cu semnificaţia lui în ce priveşte problema dvs. Uneori s-ar putea ca sensul visului să vă apară în minte mai târziu, în timpul zilei.

Pentru a folosi această metodă s-ar putea să aveţi nevoie de ceva antrenament. Pentru unii ar putea fi foarte uşor, în timp ce alţii ar întâmpina dificultăţi, în orice caz, nu renunţaţi chiar dacă nu aveţi succes deplin de la primele încercări. Perseverenţa vă va fi răsplătită.

Cele patru metode pe care tocmai le-am descris nu sunt singurele pe care le aveţi la îndemână, dar sunt eficiente în majoritatea situaţiilor. Pe măsură ce înregistraţi progrese, vă puteţi pune la punct propriile metode.

CAPITOLUL 19
Sistemul de alarmă

Mintea are capacitatea de a vă atrage atenţia asupra unui pericol iminent, chiar dacă nu sunteţi conştient de existenţa lui.

Pentru aceasta, nu trebuie decât să vă induceţi nivelul parapsihologic de bază sau să mergeţi pe Plaja Timpului şi să stabiliţi semnalul de alarmă pe care doriţi să-l primiţi de la îngerul păzitor sau de la Ghidul spiritual în cazul apariţiei unui pericol iminent. Un prieten de-al meu, de exemplu, este atenţionat de o lumină roşie intermitentă care se face simţită în mintea lui. Altuia îi este deodată foarte frig. Dumneavoastră trebuie să hotărâţi în ce mod vreţi să fiţi atenţionat, iar semnalul poate fî stabilit cu ajutorul exerciţiului pe care vi-l voi descrie în acest capitol.

Cazul 24

Sistemul meu de alarmă

Aflându-mă pe Plaja Timpului, mi-am rugat îngerul păzitor să mă atenţioneze în modul cel mai potrivit cu situaţia. Odată aceasta mi-a salvat viaţa. Iată cum s-a întâmplat.

Conduceam cu aproape 65 km/oră pe o stradă aglomerată. La un moment dat, piciorul meu drept, ca şi cum ar fî avut o judecată a lui proprie, a sărit brusc de pe acceleraţie şi a călcat cu putere pedala de frână, făcând ca maşina să se oprească brusc.

Imediat după aceea, o maşină a ţâşnit cu mare viteză de pe o stradă laterală, trecând pe culoarea roşie a semaforului. Mi-a tăiat calea la distanţă de doar câţiva centimetri. Dacă n-aş fî oprit, cu siguranţă aş fi fost lovit şi, probabil, ucis în accident.

Mi-a luat câteva minute să-mi revin şi să evaluez situaţia. Nu aş fi putut vedea ceva venind de pe strada laterală din cauza unui frunziş des. N-aş fi putut cu nici un chip să văd bolidul apropiindu-se, şi, de altfel, ştiam cu siguranţă că nu eu oprisem maşina. Pentru o clipă, piciorul meu drept a fost acţionat de o altă forţă şi nu a depins în nici un fel de mine.

Mi-am indus imediat nivelul parapsihologic de bază şi i-am mulţumit îngerului păzitor.

Exerciţiul 38

Programarea unui sistem propriu de alarmă

- Închideţi ochii.
- Mergeţi de Plaja Timpului şi invitaţi-vă îngerul păzitor să vină alături de dvs.
- Rugaţi îngerul păzitor să vă atragă atenţia asupra pericolelor iminente în modul cel mai adecvat. Există posibilitatea să-i cereţi să vă atenţioneze printr-un anumit tip de semnal, cum ar fi o lumină ce străfulgera prin minte, o încordare bruscă sau orice altceva care consi deraţi că v-ar putea atrage atenţia.
- Spuneţi „mulţumesc” îngerului păzitor.
- Părăsiţi Plaja Timpului şi deschideţi ochii.

Nu plecaţi de acasă fără a vă activa mental sistemul de alarmă.

De fapt, trebuie să o faceţi numai o dată şi va dura o viaţă. Cu toate acestea, dacă sunteţi genul de om care de fiecare dată înainte de a pleca de acasă îşi verifică de două-trei ori uşa, vă veţi simţi probabil mai bine dacă vă veţi programa sistemul de alarmă oricât de des doriţi.

CAPITOLUL 20

Controlul parapsihologic al traficului rutier

Vi s-a întâmplat să conduceţi pe autostradă şi să vă simţiţi deranjat pentru că cineva conduce încet pe banda rapidă, ţinându-vă astfel pe loc? Ei bine, mie mi s-a întâmplat acest lucru şi iată cum am procedat.

Cazul 25

Cale liberă pe autostradă

Cu câţiva ani în urmă, soţia mea şi cu mine trebuia să mergem o dată pe săptămână cu maşina într-un oraş situat la 160 km de casă. Autostrada era întotdeauna aglomerată, făcând drumul să pară lung şi foarte dificil.

Într-o zi i-am spus soţiei: „Dragă, astăzi conduci tu, iar eu o să mut toate maşinile din cale."

Evident, s-a gândit că o luasem razna. „Tu doar înscrie-te pe banda rapidă şi rămâi acolo", i-am mai spus, „iar eu voi avea grijă să ai drumul liber în faţa ta." Soţia mea a fost de acord să încerce.

La câteva secunde după ce a intrat pe banda rapidă a autostrăzii, am văzut cum se apropie rapid de o maşină ce rula prea încet. Mi-am modificat starea de conştiinţă şi, intrând în nivelul parapsihologic de bază (desigur, cu ochii deschişi), i-am spus şoferului ceva de genul: „Domnule, v-aş fi foarte recunoscător dacă aţi fi drăguţ să vă retrageţi pe banda din dreapta şi să ne lăsaţi să trecem, pentru că trebuie să ajungem urgent la destinaţie."

A tras imediat spre dreapta, schimbând banda. I-am mulţumit în gând în timp ce treceam pe lângă el.

Am „mutat" toate maşinile din calea noastră în ziua aceea. O dată, o porţiune de drum liberă, am adormit, dar m-a trezit soţia mea, împin-gându-mă în coaste şi spunând „Trezeşte-te, am un camion în faţă cam o jumătate de kilometru." Se distra atât de bine încât a vrut să conducă la întoarcere. După ce am procedat astfel de câteva ori în timp ce conducea ea, am încercat să văd dacă aş putea să conduc şi să-mi fac cale liberă în acelaşi timp. A mers de fiecare dată.

În cele aproape nouă luni în care am fost nevoit să fac excursii săptămânale, un singur vehicul nu a reacţionat imediat. Această poveste merită spusă, pentru că are o semnificaţie aparte.

Conduceam şi aveam în faţa mea o maşină mare, de marfă. M-am proiectat mental spre şofer, ca de obicei, dar şoferul nu a răspuns deloc. Mi-am repetat cererea de câteva ori, dar tot n-am primit nici un răspuns.

Chiar când mă întrebam de ce, maşina a avut o explozie a unui cauciuc şi a început să se deplaseze în zigzag, trecând de pe o parte pe alta a drumului.

Din fericire, şoferul a reuşit să oprească în siguranţă pe partea dreaptă a drumului, dar nu înainte de a executa câteva viraje terifiante pe ambele benzi de circulaţie.

Dacă mi-ar fi permis să trec, aşa cum îi cerusem mental, m-aş fi aflat paralel cu el în momentul în care avusese pana şi era evident că maşina de marfa s-ar fi izbit de maşina mea, lovind-o în partea în care se afla soţia mea.

Conştiinţa superioară avusese grijă de mine, pentru că nu fusesem atent să îmi port de grijă singur. Se pare că ea blocase emisia mea mentală pentru a mă proteja, înţelegeţi acum de ce v-am învăţat într-un capitol anterior să vă creaţi un scut de protecţie?

Acest exerciţiu mental pentru a obţine cale liberă mi-a dezvoltat mult capacităţile telepatice, ba mai mult, m-a învăţat cum să fiu eficient la nivel parapsihologic, stând cu ochii deschişi şi făcând simultan şi altceva.

Exerciţiul 39
Cum puteţi obţine cale liberă prin metode parapsihologice

- Induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază, stând cu ochii deschişi.
- Dacă vă daţi seama de sexul şoferului din faţă, adresaţi-vă cu „doamnă" sau „domnule". Dacă nu, spuneţi ceva de genul „şoferul Mustangului roşu" sau o altă formulă prin care îl puteţi contacta pe şofer.

- Ceea ce veţi spune va suna cam aşa: „Domnule, am urgentă nevoie să vă depăşesc şi îmi blocaţi calea. V-aş fi foarte recunoscător dacă aţi trece pe banda din dreapta pentru câteva momente, ca să pot trece în siguranţă. Vă mulţumesc.”
- Când depăşiţi vehiculul, spuneţi în minte: „Vă mulţumesc, domnule, vă sunt recunoscător.” Dacă presupuneţi că vă observă, aţi putea să-i zâmbiţi şi să daţi din cap.

Asta-i tot. Desigur, vă recomand să vă programaţi scutul parapsihologic şi sistemul de alarmă pentru a preveni un accident.

CAPITOLUL 21

Un ceas deşteptător parapsihologic

Iată un mod practic de a vă utiliza mintea, excelent pentru dezvoltarea capacităţilor dvs. parapsihologice. Când mergeţi la culcare, instruiţi-vă conştiinţa parapsihologică să vă trezească la o anumită oră. Următorul exerciţiu vă arată cum să o faceţi.

Exerciţiul 40

Ceasul deşteptător

- Când mergeţi la culcare, închideţi ochii şi treceţi la nivelul parapsihologic de bază.
- Vizualizaţi un ceas.
- Potriviţi ceasul la ora la care vreţi să vă treziţi. Alegeţi, de exemplu, ora şapte fix.
- Confirmaţi mental: „Aceasta este ora exactă la care vreau să mă trezesc, şapte dimineaţa.”
- Apoi adormiţi.
- Dimineaţa vă veţi trezi brusc. Priviţi imediat la ceas. Trebuie să fie şapte fix (sau orice altă oră v-aţi ales pentru a vă potrivi ceasul mental).
- Dacă v-aţi trezit cam cu cinci minute înainte sau după ora dorită, consideraţi că reacţia conştiinţei parapsihologice a fost corectă.
- Închideţi imediat ochii o clipă şi spuneţi: „Mulţumesc, aceasta este reacţia şi precizia pe care mi le doresc în întreaga mea muncă de parapsiholog.” Apoi deschideţi ochii şi continuaţi-vă activităţile zilnice.
- Dacă ceasul mental are o eroare mai mare de cinci minute, nu acceptaţi spunându-vă că este destul de bine, pentru că acest fapt semnifică o reacţie parapsihică lentă. Mintea dvs. este capabilă de precizie şi trebuie să insistaţi asupra acestui aspect.
- Mai întâi verificaţi ceasul pe care îl folosiţi. M-am trezit odată cu trei minute mai târziu după cum arăta ceasul meu (insist asupra unei precizii mai mari decât atât). Am sunat la robotul care dă ora exactă şi am descoperit că, de fapt, ceasul era cu trei minute înainte. Mintea mea funcţionase corect. Nu vă criticaţi mintea până când nu v-aţi verificat ceasul.
- Dacă ceasul indică ora corect, modificaţi-vă starea de conştiinţă şi spuneţi: „Mă bucur că m-am trezit. Totuşi, în activitatea mea de parapsiholog,

cer mai multă precizie. De acum înainte pretind o mare precizie. Când îmi stabilesc pe cale parapsihologică ora de deşteptare, vreau să mă trezesc exact la ora aleasă. Nu voi tolera rezultate aproxi mative."

- Apoi deschideţi ochii şi vedeţi-vă de treabă. Mai târziu, când mergeţi la culcare, potriviţi-vă din nou ceasul interior. Faceţi astfel până când apar în mod constant rezultate corecte care vă satisfac.

Puteţi modifica acest procedeu, astfel încât cu ajutorul lui să vă respectaţi întâlnirile sau programul din timpul zilei. Pentru a obţine acest rezultat trebuie să urmaţi etapele de mai sus, dar în loc să-i spuneţi minţii să vă trezească, spuneţi-i să vă atragă atenţia într-un anumit moment al zilei, producându-vă un fel de sclipire în minte, forţându-vă să vă uitaţi la ceas, provocându-vă un zgomot în urechi sau folosind un alt mijloc ales de dvs. Fiţi inventiv!

CAPITOLUL 22

Găsirea unui loc de parcare

După succesul pe care îl avusesem cu eliberarea drumului, am hotărât să îmi rezerv loc de parcare. Nu mă deranja faptul că trebuia să merg o distanţă mai mare de la maşină până la locul în care voiam să ajung, pentru că îmi place exerciţiul fizic, dar voiam să văd dacă pot să o fac.

Cazul 26
Cum mi-am rezervat un spaţiu de parcare

Înainte de a pleca de acasă îmi modificam starea de conştiinţă, intrând în nivelul parapsihologic de bază, şi vizualizam locul de parcare cel mai apropiat de uşa clădirii în care aveam treabă (supermarket, birou etc.). „Vedeam" acel spaţiu ca fiind gol, acolo aflându-se un anunţ care spunea: „Rezervat pentru Bill Hewitt."

Şi ce credeţi? Mergea de fiecare dată.

Apoi am început să fac nazuri, îmi rezervam cel de-al treilea spaţiu de la uşă sau cel de-al cincilea, ce să mai vorbim, orice loc din parcare pe care-l preferam. Şi mergea de fiecare dată.

După o lună am încetat să mai fac acest lucru, pentru că nu eram chiar aşa de interesat în a scuti cei câţiva paşi în plus. Intre timp reuşisem însă să-mi dezvolt cu adevărat capacităţile de vizualizare şi pe cele paranormale.

Încercaţi şi dumneavoastră. Următorul exerciţiu vă arată cum. Este distractiv, fiind totodată o aplicaţie practică excelentă ce ajută la dezvoltarea dvs. din punct de vedere parapsihologic.

Exerciţiul 41
Cum să vă rezervaţi un loc de parcare

- Închideţi ochii.
- Induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Vizualizaţi spaţiul de parcare pe care doriţi să îl ocupaţi atunci când veţi ajunge la destinaţie.
- Vizualizaţi acel spaţiu de parcare ca fiind gol.

- Faceţi o localizare mentală. De exemplu, gândiţi-vă la primul spaţiu de pe rândul al treilea al parcării din faţa unui magazin.
- Plasaţi mental în parcare un anunţ care spune „Rezervat pentru… (numele dvs.).”
- Adresaţi un „mulţumesc” conştiinţei superioare.
- Deschideţi ochii, mergeţi la destinaţie şi parcaţi-vă maşina în spaţiul rezervat.

Acesta este un exemplu, dvs. puteţi încerca şi altceva. Aţi putea face toate semafoarele verzi sau aţi putea să vă rezervaţi un loc la film ori la meci. Folosiţi-vă propriile idei. Fiţi inventiv când vă exercitaţi capacităţile parapsihologice.

CAPITOLUL 23

Controlul somnului

V-aţi simţit vreodată moleşit sau vi s-a întâmplat să moţăiţi câteva clipe la volan atunci când eraţi plecat la drum lung?

Vă puteţi folosi capacităţile paranormale pentru a rezolva această problemă.

Exerciţiul 42
Cum să rămâneţi treaz

- Când vă simţiţi ameţit sau somnolent, trageţi imediat pe dreapta, opriţi şi apoi scoateţi cheia din contact.
- Dacă este întuneric, aprindeţi luminile de avarie pentru ca alte vehicule să vă poată observa.
- Închideţi ochii şi induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază.
- Rugaţi îngerul păzitor să vă vegheze şi să vă ţină treaz până când ajungeţi în siguranţă la destinaţie. Trebuie să specificaţi destinaţia. Puteţi spune ceva de genul: până când ajung acasă în pat” sau „… până când ajung la motel”. Nu formulaţi niciodată în termeni generali cum ar fi „…până ajung la St. Louis”. Vă voi explica imediat de ce.
- Rămâneţi pentru scurt timp la nivelul parapsihologic de bază ţinând ochii închişi. Odihniţi-vă între 5 şi 15 minute, după cum simţiţi nevoia.
- Apoi sugeraţi-vă mental: „Sunt complet relaxat pentru că tocmai am dormit adânc patru ore. în câteva momente voi deschide ochii şi voi fi complet treaz şi vigilent. Voi rămâne treaz şi atent până când ajung… (spuneţi destinaţia exactă)”. Deschideţi ochii şi continuaţi-vă drumul.

Există un motiv important pentru care nu trebuie să folosiţi în acest exerciţiu o descriere generală a destinaţiei. Dacă spuneţi până când ajung la St. Louis”, mintea dvs. vă va permite să adormiţi în momentul în care intraţi în oraşul St. Louis, deşi în fapt mai aveţi destui kilometri până la destinaţia propriu-zisă.

Trebuie să fiţi cât se poate de precis în indicaţiile pe care le daţi minţii dvs.

Puteţi folosi această metodă ori de câte ori trebuie să rămâneţi treaz şi atent mai mult timp, ca, de exemplu, atunci când audiaţi un curs. Eu am procedat astfel de multe ori pentru a rămâne treaz când scriam până noaptea târziu.

CAPITOLUL 24
Dezvoltarea unor aptitudini

Avem cu toţii un talent, o îndemânare, o iscusinţă pe care am vrea să o desăvârşim. Ar putea fi vorba de dactilografie, sport, condusul maşinii, croitorie, gătit, retorică, scris sau orice altceva.

Prin mijloace parapsihologice calităţile noastre ar putea fi cu mult mai mari.

Exerciţiul 43
Cum să deveniţi mai iscusit

- Închideţi ochii.
- Induceţi-vă nivelul parapsihologic de bază sau mergeţi pe Plaja Timpului, cum doriţi.
- Vizualizaţi-vă pe dvs. înşivă cum duceţi la îndeplinire ceea ce v-aţi propus, dezvoltându-vă aptitudinea aleasă.
- Vă vedeţi relaxat, dar atent şi fericit ca urmare a rezultatelor foarte bune obţinute datorită iscusinţei dvs.
- Timp de câteva minute fiţi atent pentru a vă fixa în minte imaginea acestei abilităţi perfecte.
- Spuneţi apoi mental: „Doresc să mă ajute conştiinţa superioară să ating această performanţă, să devin atât de bun... (numiţi îndemânarea) pe cât este posibil.”
- Deschideţi ochii.

Veţi putea demonstra perfecţionarea calităţilor dvs. în mod concret, în funcţie de aptitudinea vizată, desigur, în unele cazuri ar putea dura o vreme.

De exemplu, ce este de făcut dacă nu jucaţi tenis atât de bine pe cât v-aţi dori?

Vizualizaţi-vă jucând un joc perfect. Faceţi zilnic acest lucru şi observaţi progresele. Continuaţi exerciţiile de vizualizare, dar, în acelaşi timp, antrenaţi-vă până când ajungeţi la rezultatele dorite.

Acest lucru nu înseamnă că dacă vă veţi vizualiza făcând ceva ce n-aţi mai făcut niciodată, veţi deveni instantaneu un expert. Lucrurile nu stau deloc aşa. Vizualizarea vă va ajuta să deveniţi mai bun într-un domeniu deja cunoscut, nu să deveniţi performant într-unul nou. De altfel, vizualizarea nu dă roade fără nici un alt efort din partea dvs.

Nu uitaţi, pentru a deveni realitate, dorinţa trebuie să fie întotdeauna urmată de o acţiune constructivă. Nu vi se dă nimic pe gratis.

CAPITOLUL 25
Lectura şi studiul

Capacităţile paranormale vă oferă un mod elevat de a citi sau studia, de a înţelege şi reţine ceea ce aţi studiat. Metoda este destul de simplă.

Exerciţiul 44
Obţinerea unei capacităţi superioare de înţelegere

- Închideţi ochii.
- Treceţi la nivelul parapsihologic de bază sau mergeţi pe Plaja Timpului.
- Spuneţi mental: „în câteva clipe voi deschide ochii şi voi citi... (numiţi ceea ce veţi citi). Voi avea o capacitate superioară de înţelegere a ceea ce citesc şi îmi voi putea aminti orice amănunt, oricând doresc.”
- Deschideţi apoi ochii şi citiţi.
- Când aţi încheiat lectura, închideţi ochii şi spuneţi: „Tocmai am citit... (numiţi ce aţi citit). Am o capacitate de înţelegere superioară a materialului şi mi-l pot aminti oricând doresc.”
- Deschideţi ochii şi vedeţi-vă de treburile .dvs. zilnice.

Aţi înmagazinat astfel informaţii pe care le veţi putea folosi pe viitor, oricând veţi avea nevoie. Aceeaşi metodă este utilă şi atunci când ascultaţi o conferinţă, pentru a înţelege mai temeinic şi a reţine mai bine informaţii-le auzite.

Continuarea studiului

Având acum la îndemână un procedeu care vă dă posibilitatea de a folosi capacităţile paranormale în scopul obţinerii unei înţelegeri mai profunde, vă puteţi gândi să continuaţi cu un studiu parapsihologic sau ocult după ce veţi termina această carte.

Viaţa, dacă este trăită la maximum, este o căutare constantă a cunoaşterii. Ei bine, da, este benefic să continuaţi studiul, dar cu o condiţie: să studiaţi judicios.

Ce înseamnă a studia judicios?

În introducerea acestei cărţi am spus că există mulţi oameni care cunosc preţul tuturor lucrurilor, dar nu cunosc valoarea nici unuia. Astfel de oameni sunt ca savanţii din turnul de fildeş, despre care am auzit cu toţii, care pot cita fiecare dată, nume şi eveniment din negura istoriei, dar care nu sunt în stare să ducă la capăt sarcini extrem de simple, cum ar fi rezervarea şi cumpărarea biletelor de călătorie pentru a putea vizita locurile despre care ştiu atât de multe.

Procesul învăţării poate fi lipsit de sens dacă îl lăsaţi la voia întâmplării. Cunosc oameni care urmează asiduu fiecare curs care are vreo legătură cu fenomenele paranormale, cu hipnoza, călătoriile astrale, visurile, telepatia etc. De-abia aşteaptă să se termine un curs sau o carte pentru a putea începe ceva nou. Citesc toate cărţile care tratează vreun subiect parapsihologic. Au citit despre reîncarnare, călătorii în astral, au citit toate cărţile lui Edgar Cayce şi aşa mai departe. Aceşti oameni sunt excelenţi interlocutori la petreceri. Totuşi, cu toată această „învăţătură”, nu sunt în stare să desfăşoare nici cea mai simplă activitate parapsihologică, nu pot să-şi modifice în mod voluntar starea de conştiinţă şi să atingă un obiectiv pe această cale.

Ironia este că atât cursurile cât şi cărţile au fost bune. Atunci de ce nu au învăţat nimic aceste persoane? Pentru că învăţatul nu este o simplă căutare, ci este un proces care pentru fiecare începe din adâncul sinelui.

Acesta este contextul în care voi discuta cum trebuie continuat studiul dvs.

Cu ajutorul acestei cărţi aţi pătruns în lumea fenomenelor paranormale. Dar, în acest moment, nu realizaţi sau nu înţelegeţi pe deplin ce scop are dobândirea cunoştinţelor ce vi s-au pus la dispoziţie şi nici de ce vi se cere stăpânirea unor tehnici. Este imposibil să ştiţi aceste lucruri înainte de a începe să vă folosiţi noile capacităţi paranormale în fiecare zi. Aşadar, logic ar fi ca în continuare să învăţaţi prin exerciţii.

Pentru moment, vă recomand să lăsaţi la o parte studiul formal al

parapsihologici şi orice alte cursuri care au vreo legătură cu ea. Există diverse religii, culte şi organizaţii care au propriile lor metode de dezvoltare parapsihologică şi de utilizare a capacităţilor dobândite, care vă oferă cursuri foarte bune. Deocamdată, înainte de a vă angaja în alte studii, acordaţi-vă şansa de a utiliza ceea ce aţi învăţat din această carte.

Eu personal sunt de părere că ar trebui să aşteptaţi cel puţin un an înainte de a vă implica în alte studii.

Există numeroase căi ce duc la dezvoltarea însuşirilor paranormale, dându-vă posibilitatea de a practica. Dacă schimbaţi deseori aceste căi ar fi ca şi când aţi călători mult, fără a ajunge însă vreodată la destinaţie. Sau, cel puţin, ar dura mult mai mult până când aţi ajunge.

Este bine să citiţi din când în când pentru a vă îmbunătăţi activitatea parapsihologică practică. Ideea este aceea de a vă permite să experimentaţi şi să învăţaţi în ritmul cel mai potrivit pentru dvs. Dacă vă forţaţi pentru a progresa prea repede sau pentru a ajunge prea departe, acest lucru ar putea să vă determine să faceţi un pas înapoi.

Iată cum ar arăta planul tipic pe care v-aş indica să-l urmaţi:

1. Folosiţi-vă puterile paranormale începând de azi şi continuaţi în fiecare zi. Folosiţi tot ceea ce aţi învăţat din această carte şi acordaţi-vă şansa de a crea şi alte aplicaţii practice ale parapsi- hologiei, pe măsură ce vă dezvoltaţi propriile capacităţi.
2. După aproximativ două luni de practică în maniera descrisă mai sus, alegeţi o carte şi citiţi-o pur şi simplu. Desigur, practica zilnică nu trebuie întreruptă. Deoarece fiecare dintre dvs. este o fiinţă unică, alegerea lecturii este o problemă personală, în general, pentru început ar putea fi utilă o altă carte a mea*,Hipnoza,* sau poate cartea intitulată *Aşa cum a gândit un om* (As a Man Thinketh) a cărui autor este James Allen.
3. Lăsaţi să treacă cel puţin o lună după ce aţi terminat prima carte, apoi o puteţi alege pe a doua tot pentru a o citi pur şi simplu. Desigur, continuaţi-vă zilnic practica parapsihologică. Două cărţi pe care le-am citit când ajunsesem cam în acfcst stadiu sunt *Psiho- cibernetica,* autor Maxwell Maltz, şi *Înţelepciunea maeştrilor spirituali* de Joseph Weed. Aţi putea găsi probabil şi alte lucrări mai recente care să vă fie pe plac.
4. Continuaţi să citiţi, lăsând însă să treacă cel puţin o lună între două cărţi.
5. După ce v-aţi ocupat singur aproape un an de dezvoltarea capaci- tăţilor dvs. paranormale, puteţi hotărî singur dacă doriţi sau nu să vă continuaţi instruirea teoretică. Până atunci veţi fi probabil conştient şi hotărât în ce priveşte viitoarele dvs. acţiuni. Dacă nu, cereţi sfatul Ghidului spiritual sau al îngerului păzitor.

Presupun că nouăzeci la sută dintre dvs. nu veţi avea nevoie să continuaţi studiul teoretic pentru că veţi fi descoperit cum să învăţaţi în continuare cu ajutorul propriilor aptitudini deja dezvoltate.

Acum câţiva ani, Ghidul meu spiritual mi-a spus să-mi încetez instruirea teoretică şi să folosesc deprinderile şi cunoştinţele pe care le posedam deja. A fost un sfat excelent şi l-am urmat. Acum învăţ prin propriile mele forţe, beneficiind uneori şi de lecturi ocazionale. Capacităţile mele parapsihologice mă conduc chiar spre ceea ce trebuie să citesc atunci când trebuie să fac acest lucru.

Urmând cele cinci etape descrise, veţi transforma practica parapsihologică într-o realitate a vieţii dvs. de zi cu zi, sub toate aspectele ei. Acesta este scopul dvs.

Şi atunci veţi începe să cunoaşteţi nu numai preţul, ci şi valoarea tuturor lucrurilor.

CAPITOLUL 26

Planuri de viitor

Folosirea capacităţilor paranormale devine un mod de viaţă. Nu mai sunteţi legat de acel mod de viaţă tradiţional cu care eraţi obişnuit. Acum aveţi darul care vă poate face să trăiţi viaţa din plin, în cel mai interesant mod cu putinţă. Nu există practic nici o situaţie pe care să nu o puteţi rezolva uşor, firesc şi satisfăcător. Metoda este bună!

Sensibilizaţi-vă pentru a fi permanent atent la ocaziile de a folosi fiecare mic truc parapsihologic pe care-l aveţi „în mânecă”. Nu trebuie neapărat să fie un proiect mamut cel spre care vă direcţionaţi energiile, deşi ar putea fi vorba, desigur, şi despre aşa ceva.

Poate că auziţi la radio că un om înarmat este înconjurat de poliţie chiar în oraşul dvs., dar că el are ostateci. Folosiţi-vă capacităţile paranormale pentru a vă proiecta în conştiinţa infractorului; adresaţi-vă la nivel parapsihologic şi vorbiţi-i convingător pentru a-l determina să nu facă rău nimănui. Proiectaţi spre ostateci sentimente de curaj şi protecţie.

Ce faceţi dacă nu ştiţi sigur cum să vă rezolvaţi o sarcină dificilă pe care v-a dat-o şeful dumneavoastră? Folosiţi-vă capacităţile paranormale pentru a afla cum să procedaţi. Astfel, problema este rezolvată în mintea dvs. Treceţi la treabă, iar mintea vă va conduce. Iată cum aţi dus lucrurile la bun sfârşit.

Vedeţi un copil plângând pe stradă. Dacă nu vă puteţi opri, trimiteţi-i ajutor şi mângâiere la nivel parapsihologic.

Nu pledez pentru folosirea ajutorului pe cale parapsihologică în scopul de a evita acordarea unui sprijin în mod direct. Trebuie să oferiţi întotdeauna ajutorul dvs. atunci când este posibil. Există însă nenumărate situaţii în care pur şi simplu nu puteţi face nimic din punct de vedere fizic, în acele cazuri, folosiţi-vă capacităţile parapsihologice.

Acum, când v-aţi dedicat unui nou mod de viaţă, vreau să vă mai dau un ultim sfat: nu deveniţi prea plin de sine. Nu spuneţi tuturor sau oricui va sta să vă asculte: „Sunt parapsiholog. Permiteţi-mi să mă amestec în treburile dumneavoastră.”

Vă dau acest sfat pentru că am cunoscut personal oameni cu capacităţi paranormale care au devenit egoişti şi plini de sine. I-am văzut apoi pierzându-şi capacităţile pentru că începeau să creadă că ei înşişi sunt sursa puterii lor.

Singura sursă de putere este cea supremă, care a creat totul. Aveţi privilegiul de a fi un canal prin care se exprimă acea putere.

Cât despre afirmaţia „Sunt parapsiholog!” nu am altă replică la ea decât „Şi ce dacă?”. Potenţial, aşa sunt toţi oamenii. Nu e mare lucru. Aţi învăţat pur şi simplu cum să folosiţi câteva dintre capacităţile pe care Creatorul vi le-a oferit la naştere. Nu trebuie să vă lăudaţi cu ele.

Trăiţi-vă viaţa în pace, fiţi fericit şi folosiţi-vă capacităţile paranormale pentru a vă crea o lume mai bună.

Viaţa începe deja să vi se schimbe în bine într-o anumită măsură.

Dacă veţi continua să vă antrenaţi capacităţile parapsihologice în fiecare zi, chiar şi numai în intervale scurte de timp, schimbările vor continua să aibă loc şi vor deveni mai profunde. Dumneavoastră sunteţi totul, autorul, actorul, regizorul scenic, regizorul piesei şi chiar piesa însăşi. Şansele dvs. de succes sunt direct proporţionale cu eforturile, perseverenţa, credinţa, aşteptările, intensitatea şi deschiderea spre noi experienţe şi acumulare de cunoştinţe.

Există mai multe lucruri pe care le veţi observa petrecându-se pe măsură ce deveniţi tot mai unit cu propria dvs. conştiinţă superioară. Veţi avea experienţe care vor veni ca o străfulgerare bruscă, un fel de iluminare aproape imposibil de descris, pentru că vocabularul nostru se referă la lumea fizică ai cărei locuitori temporari suntem, iar aceste experienţe nu sunt de natură fizică. Aşadar, cuvintele noastre din lumea fizică pot în cel mai bun caz să descrie numai în parte lumea non-fizică.

Dacă veţi trăi experienţa muzicii ascultate la nivel parapsihologic, această experienţă va fi atât de profundă şi frumoasă încât nu veţi fi capabil să o exprimaţi adecvat în cuvinte. Veţi vedea mental anumite imagini, veţi auzi sunete neexprimate verbal, veţi deveni pe deplin conştient de un adevăr într-o fracţiune de secundă. Veţi constata atunci că aveţi nevoie poate de multe ore pentru a explica informaţia primită într-o clipă, şi chiar şi aşa, veţi simţi că explicaţiile dvs. nu exprimă complet ceea ce aveţi în minte.

Cu câţiva ani în urmă, aflându-mă în stare de meditaţie, am devenit pe deplin conştient de reîncarnare. Până atunci nu citisem nimic despre acest subiect. Nu mă gândisem deloc la el. Pur şi simplu nu mă interesa.

În acea şedinţă de meditaţie nu căutam vreo informaţie despre reîncarnare, cu toate acestea am primit-o într-o clipă. Nu pot să explic prea bine în cuvinte înţelegerea interioară pe care am dobândit-o şi cunoştinţele pe care le am despre acest subiect. Informaţia mi-a dat senzaţia unei înţelegeri depline, aceasta este tot ce pot spune. Când veţi avea propriile experienţe veţi înţelege ce încerc să spun.

Veţi mai observa şi că sunteţi în mod subtil orientat spre un nou cerc de cunoştinţe şi relaţii. Cei pe care îi puteţi ajuta vor fi atraşi către dvs. sau dvs. către ei. Veţi rupe rapid relaţiile cu acele persoane care vă pot face rău. După un timp, veţi privi retrospectiv şi veţi vedea că oamenii care mai demult constituiau figuri centrale în viaţa dvs. nu mai sunt importanţi. Viaţa dvs. va lua o întorsătură pe care nu aţi fi putut-o prevedea.

Întregul dvs. sistem de valori se va schimba. Lucruri care altădată vă stresau, nici nu vă vor mai atrage atenţia. Alcoolul nu vă va mai interesa, chiar dacă v-a interesat odată. Veţi bea ocazional un pahar, dar nu vă va deranja să nu mai beţi deloc. Foarte probabil că veţi considera fumatul ca fiind ceva respingător. Acest lucru se datorează, cel puţin în parte, faptului că veţi intra tot mai des în starea de conştiinţă alterată, atât voit cât şi spontan, devenind astfel foarte sensibil, aşadar, fumul şi ţigările vă pot afecta puternic cauzându-vă disconfort fizic. Când mă aflu în această stare (adică aproape tot timpul), fumul îmi provoacă iritarea gâtului, a căilor nazale, mi se îngreunează respiraţia şi îmi apare o tuse puternică.

Veţi deveni foarte probabil singuratic, în sensul că veţi fi liber şi independent. Nu vă veţi simţi legat de grupuri sau convenţii. Nimeni nu va mai decide în locul dvs. Şi totuşi, în acelaşi timp, veţi simţi o reală legătură spirituală cu toţi şi cu toate. Vă veţi cunoaşte clar responsabilităţile şi le veţi vedea clar şi pe ale celorlalţi.

Este ca şi cum aţi vedea toţi oamenii ca pe nişte universuri individuale.

Fiecare este un mic balonaş plutind prin spaţiu prin propriile forţe şi în propria direcţie. Adesea, două astfel de balonaşe se întâlnesc, şi, ca toate balonaşele, se unesc devenind unul singur. Această existenţă comună poate avea o durată mai scurtă sau mai lungă, în timp ce sunt împreună, aceste balonaşe au anumite elemente în comun, fiecare menţinându-şi totuşi într-o anumită măsură identitatea şi autonomia. La un moment dat, ele se separă şi zboară mai departe pentru a se întâlni cu alte balonaşe. Ele se pot reuni pentru o vreme, ca apoi să se despartă, se pot reîntâlni iarăşi şi tot aşa.

Aşa sunteţi şi dvs. în interacţiunea cu alţii. Le oferiţi celorlalţi din experienţa dvs. şi obţineţi şi dvs. experienţă dintr-a lor. Dar cu toţii rămâneţi totuşi stăpânii propriilor universuri şi stabiliţi modalitatea prin care să învăţaţi şi să evoluaţi spiritual. Nu este posibil să daţi fără să primiţi ceva în schimb.

Următorul exemplu vă poate ajuta să aveţi o perspectivă mai clară asupra acestor aspecte.

Cazul 27
Dă şi ţi se va da

În urmă cu mai mulţi ani, am ajutat o femeie (prin hipnoză) să se lase de fumat. Nu prea avea bani, aşa că am cerut doar cincisprezece la sută din onorariul meu obişnuit. Apoi a ieşit complet din viaţa mea.

Trecuseră cam cinci ani, când am primit un telefon de la ea. Suferea de o boală incurabilă şi îşi trăia ultimele câteva luni din viaţă. Nu avea bani, dar avea nevoie de ajutor.

În acele câteva luni i-am acordat mult timp, făcând în mod gratuit tot ce puteam pentru a-i uşura durerea, pentru a o ajuta să înţeleagă ce este moartea morţii şi să-şi depăşească temerile.

A murit. Am simţit că eforturile mele fuseseră insuficiente, dar nu ştiam ce aş mai fi putut face. Cu toate acestea, în timp ce o ajutam, am primit o revelaţie profundă, înţelegând şi cunoscând deodată mai mult, în plus, că o altă răsplată urma să sosească.

Chiar dacă eu simţeam că nu făcusem prea mult ca să o ajut, ea trebuie să fi simţit altceva.

La câteva luni după moartea ei am primit un telefon de la producătorul unei emisiuni de televiziune locală prin cablu, care fusese multă vreme prieten cu doamna despre care vorbim. Pe patul de moarte, ea discutase cu acest prieten al ei, iar conversaţia fusese aproape exclusiv despre mine şi despre marele ajutor pe care ea simţea că i-l dau. Producătorul de televiziune fusese foarte mişcat de experienţa aceasta, ceea ce l-a făcut să mă caute.

În concluzie, mi-a oferit un angajament plătit la televiziune. Marele avantaj era că prima mea carte urma să apară şi acest aranjament îmi dădea posibilitatea să grăbesc lucrurile.

Pot povesti şi alte astfel de întâmplări, dar acest lucru nu este necesar pentru a-mi susţine punctul de vedere care, în esenţă, spune: Dă şi ţi se va da. Generaţi energie pozitivă şi ea se va întoarce la dumneavoastră.

într-un fel sau altul, cândva. Dacă generaţi energie negativă, aceasta se va întoarce şi ea la dumneavoastră - fiţi sigur! Nu există coincidenţe. Acesta este un cuvânt cu ajutorul căruia integrăm în lumea fenomenelor fizice o experienţă din lumea non-fizică. Este de fapt un cuvânt inadecvat şi foarte nelalocul lui. Oamenii folosesc cuvântul „coincidenţă” pentru a descrie un eveniment pe care nu-l înţeleg. Ca parapsiholog, dvs. veţi înţelege.

Trebuie însă să clarificăm un lucru chiar acum. Nu vă folosiţi capacităţile parapsihologice pentru a ajuta pe cineva cu intenţia de a primi până la urmă o răsplată. O astfel de intenţie constituie o motivaţie incorectă ce poate genera energie negativă, făcând ca acţiunea în sine să fie ineficientă.

Folosiţi-vă puterea de a ajuta, pur şi simplu pentru că puteţi să o faceţi şi pentru că este necesar, însuşi faptul că aţi putut face ceva constituie o răsplată în sine. Uitaţi apoi totul şi ocupaţi-vă de alte lucruri. Treptat, această reacţie se va produce în mod automat, pe măsură ce vă veţi integra în lumea non-fizică.

Nu veţi fi întotdeauna conştient de evenimentele care vă vor conduce spre un punct anume. Nu vă faceţi probleme. Atunci când va fi necesar, veţi afla. în cazul pe care tocmai vi l-am relatat despre doamna pe care am ajutat-o, înlănţuirea faptelor a fost destul de evidentă. Mare parte dintre experienţe nu sunt prea bine conturate în conştiinţa dvs. De aceea este important să vă programaţi conştiinţa în vederea atingerii unui scop anume, dar nu trebuie să vă propuneţi şi paşii intermediari pe care îi consideraţi necesari la un moment dat.

Cu ani în urmă am creat o programare prin care urmăream să devin un scriitor de succes. Am consolidat acest program zi de zi. Am reuşit, dar calea şerpuitoare şi imprevizibilă care m-a condus aici este incredibilă, în orice moment aş fi evaluat situaţia, mi s-ar fi părut foarte puţin probabil să mă aflu pe drumul cel bun. Apoi, dintr-o dată, ceaţa s-a ridicat şi totul a fost foarte clar ca perspectivă.

Calea incertă pe care o urmasem fusese chiar cea bună. în final am fost răsplătit, iar pe parcurs am trăit şi experienţe care erau mult peste ceea ce visasem la început. Dacă aş fi încercat să-mi programez exact calea de urmat, nu aş fi avut capacitatea să o aleg pe cea pe care am urmat-o, şi deci nu mi-aş fi realizat scopul sau nu aş fi căpătat experienţa pe care o datorez tuturor evenimentelor ce mi-au îmbogăţit viaţa în tot acest timp. Din fericire, mi-am propus doar un ţel şi astfel am câştigat o experienţă de viaţă pe care nu aş schimba-o cu nimeni oricât de multe bogăţii mi s-ar oferi.

Fiecare dintre noi este o sursă de energie într-un ocean infinit de imensă energie. Toată această energie este inteligentă. Conştiinţa noastră atinge multe niveluri. Toată cunoaşterea, inteligenţa şi energia ne sunt la îndemână. Energia în sine şi pentru sine nu este nici bună, nici rea. Ea doar există. Modul în care o folosim poate fi bun sau rău - alegerea ne aparţine.

De îndată ce punem în aplicare o decizie, ea este irevocabilă şi trebuie să ne asumăm răspunderea acum sau mai târziu, în această viaţă sau într-o alta. Aceasta este legea.

Reţineţi, legea firii discutată într-un capitol anterior afirmă: „Orice ţi se întâmplă şi tot ceea ce te înconjoară se află în echilibru cu propria ta conştiinţă, şi nu altfel. Orice se află în conştiinţa ta trebuie să se întâmple, indiferent cine încearcă să împiedice fenomenul, şi orice nu se află în conştiinţa ta este imposibil să aibă loc.”

Suntem îndemnaţi deci să alegem ceea ce este pozitiv, benefic, constructiv. Folosiţi-vă capacitatea paranormală pentru a pătrunde în interiorul dvs. şi pentru a vă sfătui cu şinele superior, ajungând astfel să faceţi cele mai bune alegeri posibile. Veţi primi îndrumarea necesară. Asiguraţi-vă numai că ascultaţi şi urmaţi acea mică voce interioară, în loc să decideţi raţional asupra unui alt şir de acţiuni.

Aceste lucruri vă vor deveni foarte clare datorită propriei dvs. înţelegeri pe măsură ce vă veţi armoniza tot mai mult cu şinele şi nivelurile sale -de unde,

unicitatea.

Aha! Unicitatea! Deci despre asta este de fapt vorba, despre a fi unic? Nu! Acesta este doar începutul ideii. Mai departe trebuie să aflaţi singur, să experimentaţi în propria dvs. manieră, în propriul dvs. ritm şi în cel mai important moment pentru dvs. Important este că v-aţi început călătoria şi este o călătorie incitantă.

Vă spun aceste lucruri pentru ca ele să vă servească drept marcaje de-a lungul drumului, aşa încât să fiţi mai bine pregătit pentru a face alegeri mai bune. Vor exista momente când vi se va părea că nu progresaţi sau chiar că sunteţi în regres. Este ceva trecător, dar şi necesar, deşi poate atunci nu veţi înţelege de ce. Păstraţi-vă convingerile şi scopurile. Soarele răsare întotdeauna şi întotdeauna străpunge norii, pasageri.

Existenţa pe pământ se desfăşoară ca parte a evoluţiei noastre spirituale. Suntem aici pentru a învăţa şi pentru a ne aduce contribuţia, pentru a fi fericiţi şi pentru a avea realizări. Suntem, ca spunem aşa, la şcoală. Deci mergeţi la ore, fiţi atent, faceţi-vă temele şi aşteptaţi trecerea la nivelul următor, apoi la celălalt, până când veţi absolvi şcoala vieţii.

Observ la dvs. o creştere a gradului de pricepere. Vă văd strălucirea din priviri. A apărut acel sâmbure de înţelegere, care este încă foarte mic, dar există şi creşte, începeţi să aveţi o perspectivă asupra a ceea ce sunteţi cu adevărat. Asupra a ceea ce suntem cu toţii. Asupra a ceea ce este viaţa, începeţi să vă daţi seama încotro vă îndreptaţi în această existenţă pământească, încotro mergeţi în cele din urmă.

Nu am să fiu mai explicit decât am fost deja. în caz contrar, v-aş răpi posibilitatea de a avea propria dvs. experienţă şi nu vreau să fac acest lucru.

Nu există nici o scuză reală pentru a nu vă folosi la maximum capacităţile parapsihologice care vi s-au dat când aţi fost creat. Ştiţi acum că aveţi anumite puteri. Ştiţi şi cum să le dezvoltaţi şi cum să le folosiţi. Tot ceea ce mai rămâne este să treceţi la fapte.

Cazurile prezentate pe scurt în această carte ilustrează câteva dintre lucrurile care pot fi făcute atunci când sunt folosite corect capacităţile paranormale. Pe măsură ce vă veţi aventura în minunata lume a parapsihologici, vă veţi sistematiza propriile cazuri.

Vreau să vă pregătesc pentru un tip de experienţă pe care o veţi trăi mai des decât v-aţi dori - experienţa eşecului.

Nu veţi reuşi întotdeauna să faceţi ceea ce doriţi şi adesea nu veţi şti care este cauza.

Cazul 28
Două eşecuri

- Într-o seară, o tânără m-a sunat cerându-mi ajutorul. Cu câţiva ani în urmă, efectuasem cu succes câteva „citiri” parapsihologice pentru ea şi câţiva prieteni. Acum avea o problemă serioasă. Fiica ei de doi ani fusese răpită. Ea şi fostul ei soţ erau implicaţi într-o luptă amară pentru custodie şi presupunea că el era autorul răpirii. Voia să ştie unde era copilul, dacă era sănătos etc. Am încercat zilnic timp de două săptămâni, şi a fost zadarnic. Nu am putut-o ajuta absolut deloc şi m-am simţit foarte rău din cauza aceasta.
- Mai mulţi oameni au murit în ciuda ajutorului pe care li l-am dat. Aceştia erau oameni care, înainte ca eu să mă implic, fuseseră deja declaraţi bolnavi incurabili de către medicii lor. Nu mă jucam cu sănătatea lor şi nu mă jucam

de-a doctorul, încercam doar să fac ceea ce doctorii susţineau că nu se poate face. în respectivele cazuri, aceştia avuseseră dreptate.

După ce v-aţi obişnuit să lucraţi în lumea paranormalului, începeţi să credeţi că puteţi întotdeauna repara orice, după bunul plac. Dar nu este aşa. Există o inteligenţă mult mai presus de a noastră şi trebuie să ne supunem ei. Nu este rolul nostru să ştim totul sau să realizăm totul în această viaţă numai pentru că aşa vrem noi. Rolul nostru este să facem tot ce putem, să ne oferim serviciile cu integritate şi să facem toate eforturile pentru a îmbogăţi vieţile oamenilor şi lumea, în general, în condiţiile oferite de inteligenţa supremă, vom reuşi. Ea nu cere mai mult de atât de la noi, şi nu ar trebui să vă aşteptaţi la mai mult de atât de la dvs. înşivă.

Când eforturile dvs. într-un anumit domeniu nu sunt încununate de succes, nu vă descurajaţi. Fiţi conştient că, de fapt, conştiinţa superioară ştie mai bine ce e de făcut şi că lucraţi mai degrabă în contextul definit de ea, decât în cel pe care îl percepeţi dvs.

Uitaţi apoi totul şi continuaţi să depuneţi tot efortul atunci când vi se oferă o ocazie.

Cu toţii avem unele tendinţe înnăscute, care pot deveni talente rafinate dacă studiem, exersăm şi suntem perseverenţi în eforturile noastre. Pentru unele activităţi suntem dotaţi, pentru altele avem capacităţi reduse sau limitate. Dacă ne concentrăm asupra dezvoltării şi folosirii capacităţilor noastre naturale, putem realiza lucruri extraordinare în respectivele domenii. Dacă ne concentrăm asupra acelor lucruri pentru care suntem prea puţin dotaţi sau chiar deloc, vom obţine oarecare rezultate, dar este puţin probabil să avem realizări semnificative.

De exemplu, nu am aproape deloc aptitudini pentru tâmplărie. Dacă aş fi studiat-o un an, aş fi reuşit probabil să tai lemnul mai bine şi să-mi dau mai rar cu ciocanul în deget, dar tot n-aş fi fost în stare să construiesc o cutie care să arate cât de cât acceptabil.

Am însă aptitudini pentru literatură şi am învăţat rapid cum să scriu cărţi, articole şi povestiri acceptabile.

Acelaşi lucru este valabil şi în cazul dezvoltării şi utilizării minţii într-un mod mai special. Veţi descoperi că anumite capacităţi parapsihologice se dezvoltă în mod natural, în timp ce pentru altele aveţi aptitudini limitate. Exerciţiile, studiile de caz şi informaţiile cu scop educativ din această carte vă permit să faceţi primul pas important către descătuşarea capacităţilor dvs. paranormale înnăscute.

Concentraţi-vă asupra acelor lucruri despre care simţiţi că vă vine cel mai uşor să le faceţi. Desigur, vă puteţi concentra dacă vreţi asupra lucrurilor pentru care nu aveţi înclinaţii fireşti, dar trebuie să realizaţi că v-ar putea fi înşelate aşteptările. Acest fapt nu este totuna cu eşecul. Nimeni nu este capabil să obţină un succes extraordinar în orice domeniu. Dacă am putea, nu am fi oameni.

Cel mai sigur mod de a evita eşecul este de a nu încerca.

Vă rog deci să încercaţi tot ce este prezentat în această carte şi, în plus, să vă creaţi şi să vă testaţi propriile procedee. Continuaţi să vă exploraţi şi să vă extindeţi conştiinţa parapsihologică.

Fiţi mulţumit şi fericit când aveţi succes şi fiţi recunoscător conştiinţei superioare.

Nu fiţi descurajat de insuccese, ele sunt tot o parte a procesului de învăţare.

Mulţumiţi pentru experienţele dumneavoastră, fie ele succese deosebite, sau insuccese evidente, şi, pe parcursul întregii vieţi, mergeţi înainte continuând să aveţi o minte receptivă şi inventivă. Folosiţi-vă capacităţile parapsihologice înnăscute pentru a le oferi celor cu care intraţi în contact, ca şi dvs. înşivă, posibilitatea de a avea o viaţă desăvârşită.

Binecuvântarea mea vă însoţeşte.